

Báo cáo Minh Huệ 2020 - 2022

Cuộc bức hại Pháp Luân Công

*Kiên định đức tin trước
một chính quyền chuyên chế bạo ngược*

Trung tâm Xuất bản Minh Huệ

**Cuộc bức hại
Pháp Luân Công
giai đoạn
2020-2022**

Trung tâm Xuất bản Minh Huệ

Cuộc bức hại Pháp Luân Công: 2020-2022

Bản dịch từ tiếng Anh và tiếng Trung

Bản quyền © 2023 Minghui.org
& Trung tâm Xuất bản Minh Huệ

Đã đăng ký bản quyền. Không sao chép hoặc sử dụng bất kỳ nội dung nào của cuốn sách này dưới bất kỳ hình thức nào khi chưa có sự đồng ý bằng văn bản của chủ sở hữu bản quyền, ngoại trừ trích dẫn nội dung trong sách vì mục đích bình luận sách.

Bản gốc bằng tiếng Anh được công bố vào
tháng 5 năm 2023
tại Middletown, New York, Hoa Kỳ.

Mục lục

Giới thiệu	3
------------------	---

Phần 1: Những diễn biến mới về cuộc bức hại	8
--	---

Chương 1: Chiến dịch “Xóa sổ”	10
-------------------------------------	----

Chương 2: Các trung tâm tẩy não lại nổi lên	19
---	----

Chương 3: Cuộc bức hại vẫn tiếp diễn trong đại dịch	23
--	----

Chương 4: Bức hại xung quanh những “ngày nhạy cảm”	31
---	----

Chương 5: Giang Trạch Dân, thủ phạm chính của cuộc bức hại đã chết	40
---	----

Phần 2: Khái quát về cuộc bức hại và những trường hợp bức hại điển hình	49
---	----

Chương 6: Hàng trăm học viên đã thiệt mạng do bị bức hại kể từ năm 2020	54
--	----

Chương 7: Án tù	64
-----------------------	----

Chương 8: Bắt giữ	81
-------------------------	----

Chương 9: Bức hại người cao tuổi	87
--	----

Chương 10: Bức hại người nhà ở Trung Quốc của học viên ở nước ngoài	98
--	----

Chương 11: Liên tục tấn công các học viên ở Hồng Kông	108
--	-----

Phần 3: Chung tay chấm dứt cuộc bức hại	116
--	-----

Chương 12: Những nỗ lực nhằm chấm dứt nạn cưỡng bức thu hoạch nội tạng tại Trung Quốc	118
--	-----

Chương 13: Nghị quyết và luật	131
-------------------------------------	-----

Chương 14: Trừng phạt thủ phạm nhân quyền	140
---	-----

Chương 15: Đảo ngược những nỗ lực mở rộng cuộc bức hại của ĐCSTQ ra nước ngoài	150
---	-----

Chương 16: Các quan chức và người dân trên thế giới lên tiếng ủng hộ Pháp Luân Công	157
--	-----

Chương 17: Ngày càng nhiều người Trung Quốc thức tỉnh	165
--	-----

Tài liệu tham chiếu	177
---------------------------	-----

Giới thiệu

Giới thiệu

Đã ba năm kể từ khi *Báo cáo Minh Huệ: Cuộc bức hại Pháp Luân Công tại Trung Quốc 20 năm qua* ra mắt. Ba năm qua đã xảy ra rất nhiều biến động, như đại dịch COVID, tình trạng bất ổn về chính trị và xã hội ngày càng gia tăng trên khắp thế giới. Từ năm 2020 đến năm 2022, mặc dù Trung Quốc chịu ảnh hưởng nặng nề của đại dịch COVID, nhưng Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐC-STQ) vẫn không ngừng bức hại Pháp Luân Công, một môn tu luyện và thiện định lấy Chân-Thiện-Nhẫn làm nguyên tắc chủ đạo. Báo cáo này sẽ cập nhật *Báo cáo 20 năm* nói trên với những biến động của cuộc bức hại tại Trung Quốc trong ba năm qua, cũng như những nỗ lực trên toàn thế giới nhằm chống lại cuộc bức hại hiện đã bước sang năm thứ 24.

Theo dữ liệu từ tháng 1 năm 2020 đến tháng 12 năm 2022 do Minghui.org thu thập, tổng cộng đã có 16.033 học viên Pháp Luân Công bị bắt giữ vì kiên định tu luyện, 22.939 người bị sách nhiễu, 2.427 người bị kết án tù, và 359 người được xác nhận đã tử vong vì bị bức hại. Vì chế độ kiểm duyệt thông tin nghiêm ngặt của Trung Quốc, chúng tôi tin rằng con số tử vong thực tế còn cao hơn nhiều, bởi không phải trường hợp nào cũng được báo cáo kịp thời, cũng như không phải thông tin nào cũng được công khai.

Sau đợt tạm dừng bức hại vào tháng 1 năm 2020 do đại dịch bùng phát, các vụ bắt giữ và sách nhiễu lại gia tăng vào tháng 2 và tăng đều trong những tháng tiếp theo. Trước

chiến dịch tuyên truyền của ĐCSTQ nhằm che đậy số ca nhiễm và mức độ nghiêm trọng của bệnh dịch trong đợt bùng phát đầu tiên, nhiều học viên đã nỗ lực vạch trần cách xử lý của ĐCSTQ trong đợt bùng phát vi-rút corona, đồng thời phổ biến thông tin để dân chúng nhận ra tuyên truyền dối trá và thủ đoạn của ĐCSTQ trong cuộc bức hại Pháp Luân Công. Bởi vậy, chính quyền đã trả đũa bằng cách tăng cường cuộc bức hại.

Theo một nguồn tin nội bộ, các ủy ban địa phương của ĐCSTQ đã tổ chức các cuộc họp bí mật vào tháng 3 năm 2020 để bàn biện pháp tăng cường an ninh mạng và “giáo dục chính trị” sau khi các học viên Pháp Luân Công có được thông tin nội bộ rò rỉ về đại dịch và đưa tin trên các kênh truyền thông bên ngoài Trung Quốc. Các ủy ban này còn bàn cách đưa vấn đề đại dịch lên “cấp độ cao hơn” nhằm chuyển sự phẫn nộ trong dân chúng từ ĐCSTQ sang “các lực lượng phương Tây chống Trung Quốc” – cái mác mà chính quyền cộng sản Trung Quốc gán cho bất kỳ nhóm nào chỉ trích những vi phạm nhân quyền của nó.

Tại thành phố Đại Liên, tỉnh Liêu Ninh, áp phích và video phỉ báng Pháp Luân Công bắt đầu xuất hiện trên xe buýt từ cuối tháng 3 năm 2020. Cảnh sát tỉnh Hà Nam đã đi hàng trăm dặm tới bắt các học viên ở Liêu Ninh, Trùng Khánh, và Hà Bắc tại nhà sau khi phát hiện ra họ gửi thông tin về Pháp Luân Công trên WeChat – một nền tảng truyền thông xã hội phổ biến của Trung Quốc. Ngoài ra, một phụ nữ ở thành phố Đại Liên, tỉnh Liêu Ninh, đã bị bắt và bị kết án 4,5 năm tù giam vì viết trên Twitter về cuộc bức hại Pháp Luân Công trong một chuyến đi đến Nhật Bản.

ĐCSTQ đã lợi dụng chủ nghĩa dân tộc để dán nhãn cho các học viên Pháp Luân Công là “phá hoại hình ảnh Trung Quốc” khi phơi bày tình hình đại dịch của nước này ra cộng đồng quốc tế. Nó cũng lặp lại những tuyên truyền suốt 20

năm qua nhằm vu khống Pháp Luân Công là “tà giáo” và “mê tín”. Ngoài các video phỉ báng Pháp Luân Công, ĐC-STQ đã chiếu trên xe buýt công cộng các chương trình TV ca ngợi Đảng trong công cuộc “giải phóng” Trung Quốc khỏi tay người Nhật, hòng tô vẽ Đảng như “vị cứu tinh” tối hậu của Trung Quốc.

Trong một chiến dịch tẩy não khác, ĐCSTQ bắt buộc học sinh sinh viên phải gia nhập các tổ chức thanh thiếu niên của nó là Đội Thiếu niên Tiền phong và Đoàn Thanh niên Cộng sản. Học sinh tiểu học bị yêu cầu tham gia các lớp học chính trị hàng tuần và lễ chào cờ của ĐCSTQ, chụp và đăng tải ảnh chụp lễ chào cờ, và viết báo cáo phát biểu cảm tưởng hàng tuần. Học sinh trung học được yêu cầu học “lịch sử vinh quang” của ĐCSTQ, xem tin tức trên các kênh truyền thông nhà nước hàng ngày, và làm bài kiểm tra về những nội dung này. Một số trường đã sử dụng dữ liệu này để xét danh hiệu học sinh danh dự.

Trước khi tung ra các biện pháp “zero COVID” cực đoan dẫn đến tình trạng phong tỏa trên diện rộng, ĐC-STQ đã phát động chiến dịch “xóa sổ” nhằm tiêu diệt Pháp Luân Công trên toàn quốc. Theo báo cáo lần đầu vào nửa đầu năm 2020, chiến dịch “xóa sổ” đã nhanh chóng làm leo thang cuộc bức hại trên khắp Trung Quốc, trong đó có những vụ bắt giữ theo nhóm và sách nhiễu vào buổi đêm. Chỉ riêng tháng 12 năm 2020 đã có 1.714 học viên bị sách nhiễu, trong khi tổng số trường hợp bị sách nhiễu được báo cáo của cả năm 2019 là 3.582.

Sau một đợt tạm dừng ngắn ngủi vào tháng 1 và tháng 2 năm 2021 do Tết Cổ truyền Trung Quốc, cuộc bức hại lại tăng tốc tối đa vào tháng 3 và kéo dài đến tháng 7, rồi quay lại mức trước đại dịch. Số vụ quấy nhiễu đạt đỉnh vào tháng 9, một tháng trước lễ kỷ niệm 100 năm ngày thành lập ĐC-STQ. Sau đó, ĐCSTQ lại leo thang sách nhiễu các học viên

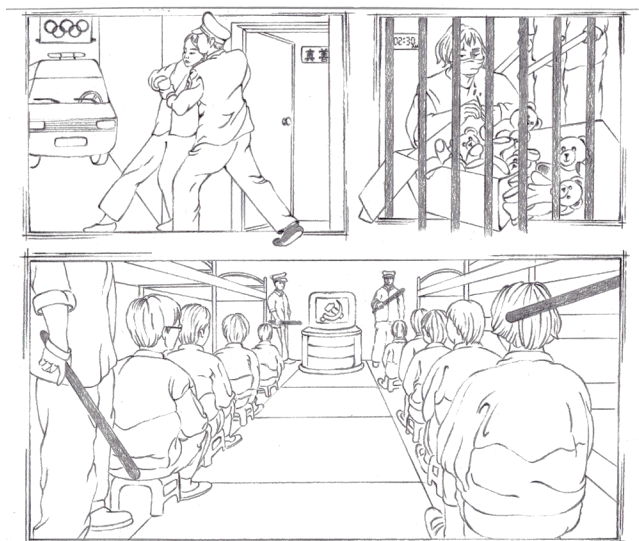
Pháp Luân Công trước Thế vận hội Mùa đông Bắc Kinh vào tháng 2 năm 2022 và trong mấy tháng trước Đại hội Đảng lần thứ 20 vào tháng 10 năm 2022.

Năm 2022 còn chứng kiến cái chết của Giang Trạch Dân, cựu lãnh đạo tối cao của ĐCSTQ đã phát động cuộc bức hại Pháp Luân Công vào ngày 20 tháng 7 năm 1999. Giang đã chết, nhưng di sản tham nhũng và những tội ác nhân quyền của y vẫn tiếp tục tàn phá Trung Quốc ngày nay.

Những nỗ lực nhằm chấm dứt cuộc bức hại Pháp Luân Công đang không ngừng diễn ra trên thế giới, đơn cử như Hoa Kỳ đã áp đặt các lệnh trừng phạt các quan chức vi phạm nhân quyền của ĐCSTQ; nhiều quốc gia đã thông qua luật mới để tránh cho công dân trở thành đồng lõa với ĐCSTQ trong nạn cưỡng bức thu hoạch nội tạng tù nhân lương tâm; một liên minh quốc tế của các nghị sỹ quốc hội đã ký một bức thư chung để kêu gọi chấm dứt cuộc bức hại; Quốc hội Hoa Kỳ và nhiều thành phố của Canada đã cử hành lễ thượng cờ để tôn vinh Pháp Luân Công. Khi các đợt phong tỏa vì đại dịch hạn chế tiếp xúc giữa người với người, các học viên Pháp Luân Công đã tổ chức hàng loạt sự kiện trực tuyến để nâng cao nhận thức về cuộc bức hại và các hội thảo trực tuyến miễn phí để hướng dẫn các bài công pháp của Pháp Luân Công, giúp hàng chục ngàn người tìm được một ốc đảo hòa bình và hy vọng giữa một thế giới đầy hỗn loạn.

Phần 1

Những diễn biến mới về cuộc bức hại

Chương 1:

Chiến dịch “Xóa sổ”

Sau chiến dịch “gỡ cửa” năm 2017 và chiến dịch “trấn áp bằng nhóm” năm 2018 mà thực tế là nhắm vào các học viên Pháp Luân Công, Đảng cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) lại triển khai một chiến dịch “xóa sổ”, là chiến dịch mới nhất và rộng khắp nhất trong cuộc bức hại Pháp Luân Công.

Chiến dịch này bắt đầu vào tháng 3 năm 2020, khi các cơ quan chính quyền ở tỉnh Quý Châu đến gặp từng học viên Pháp Luân Công trong danh sách và yêu cầu họ ký biên bản tuyên bố từ bỏ tu luyện. Họ bảo các học viên rằng chính quyền đang “khoan dung” với họ, còn những ai không tuân theo sẽ bị trừng phạt nặng.

Có tin cho hay Ủy ban Chính trị và Pháp luật (UBCTPL) ở Quý Châu đã ban hành lệnh nhằm “chuyển hóa”^a triệt để tất cả các học viên Pháp Luân Công từ năm 2020 đến 2023. Lệnh này dựa trên công văn (Số 101) có tên “Về vấn đề cắt giảm số học viên Pháp Luân Công” do UBCTPL trung ương ở Bắc Kinh ban hành.

UBCTPL, một cơ quan ngoài vòng pháp luật có chức năng giám sát hệ thống an ninh quốc gia, viện kiểm sát và tòa án, và đóng một vai trò trung tâm trong việc xây dựng chính sách trong cuộc bức hại Pháp Luân Công. Ngoài ra, “Phòng

a “Chuyển hóa” học viên là cưỡng chế họ từ bỏ tín ngưỡng của mình, thường là bằng cách tẩy não và tra tấn. Những học viên chịu chuyển hóa có thể được thả ra sớm, mặc dù nhiều người sau đó lại bị cưỡng chế giúp chuyển hóa và bức hại các học viên khác.

610”, một tổ chức kiểu Gestapo được thành lập vào ngày 10 tháng 6 năm 1999 chỉ có chức năng tiêu diệt Pháp Luân Công, vẫn giữ vai trò chủ chốt trong cuộc bức hại, cho dù ĐCSTQ đã công bố việc giải thể cơ quan này vào năm 2018.

Triệu Nhạc Tế, bí thư Ủy ban Kiểm tra Kỷ luật Trung ương ĐCSTQ, phát biểu trong một chuyến thị sát một thành phố vào khoảng tháng 5 năm 2020 rằng việc giải thể Phòng 610 chỉ là để dẹp yên sự chỉ trích của cộng đồng quốc tế về những vi phạm nhân quyền của ĐCSTQ đối với các học viên Pháp Luân Công. Ông ta còn nói rõ rằng Phòng 610 vẫn tiếp tục nhiệm vụ sau khi được sáp nhập vào hệ thống công an và UBCTPL.

“Tuân theo và làm vững mạnh vai trò lãnh đạo của Đảng là những ưu tiên hàng đầu của chúng ta”, Triệu căn dặn các quan chức. “Đúng là truyền thông có nói Phòng 610 trung ương đã giải thể, nhưng đó chỉ là để bịt miệng các thế lực chống Trung Quốc luôn lớn tiếng về cái gọi là vi phạm nhân quyền.” Triệu nói, vì Pháp Luân Công vẫn tồn tại, nên Phòng 610 vẫn đóng vai trò trọng yếu. “Năm tới sẽ là kỷ niệm 100 năm thành lập ĐCSTQ. Chúng ta cần phải kỷ niệm và tổ chức chúc mừng lớn mà không gây ồn ào!”

Theo thông tin một cán bộ của UBCTPL Tỉnh Hồ Nam cung cấp cho trang web Minh Huệ tiếng Trung (Minghui.org), một trong những thư ký của Triệu đã đến Hồ Nam vào tháng 6 năm 2020 và nghe báo cáo cập nhật của UBCTPL Tỉnh Hồ Nam về những bước tiến trong cuộc bức hại Pháp Luân Công trên địa bàn. Thư ký của Triệu còn yêu cầu được nói chuyện với những học viên Pháp Luân Công bị cưỡng chế từ bỏ tu luyện sau khi tham dự các phiên tẩy não để xem họ có thực toàn tâm từ bỏ tu luyện chưa. Ý ông ta là nếu những học viên đó chỉ ký tuyên bố từ bỏ một cách hình thức thôi thì chính quyền địa phương cần phải gây sức ép với họ hơn nữa.

Theo sự sắp xếp của UBCTPL tỉnh Hồ Nam, ngày 19 tháng 6 năm 2020, thư ký của Triệu đã đến thành phố Tương Đàm. Mặc dù một số cán bộ của UBCTPL trước đó đã nói với các học viên rằng họ vẫn có thể tập Pháp Luân Công tại nhà, miễn là họ không ra ngoài truyền bá môn tập này, nhưng thư ký của Triệu lại muốn biết các học viên có còn tập tại nhà hay không.

Một nam học viên họ Lưu mới từ bỏ Pháp Luân Công bị thư ký của Triệu hỏi cung không ngừng đến mức bị suy sụp tinh thần và nói ông không nhớ được gì nữa. Trước đó, ông Lưu đã nhiều lần bị giam giữ trong các trại tạm giam và trung tâm tẩy não, và phải thi hành một án phạt lao động cưỡng bức. Trước đây, ông cũng từng bị suy sụp tinh thần do bị tra tấn trong thời gian giam giữ.

Các học viên Pháp Luân Công trên khắp Trung Quốc cũng phải chịu áp lực như ông Lưu. Các thủ đoạn của chiến dịch “xóa sổ” đều có cùng lộ trình: Đầu tiên, cảnh sát và cán bộ ủy ban nhân dân gọi điện hoặc đến gặp trực tiếp học viên. Nếu học viên từ chối ký bản tuyên bố từ bỏ tín ngưỡng đã chuẩn bị sẵn thì các cán bộ này sẽ đe dọa đưa họ vào trung tâm tẩy não hoặc gây trở ngại cho con cái họ tìm việc làm hay đi học đại học. Các cơ quan chính quyền cũng gây áp lực với thân nhân của các học viên bằng những lời đe dọa tương tự.

Vào cuối tháng 3 năm 2020, không lâu sau khi đợt phong tỏa đại dịch COVID được gỡ bỏ ở huyện Tây Thủy, tỉnh Hồ Bắc, chính quyền huyện đã ban hành lệnh tăng cường giám sát các học viên Pháp Luân Công địa phương và ngăn họ nói với mọi người về Pháp Luân Công, cuộc bức hại và dịch bệnh. Họ treo thưởng 1.000 nhân dân tệ cho bất cứ ai tố giác học viên. Ở các tỉnh Quảng Đông và Hải Nam, các cơ quan chính quyền còn treo thưởng 100.000 tệ cho người tố giác học viên Pháp Luân Công.

Ngoài đe dọa gây tổn thất về các quyền tự do căn bản và an toàn cá nhân của các học viên, các viên chức còn dùng sinh kế của các học viên làm công cụ thương thuyết. Ở tỉnh Liêu Ninh, chính quyền địa phương đe dọa thu hồi đất nông nghiệp đã cấp cho các học viên là nông dân. Trong một vụ việc khác, cảnh sát ở tỉnh Sơn Đông đã dọa không cho các học viên đi máy bay nếu họ không từ bỏ tín ngưỡng của mình.

Ở thành phố Lâm Châu, tỉnh Hà Nam, khoảng tháng 11 năm 2020, có ít nhất 20 học viên bị bắt và bị lấy mẫu máu trái với ý muốn của họ. Cảnh sát thường đột ngột xông vào nhà của các học viên lúc nửa đêm và tịch thu tài sản cá nhân của họ. Ngoại trừ một số người cao tuổi được thả ra vào buổi tối sau khi bị lấy mẫu máu, hầu hết những người khác đều bị tạm giam từ 5 đến 15 ngày.

Cảnh sát ở thành phố Hạc Cương, tỉnh Hắc Long Giang, đã tiến hành một cuộc bắt giữ hàng loạt gồm hơn 80 học viên trên toàn thành phố từ ngày 11 đến 13 tháng 12 năm 2020. Mỗi nhóm cảnh sát gồm 3–4 người lấy lý do tìm đồ bất hợp pháp để đột nhập vào nhà các học viên.

Sau đây là một số trường hợp sách nhiễu đáng lưu ý do các cơ quan chính quyền của ĐCSTQ tiến hành trong chiến dịch “xóa sổ”.

1. Cửa hàng rửa xe ô-tô của một gia đình ở Quý Châu bị bắt phải đóng cửa¹

Vợ chồng bà Hạ Duy Hiền ở thành phố Quý Dương, tỉnh Quý Châu, từng có cửa hàng rửa xe ô-tô để nuôi gia đình hai con cùng bố mẹ chồng. Sau khi chính quyền Quý Châu phát động chiến dịch “xóa sổ” nhằm bức hại các học viên địa phương, khoảng ngày 20 tháng 5 năm 2020, cảnh sát đã đến gặp bà Hạ và tìm cách ép bà ký bản tuyên bố từ bỏ Pháp Luân Công. Khi bà từ chối, cảnh sát đã ra lệnh cho

gia đình bà phải đóng cửa hàng, nếu không, họ sẽ phá sập cửa hàng của bà.

Vì không chịu được áp lực, chồng bà Hạ đã nộp đơn xin ly hôn vào cuối tháng 5. Khi bà Hạ nói với bí thư xã rằng, sau khi ly dị, bà sẵn sàng từ bỏ ngôi nhà của mình và chuyển về nhà bố mẹ để ở một thành phố khác, bí thư xã đã từ chối phê duyệt đơn ly hôn của họ, và nói rằng họ sẽ không thể theo dõi bà nếu bà chuyển đi.

2. Cắt điện và nước²

Ngày 30 tháng 8 năm 2020, bốn viên chức ở thành phố Kiến Tam Giang, tỉnh Hắc Long Giang, đã xông vào nhà bà Lưu Thế Ngân. Một người trong số họ đã ghi hình vụ việc này. Họ ra lệnh cho bà Lưu ký bản tuyên bố từ bỏ Pháp Luân Công. Bà từ chối tuân theo và họ bỏ đi. Nhưng hai ngày sau, họ lại quay lại để gây áp lực với bà. Bà Lưu từ chối mở cửa. Họ liền cắt điện và nước nhà bà.

Ngày 3 và 4 tháng 9, hai cảnh sát lại quay lại. Họ đe dọa sẽ khiến con gái bà mất việc nếu bà không ký vào bản tuyên bố, đồng thời dọa sẽ treo lương hưu của bà. Cũng vào khoảng thời gian này, luôn có người ngồi trong xe ô-tô đỗ gần nhà bà để theo dõi bà hàng ngày.

3. Khiến người nhà các học viên quay lưng lại với họ³

Bà Mã Quế Trân ở thành phố Linh Vũ, Khu tự trị Ninh Hạ Hồi đã nhiều lần bị chính quyền địa phương sách nhiễu. Cho dù họ đến bao nhiêu lần, bà đều từ chối ký vào bản cam kết từ bỏ Pháp Luân Công. Họ đe dọa sẽ tịch thu mảnh đất nông nghiệp và căn hộ thuê của bà, dọa đuổi học cháu trai bà, nhưng bà Mã vẫn từ chối. Sau đó, chính quyền đến gặp người nhà bà và đưa ra những lời đe dọa tương tự.

Vì sinh kế bị đe dọa, ngày 25 tháng 10 năm 2020, con trai và em trai của bà Mã đã đến chỗ làm của bà và tìm cách ép bà ký vào bản tuyên bố. Khi bà từ chối, họ đã mắng nhiếc và đánh bà. Họ túm tay bà, bẻ ngược các ngón tay ra sau và lấy dấu vân tay của bà lên bản tuyên bố đã được chuẩn bị sẵn, khiến bà suýt bị gãy ngón tay.

4. Quấy nhiễu hàng ngày⁴

Tháng 9 năm 2020, các quan chức và cảnh sát tới nhà các học viên ở thành phố Thương Châu, tỉnh Hà Bắc, mãi đến khuya, thậm chí quá nửa đêm mới rời đi. Các cán bộ lãnh đạo xã đã ra lệnh cho cấp dưới “đến nhà các học viên hàng ngày như đi làm cho đến khi họ cam đoan không tu luyện nữa.”

Ngày 22 tháng 9 năm 2020, Bạch Hồng Kiến, bí thư đảng ủy xã Sử Cổ, và 4 người nữa đã đến nhà bà Trương Triệu Doanh 78 tuổi. Ông ta bảo bà Trương rằng bản tuyên bố đây rồi, bà chỉ cần in dấu vân tay lên là xong. Bà từ chối và không để họ ghi hình bà ở nhà. Chính quyền đã gọi điện cho con trai bà và ra lệnh cho anh phải thuyết phục mẹ mình ký, nhưng bà Trương đã không nhượng bộ trước sức ép này.

Sau 8 giờ tối, một trong số những viên chức này đã túm bàn tay bà Trương, ấn ngón tay của bà vào mực, rồi in dấu vân tay của bà lên tờ giấy. Sau đó họ bỏ đi.

5. Một cụ bà 80 tuổi bị tẩy não và đánh đập⁵

Bà Lý Quế Lan, 80 tuổi, ở thành phố Lan Châu, tỉnh Cam Túc, là cán bộ về hưu của Viện Nghiên cứu Kiểm soát Chuyển bay thuộc Cục Hàng không và Vũ trụ Lan Châu. Kể từ tháng 8 năm 2020, các cơ quan chính quyền địa phương

đã thường xuyên sách nhiễu bà tại nhà và ra lệnh cho các viên chức cộng đồng khác túc trực trước cửa nhà bà từ 9 giờ sáng đến 5 giờ chiều hàng ngày. Họ chất vấn và chụp ảnh tất cả khách đến nhà bà.

Chính quyền đã phá khóa cửa nhà bà Lý và lục soát chỗ ở của bà. Họ còn đến Thượng Hải để đe dọa các cháu của bà nhằm khiến họ thuyết phục bà không được tu luyện nữa.

Có lần, chính quyền đưa bà Lý đến một văn phòng chính quyền và bắt bà xem những video phỉ báng Pháp Luân Công từ 7 rưỡi sáng đến 3 giờ chiều. Họ tăng âm lượng to hết cỡ và vánh mắt bà mở ra. Khi bà kháng cự lại, họ thay phiên nhau véo và đấm bà. Bà đã bị đấm vào đầu và ngã xuống sàn. Một y tá đã phát hiện ra bà bị huyết áp cao và có bệnh tim, nhưng họ không chữa trị cho bà, mà vội đưa bà đến một ngôi chùa và ra lệnh cho các hòa thượng ở đó tẩy não bà để bà phải từ bỏ Pháp Luân Công.

6. Các bản án tù

Trong chiến dịch “xóa sổ”, một số học viên đã bị bắt và bị tạm giam trong thời gian ngắn, những người khác bị kết án tù khi họ từ chối thỏa hiệp. Bà Nghiêm Vĩ Bân, một người quản lý khách sạn 54 tuổi ở thành phố Trú Mã Điểm, tỉnh Hà Nam, là học viên đầu tiên được biết là đã bị kết án tù trong chiến dịch này. Bà đã bị kết án 7 năm tù vào ngày 9 tháng 12 năm 2020⁶

Ngày 12 tháng 7 năm 2020, bà Tăng Kiến Giang, 59 tuổi, ở thành phố Hồ Lâm, tỉnh Hắc Long Giang, đang nấu bữa trưa tại nhà thì cảnh sát ập vào bắt bà và lục soát nhà bà. Họ cho biết đã theo dõi bà từ tháng 11 năm 2019 để chuẩn bị cho chiến dịch “xóa sổ” và phát hiện bà gửi thư cho mọi người về cuộc bức hại Pháp Luân Công. Khi cảnh sát đưa bà Tăng đi khám sức khỏe để làm thủ tục tạm giam, bà bị tăng

huyết áp và có dấu hiệu bệnh tim và gan. Sau vài giờ bị hỏi cung, bà đã được thả ra vào nửa đêm dưới diện bảo lãnh tại ngoại với mức phí bảo lãnh là 1.000 tệ.

Cảnh sát đã trình trường hợp của bà lên Viện Kiểm sát Huyện Kê Đông vào tháng 5 năm 2021. Vì bà Tăng từng bị đột quỵ và đi lại khó khăn, nên công tố viên Lưu Dĩnh đã đến nhà bà để hỏi về trường hợp của bà. Ngày 23 tháng 9, chín viên chức tòa án đã đến nhà bà Tăng để tổ chức phiên xử mà không báo trước. Thẩm phán đã nhanh chóng xét xử trong chưa đầy một tiếng đồng hồ và không cho bà Tăng tự biện hộ cho mình. Ngày 2 tháng 10, bà đã bị phán quyết 1,5 năm tù và bị phạt 10.000 tệ.⁷

Ở thành phố Hải Lâm, tỉnh Hắc Long Giang, bà Phó Chiếu Thúy bị ba cảnh sát sách nhiễu tại nhà vào ngày 28 tháng 5 năm 2021. Cảnh sát Vương Vân Đường bảo bà là họ đã báo cáo cấp trên rằng bà Phó và gia đình bà đã ngừng tu luyện Pháp Luân Công để đạt chỉ tiêu trong chiến dịch “xóa sổ”. Anh ta yêu cầu bà Phó phải hợp tác và hứa sẽ không tu luyện Pháp Luân Công nữa. Bà Phó đáp lại rằng anh ta báo cáo tình hình như thế nào là việc của anh ta, còn bà sẽ không bao giờ hứa ngừng tu luyện.

Viên cảnh sát bỏ đi, nhưng đã bắt bà ba tuần sau đó, vào ngày 10 tháng 6. Trại tạm giam địa phương từ chối tiếp nhận bà, và bà được bảo lãnh tại ngoại. Cảnh sát hỏi cung bà Phó trong ba tiếng đồng hồ trước khi để bà đi. Ngày 10 tháng 7, bà lại bị bắt nhưng đã được bảo lãnh tại ngoại vào cùng ngày. Ngày 23 tháng 12, bà Phó đã bị đưa ra xét xử và bị kết án 9,5 năm tù và 10.000 tệ tiền phạt. Do tình hình sức khỏe, bà được tại ngoại dưới diện giám sát tại nơi cư trú.⁸

Chương 2: Các trung tâm tẩy não lại nổi lên

Để tăng cường chiến dịch “xóa sổ”, các quan chức đã lập các cơ sở tẩy não ở khắp Trung Quốc nhằm tẩy não những học viên từ chối từ bỏ tu luyện.

Vũ Hán, thủ phủ của tỉnh Hồ Bắc, nơi bùng phát đầu tiên của đại dịch toàn cầu, cũng là nơi được công nhận là “tấm gương toàn quốc” trong việc tổ chức các phiên tẩy não đối với các học viên Pháp Luân Công. Với hơn 60 trung tâm tẩy não hiện hành, năm 2021, các nhà chức trách Vũ Hán lại mở thêm chín địa điểm nữa trên khắp thành phố.⁹

Được gọi bằng những cái tên công khai như “trung tâm giáo dục pháp luật” hay “trung tâm học tập chuyển hóa”, các trung tâm tẩy não này được đặt tại trụ sở chính quyền các cấp, trường cao đẳng và đại học, doanh nghiệp nhà nước, công ty tư nhân cũng như nhà riêng. Các trại dưỡng lão, bệnh viện, nhà phúc lợi, nhà khách và khách sạn cũng được sử dụng. Đối với những trung tâm tẩy não mới được dựng lên vào năm 2021, chính quyền đã đặt ra những tên gọi mới như “nhà chăm sóc” hay “trung tâm chăm sóc” để tránh sự chú ý ngày một tăng của cộng đồng quốc tế đối với những tội ác giấu kín đang diễn ra tại các cơ sở này.

Trong một trung tâm tẩy não hai tầng mới xây ở vùng ngoại ô Vũ Hán, chính quyền đã thuê hai người từng tập Pháp Luân Công nhưng đã từ bỏ dưới áp lực của cuộc bức hại. Họ trả mỗi người 200 tệ mỗi ngày để cùng những tay sai được thuê khác “chuyển hóa” các học viên bị giam giữ. Hầu hết

những người làm tay sai này đều là thanh niên thất nghiệp.

Các học viên bị giam giữ tại trung tâm tẩy não mới này bị giam trong phòng biệt lập trên tầng hai, không có ánh sáng hay cửa sổ, chỉ có bóng tối đen đặc. Các học viên bị bắt phải xem những video tuyên truyền phỉ báng Pháp Luân Công. Đôi khi, họ còn bị cấm ngủ trong nhiều ngày liền. Họ bị bắt viết cam đoan và bị dọa kết án tù nếu không tuân theo. Một số học viên đã tuyệt thực để phản đối nhưng lại bị bức thực. Ở những trung tâm tẩy não khác, các học viên không được phép ngủ, uống nước, đi vệ sinh, hay tắm rửa.

Bà Chu Ái Lâm, từng là kiểm toán của Phòng Công nghiệp và Thương mại Quận Kiều Khẩu ở Vũ Hán, sau tám lần bị giam giữ ở các trung tâm tẩy não, bà lại bị bắt vào ngày 29 tháng 9 năm 2021 và bị đưa vào một trung tâm tẩy não nữa sau khi hết thời hạn 15 ngày tạm giam hành chính.

Tháng 1 năm 2021, cụ Phương Vọng Quý, 90 tuổi, ở quận Vũ Xương thành phố Vũ Hán, đã bị đưa vào Trung tâm Tẩy não Nam Hồ, và được thả ra vào tối cùng ngày. Việc này xảy ra trong ba ngày liên tiếp.¹⁰

Trong một phiên tẩy não ở thành phố Tông Tử, tỉnh Hồ Bắc, trường Phòng Đặng Liên Quý của Phòng 610 Thành phố Tông Tử, đã ra lệnh cho cảnh sát đánh đập các học viên bị giam giữ. Có lần, ông ta còn nói với một học viên rằng, “Với Pháp Luân Công thì không cần nói đến luật pháp nào hết, tôi chỉ cần theo quy định của Phòng 610 này thôi. Đi mà tố cáo, xem ban ngành nào dám tiếp nhận vụ án của Phòng 610 này.”

Các phiên tẩy não còn được tổ chức ở các tỉnh Tứ Xuyên, Sơn Tây, và An Huy. Ở thị trấn Ma Dũng, tỉnh Quảng Đông, các viên chức không chỉ lập một cơ sở tẩy não ở một công viên ẩm thấp mà còn tổ chức một loạt triển lãm chống Pháp Luân Công tại các khu cộng đồng, trường học, và công ty ở 14 thôn trên toàn thị trấn. Những người tổ chức đã phát tán

thông tin sai lệch thông qua các quầy tương tác, bảng hiển thị, tờ rơi, quà tặng và phiếu thăm dò ý kiến. Hàng ngàn học sinh và cư dân đã tham dự những sự kiện này.¹¹

Chương 3: Cuộc bức hại vẫn tiếp diễn trong đại dịch

Sau khi đại dịch COVID-19 bùng phát vào đầu năm 2020, các quan chức của ĐCSTQ vẫn tiếp tục sách nhiễu, bắt giữ và bỏ tù các học viên Pháp Luân Công vì tín ngưỡng của họ. Một số học viên đã bị kết án vì gửi ảnh chụp đường phố vắng tanh cho hãng thông tấn ở nước ngoài, một số bị bức hại vì lên tiếng về đại dịch và chia sẻ với mọi người cách giữ an toàn. Còn các cơ quan chính quyền thường lấy các biện pháp kiểm soát đại dịch và cách ly làm công cụ trong cuộc bức hại.

1. 11 cư dân Bắc Kinh bị kết án tù vì gửi ảnh về đại dịch cho hãng truyền thông ở nước ngoài¹²

11 học viên Pháp Luân Công bị Tòa án quận Đông Thành ở Bắc Kinh kết án sau khi bị bắt vì gửi ảnh chụp cảnh thành phố vắng tanh trong đại dịch cho các hãng truyền thông ở nước ngoài. Những học viên này đã bị đưa ra xét xử vào ngày 15 tháng 10 năm 2021, và bị kết án vào ngày 14 tháng 1 năm 2022, vài tuần trước Thế vận hội Mùa Đông 2022 vào tháng 2:

- » Bà Hứa Na bị kết án 8 năm tù và bị phạt 20.000 tệ.
- » Anh Lý Tông Trạch, ông Lý Lập Hâm, bà Trịnh Ngọc Khiết, và bà Trịnh Diễm Mỹ mỗi người bị kết án 5 năm tù và bị phạt 10.000 tệ.

- » Bà Đặng Tĩnh Tĩnh, ông Trương Nhâm Phi, ông Lưu Cường và bà Mạnh Khánh Hà mỗi người bị kết án 4 năm tù và bị phạt 8.000 tệ.
- » Bà Lý Giai Hiên và bà Tiêu Mộng Kiều mỗi người bị kết án 2 năm tù và bị phạt 4.000 tệ.

Các học viên này bị hơn 100 cảnh sát bắt vào ngày 19 tháng 7 năm 2020. Cảnh sát từ Bộ An ninh Quốc gia thấy các bức ảnh chụp thành phố Bắc Kinh đăng trên trang web của *The Epoch Times* vào tháng 6 năm 2020. Khi kiểm tra các video giám sát, cảnh sát đã thấy bà Hứa và các học viên khác đi qua nên bắt đầu theo dõi họ.

Sau khi những học viên này bị truy tố vào ngày 2 tháng 4 năm 2021, thẩm phán của Tòa án Quận Đông Thành đã cản trở các luật sư xem hồ sơ vụ án của họ. Ông ta quy định rằng khi nào tất cả các luật sư đại diện cho 11 học viên này đến tòa cùng một lúc thì mới cho họ xem hồ sơ. Ngoài ra, những luật sư này không được phép copy hay chụp lại những tài liệu đó, và tòa cũng sẽ không cung cấp bất cứ tài liệu điện tử hay dạng in nào.

Trước lần bị kết án vừa rồi, bà Hứa đã bị bức hại trong dịp Thế vận hội Bắc Kinh 2008 và bị kết án 3 năm tù vào tháng 11 năm 2008. Ông Du Châu, chồng bà, một nghệ sỹ dân ca nổi tiếng, đã chết ở tuổi 42 trong 11 ngày bị giam giữ sau khi họ bị bắt vào tháng 1 năm 2008.

Trong số những học viên bị kết án này còn có anh Lý Tông Trạch, mới hơn 20 tuổi. Từ lúc 14 tuổi, anh Lý đã bắt đầu làm thơ và nhận được nhiều giải thưởng vì thành tích học tập. Sau khi tốt nghiệp đại học, anh làm quản lý dự án trong lĩnh vực công nghệ, tài chính và nội thất. Theo bố mẹ anh, anh đã bị bệnh hen suyễn từ nhỏ nhưng đã dần dần khỏi bệnh.

2. Bịt miệng các học viên khi họ lên tiếng nói về đại dịch

Sau khi đại dịch vi-rút corona bùng phát ở Trung Quốc vào đầu năm 2020, Minghui.org đã đăng nhiều câu chuyện về những trường hợp khỏi bệnh hoàn toàn nhờ niệm “Pháp Luân Đại Pháp hảo, Chân-Thiện-Nhẫn hảo”. Được truyền cảm hứng từ những câu chuyện đó, các học viên Pháp Luân Công ở Trung Quốc đã dán các áp-phích mang thông điệp khuyên mọi người niệm chín chữ này. Trong khi nhiều người Trung Quốc đã đón nhận thông điệp đó và cảm ơn các học viên vì nghĩ đến họ trong đại dịch, cảnh sát vẫn bức hại các học viên để bịt miệng họ.

Một phụ nữ ở tỉnh Hồ Nam bị buộc phải sống xa nhà sau khi chính quyền phát hiện ra bà dán áp phích có mã QR kết nối với các trang web ở nước ngoài đăng tải thông tin không bị kiểm duyệt về đại dịch. Một bác sỹ ở Ninh Hạ đã bị bắt hai lần, lần đầu vào tháng 3 và sau đó vào tháng 6 năm 2020, vì đi phát tài liệu. Ngay cả một bé gái 9 tuổi ở tỉnh Hồ Bắc cũng không được tha sau khi cảnh sát thấy cô bé dán thông tin ở khu dân cư quanh nhà cháu.¹³

Bà Trâu Hoa Hương ở thành phố Uy Hải, tỉnh Sơn Đông, bị bắt vào ngày 25 tháng 2 năm 2020, sau khi bị tố giác là nói với một thanh niên rằng một số người đã khỏi vi-rút corona nhờ niệm “Pháp Luân Đại Pháp hảo”. Ba cảnh sát mặc thường phục đeo khẩu trang đã đưa bà đến đồn cảnh sát. Họ chửi rủa bà và không cho bà nói. Họ cũng lấy mẫu máu của bà dù không có sự đồng thuận của bà và bảo bà không “được nói về số người chết vì vi-rút corona Vũ Hán”. Sau đó, bà Trâu đã được thả ra cùng ngày. Ngày hôm sau, cảnh sát lại đến nhà bà và tịch thu các sách và tài liệu về Pháp Luân Công của bà.¹⁴

3. Bị kết án tù vì dán áp phích hướng dẫn giữ an toàn trong đại dịch¹⁵

Ngày 4 tháng 2 năm 2020, cảnh sát ở huyện Vĩnh Cát, tỉnh Cát Lâm, đã bắt một học viên địa phương, ông Tôn Chí Văn, sau khi thấy ông dán áp phích qua camera giám sát. Trương Bác, trưởng Phòng 610 huyện Vĩnh Cát, đã đưa ông Tôn đến Đồn Cảnh sát Thành Bắc, rồi lục soát nhà ông. Toàn bộ sách Pháp Luân Công của ông đã bị tịch thu.

Ông Tôn đã được thả vào tối cùng ngày, nhưng cảnh sát đã gửi video ghi hình ông đang dán áp phích và video quay cảnh nhà ông đang bị lục soát đến điện thoại di động của nhiều cư dân địa phương. Để phỉ báng Pháp Luân Công, họ nói rằng ông đang dán “khẩu hiệu phản động”.

Ngày 22 tháng 4, ông Tôn lại bị bắt, sau đó bị bí mật kết án 4,5 năm tù. Đợt Tết Cổ truyền vào tháng 2 năm 2021, Trương Bác đã sách nhiễu cha mẹ ông Tôn và nói rằng nếu họ ký vào biên bản tuyên bố từ bỏ Pháp Luân Công thì họ sẽ được gặp con trai. Trương từ chối tiết lộ nơi ông Tôn đang bị giam giữ.

4. Sách nhiễu và hạn chế đi lại dưới danh nghĩa kiểm soát đại dịch

Không chỉ bức hại các học viên Pháp Luân Công vì họ nói lên sự thật, cảnh sát còn lợi dụng các biện pháp kiểm soát đại dịch để bắt giữ và sách nhiễu họ. Trong một số trường hợp, cảnh sát còn lấy cơ đo thân nhiệt hay tiêm vắc-xin COVID để bắt các học viên.

Ở huyện Trác Lộc, tỉnh Hà Bắc, chồng của bà Khang Chính Lan nhận cuộc gọi của người cho ông thuê nhà vào ngày 24 tháng 2 năm 2020. Chủ nhà nói cảnh sát đến điều tra về đại dịch và yêu cầu ông trở về nhà ngay lập tức để trả lời các câu hỏi của họ. Ông vội trở về nhà. Cảnh sát ra lệnh

cho ông mở cửa, trong đó, một người đang cầm xà-beng. Họ đã tịch thu máy tính, máy in và các tài liệu về Pháp Luân Công của hai vợ chồng ông. Cảnh sát đang chuẩn bị bắt ông lão đã ngoài 70 này, nhưng rồi lại mủi lòng khi thấy ông bị ngắt đi vì quá căng thẳng trước sự có mặt của họ. Cảnh sát ra lệnh cho ông phải đến đồn cảnh sát để trả lời các câu hỏi vào ngày hôm sau.¹⁶

Ngày 13 tháng 3 năm 2020, mười mấy cảnh sát ở Thiên Tân đã sách nhiễu một số học viên tại nhà, lấy cớ là họ đến xem các học viên có bị nhiễm vi-rút corona hay không. Cảnh sát đã tịch thu của những học viên này các sách Pháp Luân Công, và còn chụp ảnh họ, lấy mẫu máu và dấu vân tay của họ trong sự kháng cự của họ.

Ở thành phố Thiên Môn, tỉnh Hồ Bắc, tối ngày 16 tháng 3 năm 2020, bà Đường Hoàn Hương và bà Đường Thực Hoa (không có quan hệ họ hàng) bị một số người xưng là tình nguyện viên phòng chống dịch của thành phố chặn lại trên đường. Những “tình nguyện viên” này nghi ngờ hai học viên này đi phát những tài liệu về Pháp Luân Công và báo họ với cảnh sát. Cảnh sát đã thẩm vấn họ suốt cả đêm tại đồn cảnh sát địa phương và lục soát nhà họ vào ngày hôm sau. Mặc dù cảnh sát đã thả hai bà không lâu sau đó với lý do trại tạm giam địa phương không tiếp nhận người trong đại dịch, nhưng lại đe dọa sẽ tìm hai bà khi đại dịch qua đi.¹⁷

Cô Lý Huệ, một sinh viên đại học 19 tuổi ở thành phố Duy Phường, tỉnh Sơn Đông, bị nhà trường trả đũa vì quyết định không tiêm vắc-xin phòng vi-rút corona. Khi biết cô tu luyện Pháp Luân Công, nhà trường đã báo cô với cảnh sát, khiến cô bị bắt. Cô đã bị kết án 7 tháng tù và bị phạt 5.000 tệ vì cảnh sát tìm thấy các tài liệu Pháp Luân Công trong phòng ký túc xá của cô.¹⁸

Ngày 28 tháng 8 năm 2021, ông Lưu Thanh Phi bị cảnh

sát bắt giữ và nói sẽ tiêm vắc-xin cho ông. Ngày 24 tháng 4 năm 2022, ông đột ngột tử vong trong khi bị giam giữ. 8h25 tối ngày 24 tháng 4, lính canh của trại tạm giam đã thông báo cho gia đình ông rằng ông đã chết và giục họ đến bệnh viện để nhìn ông lần cuối. Khi gia đình ông đến nơi, họ ngạc nhiên khi thấy ông vẫn còn sống. Họ hỏi bác sỹ tiếp tục cấp cứu cho ông. Không rõ bác sỹ đã làm gì sau đó, nhưng vài giây sau, ông Lưu lại được xác nhận là đã chết.¹⁹

Trong một vụ bắt giữ tập thể gồm 25 học viên Pháp Luân Công ở thành phố Đại Khánh, tỉnh Hắc Long Giang ngày 20 tháng 4 năm 2022, một số cảnh sát đã mặc đồ bảo hộ. Họ lấy cớ tới kiểm tra xem chủ nhà có tiếp xúc gần với những người đã xét nghiệm dương tính với COVID-19 hay không để lừa các học viên mở cửa.²⁰

a. Học viên Pháp Luân Công bị đưa vào phòng cách ly vì tín ngưỡng của mình²¹

Ở tỉnh Hắc Long Giang, ông Cung Phụng Cường, 48 tuổi, bị đưa vào một phòng cách ly dành cho bệnh nhân nhiễm vi-rút corona vào ngày 27 tháng 1 năm 2020, sau khi ông bất tỉnh do bị ngược đãi trong trại tạm giam. Ông Cung bị bắt vào ngày 27 tháng 12 năm 2019, chỉ vài tuần sau khi vợ ông bị ngã chết trong khi chạy trốn để khỏi bị bắt vì tu luyện Pháp Luân Công.

b. Cảnh sát lấy cớ “đo thân nhiệt” để bắt giữ các học viên vào nửa đêm²²

Cảnh sát ở thành phố Quế Lâm, tỉnh Quảng Tây, đã gõ cửa nhà vợ chồng ông Tạ Kiến Tân và bà Triệu Nhâm Viễn vào nửa đêm ngày 5 tháng 2 năm 2020, lấy cớ rằng họ phải đo thân nhiệt của ông bà. Ông Tạ đã gửi tin nhắn cho một

người họ hàng về tình huống đó và báo ông vẫn chưa mở cửa. Sáng hôm sau, khi người họ hàng nhìn thấy tin nhắn và gọi điện lại cho ông Tạ thì vợ chồng ông đã bị bắt.

Ngày 8 tháng 2, gia đình ông bà Tạ đã gọi điện cho cảnh sát để hỏi về trường hợp của họ. Một cảnh sát cho biết hai ông bà bị bắt vì đi phát tài liệu về Pháp Luân Công và không cho biết thêm thông tin nào khác. Một tuần sau, gia đình gọi điện lại cho cảnh sát để hỏi thăm về hai ông bà, nhưng cảnh sát trả lời điện thoại từ chối cung cấp thêm thông tin và bảo họ chờ thông báo chính thức.

Trại tạm giam đã từ chối yêu cầu thăm thân của gia đình, ngăn cản luật sư của bà Triệu vào gặp bà, và từ chối chuyển lá thư của luật sư khi ông đến lấy chữ ký của bà cho giấy ủy quyền vào ngày 18 tháng 6.

Ngày 6 tháng 11 năm 2020, ông bà Tạ bị Tòa án Quận Tú Phong xét xử qua video. Luật sư của hai ông bà đã biện hộ vô tội cho họ. Hai ông bà cũng tự biện hộ cho mình và nói về những lợi ích mà họ có được nhờ tu luyện Pháp Luân Công. Ngày 1 tháng 12, thẩm phán kết án ông bà 4 năm tù cùng số tiền phạt tổng cộng 10.000 tệ.

Chương 4: Bức hại xung quanh những “ngày nhạy cảm”

Bên cạnh đại dịch, hai năm qua là khoảng thời gian diễn ra nhiều sự kiện trọng đại đối với ĐCSTQ, từ các cuộc họp chính trị thường niên và kỷ niệm 100 năm thành lập ĐCSTQ đến Thế vận hội Mùa Đông Bắc Kinh 2022. Từ khi cuộc bức hại Pháp Luân Công bắt đầu, ĐCSTQ đã liên tục leo thang việc bắt giữ và sách nhiễu các học viên trước những ngày mà nó cho là nhạy cảm về chính trị.

1. Xung quanh kỳ họp chính trị “luỡng hội”

Cùng với chiến dịch “xóa sổ” đang hoạt động hết công suất trên khắp Trung Quốc, các học viên Pháp Luân Công ở Bắc Kinh còn bị tăng cường giám sát xung quanh các cuộc họp chính trị “luỡng hội” của ĐCSTQ và Thế vận hội. Trước thềm Đại hội Đại biểu Nhân dân Toàn quốc và Hội nghị Hiệp thương Chính trị Nhân dân Trung Quốc bắt đầu vào ngày 22 tháng 5 năm 2020 (bị hoãn từ tháng 3 do đại dịch), các lực lượng an ninh ở Bắc Kinh đã bắt giam ít nhất 40 học viên Pháp Luân Công và sách nhiễu nhiều học viên khác. Trong tháng 4, đã có ít nhất 43 học viên Pháp Luân Công ở Bắc Kinh bị bắt giam. Trong những dịp này, có lúc, cảnh sát còn nói thẳng với các học viên là họ tiến hành những biện pháp đó để chuẩn bị cho các cuộc họp chính trị sắp tới. Có trường hợp, nhiều người trong một gia đình cùng bị bắt.

Ngày 21 tháng 4, ở quận Thông Châu ở Bắc Kinh, cảnh sát từ đồn cảnh sát và Phòng 610 địa phương đã đến nhà bà Vương Ngọc Linh phá cửa sổ, lục soát ngôi nhà và tịch thu các sách và tài liệu liên quan đến Pháp Luân Công, cùng một máy in và máy tính.

Ngày 27 tháng 4, ở ngoại ô Bắc Kinh, cảnh sát ở quận Thuận Nghĩa đã ập vào nhà ông Dương Ngọc Lương, lục soát và tịch thu các sách Pháp Luân Công và những bức ảnh nhà sáng lập Pháp Luân Công. Sau đó, họ bắt giam ông Dương và con gái 24 tuổi của ông là cô Dương Đan Đan trong ba ngày để hỏi cung. Việc này xảy ra khi họ đang để tang vợ ông Dương là bà Cao Diễm mới qua đời vào ngày 22 tháng 4 ở tuổi 49. Bản thân bà Cao đã bị cầm tù và tra tấn nhiều lần vì tu luyện Pháp Luân Công. Sau thời gian bị ngược đãi trong trại lao động, bà đã được thả ra vào năm 2013, nhưng không hoàn toàn hồi phục được sức khỏe.²³

Năm 2011, trước kỳ họp lưỡng hội vào ngày 4 và 11 tháng 3, số trường hợp sách nhiễu lại leo thang. Ngày 7 tháng 3 năm 2021, bà Hoắc Chí Phương, 57 tuổi, ra khỏi nhà để mang đồ ăn cho người cha già. Vài giờ sau đó, cảnh sát đã tới lục soát nhà bà và bắt bà.²⁴

Bà Ngô Mộng Hoa, một kỹ sư cao cấp ở Hãng Hàng không Hoa Nam ở Bắc Kinh, đầu tiên bị bắt vào ngày 14 tháng 2 năm 2020 vì phát tài liệu về Pháp Luân Công. Khi cảnh sát đưa bà đến bệnh viện để khám sức khỏe, họ đã lấy băng dính dán kín miệng bà để không cho bà nói với các y tá về Pháp Luân Công. Sau đó, mặc dù đã được bảo lãnh tại ngoại, bà Ngô vẫn thường xuyên bị sách nhiễu. Đến tháng 3 năm 2021, trong kỳ họp lưỡng hội, khi cảnh sát lại sách nhiễu bà Ngô, hai chân bà bị sưng nặng, bà yếu đến mức không đi xuống cầu thang được. Hai bảo vệ an ninh trực bên ngoài căn hộ của bà hơn 10 ngày, đến khi hai phiên họp kết thúc mới rời đi. Bà Ngô đã phải tới nơi khác để trốn

cảnh sát và bị đưa vào danh sách truy nã. Không trụ nổi trước áp lực dồn dập về tinh thần, bà đã qua đời ở tuổi 46 vào ngày 6 tháng 7 năm 2021.²⁵

2. Trước dịp kỷ niệm 100 năm thành lập ĐCSTQ

Khoảng 6h30 sáng ngày 14 tháng 4 năm 2021, một nhóm cảnh sát đã ập vào nhà ông Tôn Chấn Thiết ở thành phố Trường Xuân, tỉnh Cát Lâm. Một cảnh sát hua lên một mảnh giấy mà anh ta nói là lệnh bắt giữ rồi để ra xa để ông Tôn không đọc được. Trước khi bắt người đàn ông 61 tuổi này đi, cảnh sát đã chụp ảnh ông và 26 quyển sách Pháp Luân Công của ông. Một cảnh sát nói vụ bắt giữ này là để “duy trì ổn định”, để chào mừng kỷ niệm 100 năm thành lập ĐCSTQ sắp diễn ra trong vài tháng tới.²⁶

Ngày 10 tháng 6 năm 2021, tròn 22 năm thành lập Phòng 610, các cơ quan chính quyền ở thành phố Mẫu Đơn Giang, tỉnh Hắc Long Giang, đã bắt 28 học viên trên danh nghĩa “duy trì ổn định” để chuẩn bị cho lễ kỷ niệm 100 năm thành lập ĐCSTQ vào 1 tháng 7.²⁷

Ngày hôm sau, ngày 11 tháng 6 năm 2021, các cơ quan chính quyền ở thành phố Triều Dương, tỉnh Liêu Ninh, đã bắt 22 học viên Pháp Luân Công nữa và một người nhà học viên, nói rằng những vụ bắt giữ này là để “làm quà” chào mừng kỷ niệm 100 năm thành lập ĐCSTQ.²⁸

Ngày 16 tháng 6 năm 2021, bà Trọng Vĩ Linh, 71 tuổi, ở thành phố Liên Vân Cảng, tỉnh Giang Tô, bị bắt và bị đưa đến Trại tạm giam Thành phố Liên Vân Cảng. Theo một lính canh của trại tạm giam, cơ sở này đang nhận từ 200 đến 300 người bị giam mới mỗi ngày theo chủ trương của chính quyền nhằm “duy trì ổn định” trước dịp kỷ niệm 100 năm thành lập ĐCSTQ. Bà Trọng vì hai chân bị thương và rụng răng do bị tra tấn từ lần bị giam giữ trước đó, nên

không đi lấy được đồ ăn, ăn uống cũng khó khăn do điều kiện thực phẩm nghèo nàn ở trại giam. Bà nhanh chóng bị sụt cân và chóng mặt vì thiếu ăn.²⁹

Cũng trong tháng 6 năm 2021, cảnh sát đã sách nhiễu bà Vương Quế Anh, 76 tuổi, sống một mình ở huyện Vĩnh Cát, tỉnh Cát Lâm. Vì bà từ chối mở cửa nên cảnh sát túc trực bên ngoài nhà để theo dõi bà. Vài tuần sau, vào ngày 29 tháng 7 năm 2021, tròn 22 năm nổ ra cuộc bức hại Pháp Luân Công, cảnh sát đã ập vào nhà bà Vương và tịch thu các sách Pháp Luân Công, tài liệu và máy in của bà. Bà Vương đã lên cơn đau tim trong khi cảnh sát lục soát nhà bà. Sau đó, cảnh sát liên tục gọi điện cho bà và con gái bà hàng ngày để quấy nhiễu, khiến sức khỏe của bà sa sút nhanh chóng, cuối cùng qua đời vào ngày 6 tháng 8 năm 2021.³⁰

3. Trước Thế vận hội Mùa Đông

Ngày 21 tháng 12 năm 2021, hai cảnh sát họ Quách và Ngạc từ Phòng Cảnh sát Quận Hải Điện ở Bắc Kinh, đã đến nhà ông Tần Ủy. Đi cùng họ là một số người không rõ danh tính. Khi gia đình ông Tần chặn họ lại ở cửa, họ nói họ đến “duy trì ổn định” để chuẩn bị cho Thế vận hội Mùa Đông. Trước đó, vào tháng 5 năm 2016, ông Tần, một nghệ sỹ được trọng vọng, đã bị bắt và kết án 2,5 năm tù vì phát cuốn “Cửu Bình” (Chín bài bình luận về Đảng Cộng Sản Trung Quốc).³¹

Bà Hàn Phi ở quận Triều Dương, Bắc Kinh, mẹ của một cư dân Vương quốc Anh cũng bị cảnh sát và các cán bộ của ủy ban nhân dân theo dõi. Ngày 30 tháng 11 năm 2021, cảnh sát gọi điện cho chồng bà cảnh báo bà không được ra khỏi nhà vì đang có Thế vận hội.³²

Ngày 23 tháng 1 năm 2022, bà Tiêu Thục Anh bị cảnh sát ập vào căn hộ của bà ở quận Xương Bình bắt giữ. Ngày

hôm sau, bà bị đưa vào Trại tạm giam Xương Bình và bị buộc tội đi phát thông tin về Pháp Luân Công từ năm trước.

Đầu năm 2021, khu dân cư Hồng Phúc Uyển, nơi bà Tiêu sống, đã bị phong tỏa do chính sách Zero-COVID. Toàn bộ cư dân ở đó đều bị yêu cầu trình báo thông tin cá nhân khi các cơ quan chính quyền ra lệnh mọi cư dân đều phải xét nghiệm COVID. Cảnh sát đã xác định được bà Tiêu dựa vào thông tin do người nhà bà khai cho bà. Nhưng thay vì bắt bà vào lúc đó, họ lại đợi một năm sau và bắt bà vài tuần trước khi Thế vận hội Mùa Đông được tổ chức ở Bắc Kinh.

Cảnh sát đã lục soát căn hộ của bà Tiêu và tịch thu hai quyển lịch và một số đầu đọc thẻ nhớ. Trước khi bắt bà, một cảnh sát ở Đồn Cảnh sát Bình Tây Phủ đã lấy có tiến hành điều tra dân số để dò xem bà có nhà không. Sau khi bà Tiêu bị bắt đi, người mẹ già 90 tuổi của bà đã phải sống một mình, và phải chật vật tự lo cho bản thân.³³

Ngoài những vụ bắt giữ trên, hầu hết các học viên Pháp Luân Công ở bảy quận trung tâm ở Bắc Kinh (Hải Điện, Thạch Cảnh Sơn, Triều Dương, Thuận Nghĩa, Xương Bình, Phòng Sơn và Thông Châu) đã bị chính quyền theo dõi chặt. Ở Triều Dương và Hải Điện, mỗi học viên còn bị giám sát 24/24 bởi bốn người theo hai ca. Được biết, mỗi “người giám sát cộng đồng” này kiếm được một khoản thù lao 180 tệ mỗi ngày ở Triều Dương và 200 tệ ở Hải Điện.³⁴

Bên ngoài Bắc Kinh, các viên chức tỉnh Hà Bắc lân cận cũng tăng cường sách nhiễu các học viên. Ở huyện Ủy, thành phố Trương Gia Khẩu, một số lượng lớn cảnh sát mặc thường phục được phái đi tuần tra đường phố. Phòng Cảnh sát Huyện Ủy cũng đã tổ chức rất nhiều hoạt động ở trung tâm huyện và nhiều thị trấn bắt đầu từ ngày 1 tháng 12. Trong những dịp này, cảnh sát đã công khai bôi nhọ Pháp Luân Công và phát tờ rơi phỉ báng môn tu luyện này,

đồng thời treo thưởng cho người nào tố giác các học viên với cảnh sát.³⁵

Ngày 20 và 21 tháng 1 năm 2022, các cơ quan chính quyền ở quận Sùng Lễ, thành phố Trương Gia Khẩu, tỉnh Hà Bắc – một trong ba khu vực tổ chức thi đấu các môn thể thao trên tuyết trong Thế vận hội Mùa Đông – đã bắt 5 học viên Pháp Luân Công địa phương nhằm ngăn họ lên tiếng cho Pháp Luân Công trong thời gian diễn ra Thế vận hội. Theo chỉ thị của Trịnh Kiến Quốc ở Phòng An ninh Quốc gia Quận Sùng Lễ, cảnh sát đã bắt bà Bạch Mai tại nhà con gái bà vào lúc 9 giờ tối ngày 20 tháng 1. Điện thoại di động và các đồ dùng cá nhân khác của bà đều bị tịch thu. Cùng khoảng thời gian đó, cảnh sát cũngập vào nhà của em trai bà Bạch Mai là ông Bạch Đào và tịch thu của ông các sách Pháp Luân Công, một bức ảnh nhà sáng lập Pháp Luân Công, một cái loa và một máy tính bảng. Lúc cảnh sát đến, ông Bạch không có ở nhà, nên họ đã quay trở lại vào ngày hôm sau để bắt ông.³⁶

4. Leo thang sách nhiễu trước Đại hội ĐCSTQ lần thứ 20

Từ các tỉnh miền Bắc như Liêu Ninh, Cát Lâm, Hà Bắc đến các thành phố như Bắc Kinh, Thượng Hải, Trùng Khánh, cũng như các tỉnh phía Tây Nam như Tứ Xuyên, Vân Nam, các cơ quan chính quyền đã sách nhiễu các học viên Pháp Luân Công bằng cách ra lệnh cho họ ở nhà, ký tuyên bố từ bỏ tín ngưỡng của mình, hoặc bắt họ vào các trung tâm tẩy não trong những tháng trước khi diễn ra Đại hội Toàn quốc lần thứ 20 của ĐCSTQ diễn ra vào tháng 10 năm 2022.

Trong hầu hết các vụ sách nhiễu, cảnh sát đã chụp ảnh của các học viên mà không có sự đồng thuận của họ. Học

viên nào trong danh sách không có ở nhà thì cảnh sát sẽ chụp ảnh người nhà của họ cũng như bên ngoài nhà họ.

Một số cảnh sát đã kéo đồ trang trí Pháp Luân Công ở nhà các học viên xuống. Một số cảnh sát lừa các học viên với cái cớ kiểm tra mã y tế của học viên (một loại ứng dụng như hộ chiếu điện tử để theo dõi lịch sử đi lại và tình trạng lây nhiễm COVID-19), nhưng không kiểm tra mã y tế của người nhà các học viên.

Khi các học viên từ chối ký vào các văn bản, cảnh sát sẽ dùng vũ lực tóm tay họ và ấn dấu vân tay của họ lên các văn bản. Nhiều học viên cho biết họ bị thâm tím ở bàn tay và cánh tay vì hành động này. Cảnh sát cũng đe dọa sẽ trả thù nếu các học viên báo cáo vụ sách nhiễu lên trang web Minh Huệ (Minghui.org). Một số người nhà của các học viên cũng bị bắt giúp cảnh sát thuyết phục người thân của họ.

Các cơ quan chính quyền cũng đe dọa sẽ đuổi việc và cắt lương hưu của các học viên, và cản trở cơ hội học hành của con cháu họ, khiến người nhà họ phải chịu áp lực tinh thần cực lớn.

Trong một số trường hợp, cảnh sát đã lừa các học viên viết bài tích cực về Pháp Luân Công. Sau đó họ photoshop và dán chữ ký của các học viên sang bản tuyên bố từ bỏ tu luyện. Đôi khi họ đưa các bản tuyên bố giả này cho các học viên khác xem để làm dao động ý chí của họ, nói rằng, “Người này người này đã ký rồi. Sao các vị không ký?”

Ngày 2 tháng 8, khi một viên chức sách nhiễu bà Trần Khải Hoa, một nông dân ở thành phố Thanh Đô, tỉnh Tứ Xuyên, ông ta bảo bà rằng, “Bà mà tập Pháp Luân Công thì bà là kẻ thù của tôi, và nhân danh chính quyền, tôi sẽ dùng các biện pháp cưỡng chế đối với bà.”³⁷

Ở Thượng Hải, từ cuối tháng 9, cảnh sát bắt đầu đóng chốt ở gần nhà các học viên để theo dõi hoạt động hàng ngày của họ. Từ cuối tháng 9 đến ngày 25 tháng 10, cảnh

sát ở thành phố Đông Anh, tỉnh Sơn Đông đã theo dõi bà Vương Phạm khi bà đi bất cứ đâu. Bà Vương từng làm việc ở Cục Quản lý Mỏ dầu Thắng Lợi ở vị trí phiên dịch tiếng Nga nhưng đã bị cho thôi việc vào năm 2000 do cuộc bức hại. Từ năm 2017, công ty này đã bố trí người theo dõi bà trong thời gian diễn ra các hội nghị chính trị lớn.³⁸

Ở thành phố Đại Liên, tỉnh Liêu Ninh, ngày 30 tháng 9, ba cảnh sát đã tìm bà Phương Thái Hà và bảo bà rằng, “Chúng tôi ở đây để ‘bảo vệ’ cho Đại hội Đảng lần thứ 20. Cho dù phải đào sâu ba thước để tìm bà, chúng tôi cũng phải làm. Trước Đại hội Đảng 20, chúng tôi phải gặp bà mỗi tuần một lần.”³⁹

Chương 5: Giang Trạch Dân, thủ phạm chính của cuộc bức hại đã chết

Giang Trạch Dân, nguyên Tổng Bí thư ĐCSTQ, chết vào ngày 30 tháng 11 năm 2022, để lại một dấu tích về một di sản tham nhũng, những tội ác nhân quyền, và đạo đức xã hội bại hoại.

Năm 1989, Giang Trạch Dân leo lên được vị trí tối cao nhờ vai trò của ông ta trong cuộc đàn áp tàn bạo phong trào dân chủ của sinh viên. Trong một cuộc họp báo ở Bắc Kinh năm 1990, một phóng viên nước ngoài hỏi Giang về một nữ sinh viên đại học đã bị bắt trong phong trào dân chủ năm 1989. Cô sinh viên này đã bị đưa đến một nông trại cải tạo lao động và bị một số cảnh sát ở đó hăm hiếp tập thể. Khi được đề nghị đưa ra nhận định về vụ việc này, Giang trả lời rằng, “Cô ta là tội phạm thì đáng bị như thế!”

Với khẩu hiệu “im lặng phát tài”, Giang Trạch Dân đã tạo ra văn hóa tham nhũng trong các cấp ĐCSTQ. Ông ta đã thăng cho con trai mình là Giang Miên Hằng lên chức phó chủ tịch Viện Hàn lâm Khoa học Trung Quốc mặc dù anh ta không đủ trình độ học vấn. Giang cũng giúp con trai xây dựng một doanh nghiệp viễn thông khổng lồ bằng cách dồn cho anh ta các hợp đồng chính phủ trị giá 2,5 tỷ nhân dân tệ.

Tháng 7 năm 1999 là thời điểm ra đời di sản khủng khiếp nhất của Giang. Bấy giờ, môn tập thiền định Pháp Luân Công đang phát triển mạnh mẽ trên khắp Trung Quốc với

hàng chục triệu người theo tập các bài công pháp nhẹ nhàng và học các bài giảng về đạo đức của Pháp Luân Công. Giang coi sự phổ biến ngày càng nhanh của Pháp Luân Công là mối đe dọa đối với mình, và ông ta coi nguyên tắc Chân-Thiện-Nhẫn của Pháp Luân Công là không phù hợp với hệ tư tưởng của chế độ cộng sản. Hệ quả là một thảm họa nhân quyền đã xảy ra, và cho đến nay vẫn tiếp diễn.

Ngày 20 tháng 7 năm 1999, Giang phát động cuộc bức hại Pháp Luân Công trên toàn quốc. Dưới sự chỉ đạo của ông ta, hàng trăm nghìn học viên Pháp Luân Công đã bị bắt và bị đưa đến các trại giam, trại lao động cưỡng bức, nhà tù và các cơ sở giam giữ khác; ở đó, họ bị tra tấn để phải từ bỏ tín ngưỡng của mình. Vô số học viên đã chết sau khi bị thu hoạch nội tạng cho các cuộc phẫu thuật ghép tạng. Hơn 4.000 người đã được xác nhận là đã chết. Tuy nhiên do khó khăn trong việc thu thập thông tin từ Trung Quốc, con số thực tế hẳn còn cao hơn nhiều.

Vào thời gian đầu của cuộc bức hại, Giang Trạch Dân đã đưa ra “ba chỉ thị” nhằm tiêu diệt Pháp Luân Công, đó là “bôi nhọ thanh danh, vắt kiệt tài chính và hủy hoại thân thể”. Đủ loại thủ đoạn được tung ra trong quá trình thực thi chỉ thị của Giang đối với Pháp Luân Công đã thấm thấu vào dòng chủ lưu của xã hội Trung Quốc, từ đó mà tạo ra một di sản lừa dối, đàn áp, và ngược đãi trong toàn dân chúng cho đến ngày nay.

1. Nhà nước giám sát

Trong vài năm đầu của cuộc bức hại, ĐCSTQ đã chi khoảng ¼ GDP của Trung Quốc cho chiến dịch tiêu diệt Pháp Luân Công. Đến năm 2012, ngân sách để hệ thống Ủy ban Chính trị và Luật pháp (UBCTPL) ngoài vòng pháp luật “duy trì ổn định” (một uyển ngữ chỉ việc trấn áp các

nhóm bị ĐCSTQ coi là mối đe dọa) đã vượt quá cả ngân sách quốc phòng.

Sau khi phát động cuộc bức hại, Giang Trạch Dân đã ra lệnh cho chính quyền giám sát chặt chẽ các học viên Pháp Luân Công và chặn mọi thông tin về Pháp Luân Công trên Internet. Ngay từ năm 2000, Sở Cảnh sát Bắc Kinh đã làm việc với các công ty để sản xuất camera quay video có kích thước nhỏ như lỗ kim, và lắp đặt bên lối vào nhà của các học viên Pháp Luân Công để theo dõi bất cứ ai ra vào.

Giang cũng cho con trai ông ta là Giang Miên Hằng lãnh đạo Dự án Lá chắn Vàng phụ trợ cho bức tường lửa internet hiện hành nhằm chặn các trang web, theo dõi thông tin liên lạc, gửi vi-rút và phần mềm gián điệp, tiến hành nhận dạng khuôn mặt và nghe trộm điện thoại.

Hiện nay, Trung Quốc có hơn 500 triệu camera giám sát. ĐCSTQ đã tăng cường giám sát công dân trong thời kỳ đại dịch. Các ứng dụng mã y tế khống chế nơi cư dân được ra vào. Khi được kết nối với hệ thống giám sát trên diện rộng, những ứng dụng này đã trở thành xiềng xích điện tử.

2. Trại tập trung

Trong đại dịch, nhiều gia đình bị buộc phải sống cảnh ly tán và bị đưa đến các bệnh viện dã chiến để cách ly (phương thương). Những cơ sở này đầy tai tiếng vì điều kiện ăn uống, vệ sinh, y tế tồi tệ, người bị cách ly ở đó thường ví chúng với trại tập trung.

Các bệnh viện dã chiến này cũng tương tự như các trại giáo dục cải tạo hiện hành (được gọi bằng cái tên hoa mỹ là “trường dạy nghề”) ở tỉnh Tân Cương, nơi dân tộc Duy Ngô Nhĩ bị ĐCSTQ cưỡng chế giam giữ. Điểm khác biệt duy nhất là các bệnh viện dã chiến không có hoạt động tẩy não hay ngược đãi thân thể.

Điều mà nhiều người không nhận ra là các trại giáo dục cải tạo ở Tân Cương phỏng theo các trại lao động và trung tâm tẩy não được sử dụng để giam giữ và tra tấn các học viên Pháp Luân Công. Từ khi Giang bức hại Pháp Luân Công, ông ta đã dựng lên một số lượng lớn các trại lao động và trung tâm tẩy não, trong đó, nhiều cơ sở được bên ngoài biết đến dưới danh nghĩa “trung tâm giáo dục pháp luật”. Về cơ bản, đó là những nhà tù đen, nơi tra tấn các học viên để ép họ từ bỏ tín ngưỡng của mình, còn các tù nhân và người cộng tác được thưởng khi tham gia tra tấn.

3. Lạm dụng tình dục ở nơi giam giữ

Một số phụ nữ đã trốn thoát khỏi các trại tập trung ở Tân Cương cho biết họ đã bị cưỡng hiếp ở đó. Đáng buồn thay, hình thức tra tấn này từ lâu đã được sử dụng trong các cơ sở giam giữ của Trung Quốc, trong đó, các học viên Pháp Luân Công là mục tiêu chính.

Năm 2014, nhà báo Đỗ Bản đã xuất bản cuốn sách “Hôn mê âm đạo”, tiết lộ sự tàn bạo xảy ra ở Trại Lao động Mã Tam Gia, nơi nhiều học viên Pháp Luân Công bị giam giữ. “Đã là con người thì không có lý do hay cơ gì để chấp nhận những hành động tàn bạo đã xảy ra ở ‘Trại Lao động Nữ Mã Tam Gia’, bao gồm cả việc sử dụng dụng cụ nông tử cung lâu nay để bức thực phụ nữ bằng ống xông, bắt họ nằm trong chất thải của chính họ, buộc mấy chiếc bàn chải đánh răng vào nhau và ngoáy trong âm đạo của phụ nữ, đặt bột tiêu vào âm đạo của phụ nữ, sốc điện vào ngực và âm đạo của phụ nữ bằng dùi cui điện, và đưa phụ nữ vào phòng giam tù nhân nam”, ông Đỗ Bản viết.

Học viên Pháp Luân Công, bà Doãn Lệ Bình làm chứng rằng bà và 17 học viên nữ khác đã bị tổng vào các phòng giam tù nhân nam ở Trại Lao động Mã Tam Gia. Những gì

xảy ra sau đó kinh hoàng đến nỗi một số người trong đó đã bị rối loạn tâm thần.

4. Cường chế dùng thuốc

Các nhà chức trách của ĐCSTQ thường hành hạ những người bất đồng chính kiến bằng cách đưa họ vào bệnh viện tâm thần mặc dù họ vẫn khỏe mạnh. Đơn cử như Đồng Dao Quỳnh vì đổ mực lên bức chân dung của một lãnh đạo ĐCSTQ, và hai giáo viên Tổng Canh Nhất và Lý Diễn Diễn vì chất vấn về những tuyên truyền của ĐCSTQ đã trở thành nạn nhân của hình thức bức hại này.

Trên thực tế, nhiều học viên Pháp Luân Công từ lâu đã bị ĐCSTQ dán nhãn là “bệnh nhân tâm thần” chỉ vì kiên định với tín ngưỡng của mình. Họ bị tiêm các loại thuốc hủy hoại thần kinh hoặc bị cho ăn hoặc uống nước có pha những loại thuốc đó. Hệ quả là, một số người đã bị tàn tật, thậm chí một số đã mất mạng.

5. Không còn nơi để tìm công lý

Tuyên truyền phỉ báng của ĐCSTQ đã khiến nhiều người Trung Quốc làm ngơ trước sự ngược đãi đối với các học viên Pháp Luân Công, thậm chí còn trở thành đồng phạm trong cuộc bức hại. Khi các cơ quan hành pháp, tư pháp, và các cơ quan chính quyền khác trở thành con dấu củ khoai cho mọi sự áp bức dưới sự bảo trợ của nhà nước, thì luật pháp và trật tự đã không còn vai trò duy trì công lý cho dân chúng nữa.

Rất nhiều người khiếu kiện, từ hộ gia đình bị cưỡng chế di dời, công nhân nhập cư không được trả lương, đến nạn nhân bị lừa đảo thấy rằng họ không còn nơi nào để khiếu nại những bất công mà họ phải chịu nữa, vì họ thường bị chặn

và bắt giữ trên đường đến cơ quan khiếu kiện cấp tỉnh hoặc trung ương. Điều này có lẽ không có gì đáng ngạc nhiên, bởi cảnh sát đã vô cùng dày dạn kinh nghiệm trong việc chặn các học viên Pháp Luân Công trên đường đến Bắc Kinh để thỉnh nguyện.

Hiện nay, các luật sư nhân quyền và những người bất đồng chính kiến thường bị bỏ tù vì tội “kích động lật đổ chính quyền” hoặc “sinh sự và gây rối”. Từ lâu, các tòa án ở Trung Quốc đã kết án hàng trăm nghìn học viên Pháp Luân Công vô tội mà không dựa trên cơ sở pháp lý nào. Hiện nay, cảnh sát thường chặn người đi bộ hoặc người lái xe để tùy ý khám xét túi xách, kiểm tra điện thoại của họ, hoặc tùy tiện đột nhập vào nhà riêng để đánh đập và bắt giữ người dân. Trong 23 năm qua, các học viên Pháp Luân Công cũng gặp đủ những tình huống này.

6. Kích động thù hận

Ngày 23 tháng 1 năm 2001, ĐCSTQ đã dàn dựng một màn tuyên truyền trên Quảng trường Thiên An Môn, trong đó các diễn viên đóng giả học viên Pháp Luân Công tiến hành tự thiêu. Đoạn video thu được – được quay một cách suôn sẻ từ nhiều góc độ – đã được phát liên tục trên các kênh truyền thông của nhà nước và khiến dư luận quay lưng lại với Pháp Luân Công.

Một tuần sau, Bộ trưởng Bộ Giáo dục đã ban hành lệnh yêu cầu tất cả các trường học ở Trung Quốc phát động các chiến dịch chỉ trích Pháp Luân Công. Kết quả là, rất nhiều trẻ em đã bị đầu độc tâm trí, bị lừa mị mà thù ghét Pháp Luân Công. Khoảng 8 triệu thanh niên ở 100 thành phố đã ký tên phỉ báng Pháp Luân Công. Cũng trong tháng đó, thanh thiếu niên ở hơn 1.500 khu cộng đồng đã phát động chiến dịch và thu thập chữ ký phản đối Pháp Luân Công từ

12 triệu cư dân.

Những lời vu khống Pháp Luân Công đã được đưa vào sách giáo khoa và đề thi, kể cả các kỳ thi tuyển sinh đại học và sau đại học. Các trường đại học còn sửa đổi hướng dẫn tuyển sinh để cấm các học viên Pháp Luân Công tham gia các kỳ thi tuyển sinh và đăng ký vào trường.

7. Cường bức thu hoạch nội tạng

Khi tội ác thu hoạch nội tạng từ các học viên Pháp Luân Công còn sống lần đầu tiên bị phanh phui vào năm 2006, nhiều người đã không tin. Sau này, Bạc Hy Lai, nguyên Bộ trưởng Bộ Thương mại, và Bạch Thu Trung, nguyên Bộ trưởng Bộ Y tế phụ trách Tổng cục Hậu cần của Quân đội Giải phóng Nhân dân Trung Quốc, đã thừa nhận rằng cường bức thu hoạch nội tạng là mệnh lệnh của Giang Trạch Dân.

Khi Giang phát động cuộc bức hại Pháp Luân Công vào tháng 7 năm 1999, ông ta đã ra lệnh “bôi nhọ thanh danh, vắt kiệt tài chính, và hủy hoại thân thể” các học viên. Ông ta còn nói “đánh chết [các học viên] được coi là tự sát” và chỉ đạo các cơ quan chính quyền “đưa xác đi thiêu ngay mà không cần xác minh danh tính”.

Trong những năm sau đó, quân đội, cảnh sát vũ trang và các bệnh viện ở Trung Quốc đã xây dựng một chuỗi cung ứng nội tạng kinh hoàng giết người theo yêu cầu, và các nạn nhân không còn chỉ giới hạn ở các học viên Pháp Luân Công nữa.

8. Tia hy vọng trước thực trạng đạo đức băng hoại

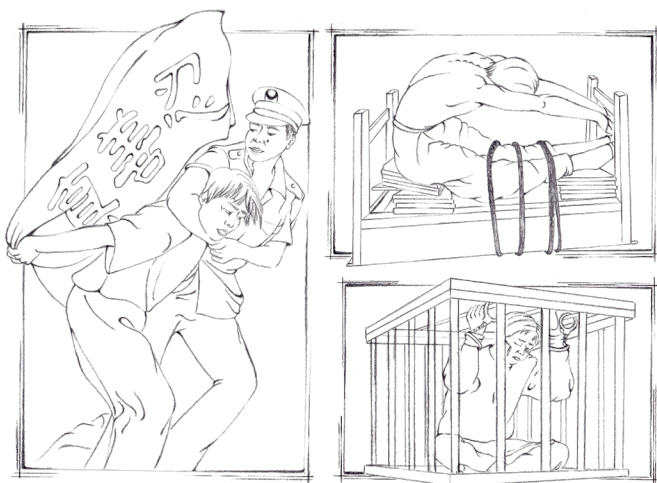
Cuộc bức hại của Giang Trạch Dân đối với Pháp Luân Công đã đẩy nhanh sự suy thoái xã hội và suy thoái đạo đức của Trung Quốc. Để lôi kéo người tham gia vào cuộc bức

hại, các cơ quan chính quyền của ĐCSTQ có chính sách thưởng tiền mặt cho những cảnh sát đã bắt giữ các học viên, cũng như người chỉ điểm đã tố giác các học viên. Giang cũng đã gán tiền thưởng và cơ hội thăng quan tiến chức với chiến dịch bức hại này. Ở các trại giam, trại lao động, và nhà tù, các học viên bị tra tấn chỉ vì tu luyện Chân-Thiện-Nhẫn, còn các thủ phạm được tuyên dương và khen thưởng.

Khi cảnh sát được bật đèn xanh để vi phạm pháp luật, giáo viên bị ép phải vu khống người vô tội, và bác sỹ bị lôi kéo giết người vì tiền, thì xã hội sẽ đi đến chỗ không ai còn được an toàn nữa. Cuộc bức hại Pháp Luân Công do Giang Trạch Dân phát động là một chương đen tối trong lịch sử Trung Quốc cũng như thế giới. Chúng ta chỉ có thể tìm thấy ánh sáng mới khi có nhiều người Trung Quốc hơn nữa rời bỏ ĐCSTQ và các quốc gia khác giữ bỏ ảnh hưởng của nó.

Phần 2

Khái quát về cuộc bức hại và những trường hợp bức hại điển hình

Chương 6:

Hàng trăm học viên đã thiệt mạng do bị bức hại kể từ năm 2020

Từ khi cuộc bức hại bắt đầu vào năm 1999 đến cuối năm 2019, đã có 4.454 học viên Pháp Luân Công được xác nhận tử vong vì bị bức hại, mặc dù con số thực tế chắc chắn còn cao hơn nhiều. Từ khi đại dịch bùng phát vào tháng 1 năm 2020 đến cuối năm 2022, trang Minghui.org xác nhận có 359 học viên Pháp Luân Công khác đã chết dưới bàn tay ĐCSTQ.

Trong những cái chết được xác nhận gần đây, các nạn nhân có độ tuổi từ 39 đến 92. Người trẻ tuổi nhất là anh Phổ Chính, bị tra tấn đến chết ở Nhà tù Số 1 tỉnh Vân Nam vào năm 2017. Học viên cao tuổi nhất là ông Phó Nghĩa Xuyên, một sỹ quan quân đội về hưu, đã chết do bị sách nhiễu liên tục khiến ông kiệt quệ về tinh thần.

Nhiều người trong số những người đã chết đã phải chịu đựng hàng thập kỷ bị giam cầm và tra tấn trước khi qua đời. Một bà lão 72 tuổi đã bị giam trong bệnh viện tâm thần 20 lần; một giáo viên lịch sử 53 tuổi bị cầm tù 14 năm; và một bà lão 68 tuổi bị đưa vào trại cải tạo lao động và bị tù giam 3 năm, tổng thời gian chịu án là 17 năm.

Ông Lưu Hy Vĩnh, 80 tuổi, không được thả sau 3 năm bị cầm tù vì tu luyện Pháp Luân Công mà bị giam giữ và kết án 4 năm tù nữa nhiều tháng sau đó. Ông đã bị từ chối bảo lãnh tại ngoại để điều trị y tế mặc dù đã lâm vào tình trạng nguy kịch. Ông qua đời vào ngày 29 tháng 12 năm 2021.

Một số học viên bị đánh đến chết chỉ vài ngày sau khi bị bắt giữ. Chính quyền thường ngăn cản gia đình xem thi thể và ép họ đồng ý cho hỏa táng thi thể. Những người nhà được phép xem thi thể học viên thường quan sát thấy những vết thương nặng.

Một số người qua đời trong thời gian giam giữ đã rơi vào tình trạng nguy kịch vì bị ngược đãi ở nơi giam giữ, rồi bị các nhà chức trách từ chối cho bảo lãnh tại ngoại để điều trị y tế, khiến họ bị chết trong tù. Cô Lan Lập Hoa đến từ thành phố Thẩm Dương, tỉnh Liêu Ninh, đã chết vì ung thư vú giai đoạn cuối vào ngày 21 tháng 4 năm 2020, trong thời gian chịu án tù 3 năm 10 tháng tại Nhà tù Nữ Tỉnh Liêu Ninh. Mặc dù gia đình cô đã liên tục yêu cầu, nhưng nhà tù vẫn từ chối thả cô dưới diện bảo lãnh tại ngoại. Ngày 16 tháng 12 năm 2020, thi thể của cô đã bị nhà tù hỏa thiêu mà không có sự đồng ý của gia đình.⁴⁰

Như trường hợp ông Phó Nghĩa Xuyên được đề cập bên trên, chấn thương tinh thần do liên tục bị sách nhiễu đã được chứng minh là nguyên nhân dẫn đến cái chết của một số học viên. Một phụ nữ 67 tuổi ở tỉnh Hắc Long Giang đang trong tình trạng ốm yếu, lại càng suy sụp hơn vì bị sách nhiễu. Thậm chí một tháng sau đó bà đã qua đời, chính quyền đã gọi cho chồng bà và yêu cầu ông đi trình báo với ủy ban nhân dân sở tại.

Bà Ngô Quế Vinh ở thành phố Thất Đài Hà, tỉnh Hắc Long Giang, bị cán bộ ủy ban nhân dân địa phương sách nhiễu tại nhà vào ngày 9 tháng 10 năm 2020, và đã bị yêu cầu ký cam kết từ bỏ Pháp Luân Công. Khi bà từ chối tuân theo, họ đã buộc con rể bà ký thay cho bà. Họ vừa rời đi, thì cảnh sát lại đến sách nhiễu bà. Sau khi cảnh sát đi khỏi, bà Ngô đã sợ hãi mà ngắt đi. Sau bốn ngày cấp cứu, bà đã qua đời vào ngày 13 tháng 10 ở tuổi 81.⁴¹

Một cậu bé 13 tuổi ở huyện Tuy Trung, tỉnh Liêu Ninh,

đã trở thành trẻ mồ côi sau khi người mẹ 41 tuổi của cậu qua đời vào ngày 2 tháng 11 năm 2020. Cậu bé đã mất cha khi mới 9 tháng tuổi. Cha của cậu bé, anh Phạm Đức Chấn, đã bị đánh đập đến chết sau 55 ngày bị bắt, thời điểm bị bắt giữ là ngày 25 tháng 2 năm 2008. Trong chục năm sau đó, mẹ cậu bé, cô Dương Tuyết, không tìm được việc làm và bị sách nhiễu liên tục. Áp lực tinh thần và khó khăn trong việc kiếm sống đã khiến cô suy sụp mà mất sớm.⁴²

Sau đây xin đơn cử một số trường hợp tử vong do bị bức hại đã được xác nhận vào năm 2020 cho đến nay.

1. Tử vong trong thời gian bị giam giữ

a. Một phụ nữ tỉnh Cát Lâm đột ngột qua đời, gia đình nghi bà bị tra tấn⁴³

Bà Tiểu Vĩnh Phân đã đột ngột qua đời ở tuổi 64 vào ngày 31 tháng 1 năm 2020, trong khi đang thụ án 7 năm tù tại Nhà tù Nữ Tỉnh Cát Lâm chỉ vì tu luyện Pháp Luân Công.

Nhà tù đã gọi cho gia đình bà Tiểu vào khoảng 4 giờ chiều ngày 31 tháng 1 năm 2020 để báo tin bà bị ngã trong lúc tắm. Người gọi điện thoại cho biết bà đã được cấp cứu trong tù trong lúc đợi xe cứu thương. Mười phút sau đó nhà tù đã gọi cho gia đình bà Tiểu và nói bà đã qua đời trên đường đến bệnh viện. Thi thể bà được hỏa thiêu vào ngày 1 tháng 2.

Gia đình bà Tiểu nghi ngờ bà đã bị bức hại trong tù, vì nhiều học viên Pháp Luân Công đã bị tàn tật hoặc chết sau khi chịu các hình thức tra tấn như đánh đập, cấm ngủ và sốc điện.

b. Một phụ nữ bị đánh đập đến chết sau 16 ngày bị bắt⁴⁴

Bà Lý Linh ở thôn Đại Trương Gia, thành phố Bồng Lai,

tỉnh Sơn Đông, bị một cán bộ thôn và một nhóm dân quân bắt giữ vào ngày 28 tháng 6 năm 2020, sau khi bị tố giác là có tài liệu Pháp Luân Công. Khi bà Lý từ chối tiết lộ danh tính những người cung cấp tài liệu Pháp Luân Công cho bà, bà đã bị đưa tới một ngôi nhà trống ở vùng núi và bị tra tấn. Hai dân quân ra sức đánh đập bà tàn bạo, làm miệng bà bị thương, rụng mất mấy chiếc răng, và bị thâm tím khắp người. Theo một người dân cao tuổi trong làng được yêu cầu giám sát bà Lý, một trong những dân quân này còn dùng gậy đâm vào ngực bà.

Bà Lý vẫn kiên quyết không từ bỏ tu luyện hay trả lời câu hỏi. Một trong những kẻ tra tấn đã đưa bà ra ngoài để “chỉnh” bà. Anh ta đã đá bà mạnh đến nỗi bà mất thăng bằng và ngã đập hông vào hòn đá. Khi trời đổ mưa, anh ta bắt bà đứng dưới mưa trong thời gian dài. Bà đã tuyệt thực để phản đối việc bức hại này.

Ngày 13 tháng 7, bà Lý vội vã được đưa đi “hồi sức” ở một phòng khám tư nhân, nhưng bác sỹ phát hiện ra bà đã chết. Chính quyền đã buộc gia đình bà hỏa thiêu bà ngay ngày hôm đó. Trong khi thay quần áo cho bà, người nhà bà nhận thấy nhãn cầu mắt của bà bị lồi ra và trông to bất thường.

c. Một phụ nữ bị từ chối điều trị y tế qua đời sau 8 ngày bị bắt giữ⁴⁵

Bà Trương Tư Cẩm, 69 tuổi, ở thành phố Đại Liên, tỉnh Liêu Ninh, đã chết trong Trại tạm giam Diêu Gia sau 8 ngày bị bắt giữ chỉ vì tu luyện Pháp Luân Công.

Trong đêm đầu tiên ở trại tạm giam, bà Trương đã bắt đầu có triệu chứng nghiêm trọng, nhưng chính quyền từ chối cho bà đi khám, trong khi lại cho bà uống thuốc không rõ là chủng loại gì mà không chẩn đoán bệnh.

Ngày 19 tháng 1 năm 2022, bà Trương bị đưa trở lại trại

giam để thụ án tù 2 năm. Bà đã hoảng sợ và lên cơn buồn nôn. Mặc dù bác sỹ đã khuyến nghị không giam giữ bà vì lý do sức khỏe, nhưng cảnh sát vẫn quả quyết rằng bà vẫn khỏe và đưa bà vào Trại tạm giam Diêu Gia.

Ngay tối đầu tiên ở trại tạm giam, bà Trương đã không tự đi lại được và bị mất ngủ. Lính canh không cho bà ăn gì. Sáng hôm sau, bà yếu đến nỗi không tự mặc quần áo được và tù nhân trong phòng đã phải giúp bà.

Trong vài ngày tiếp theo, bà Trương không ăn được gì, hễ ăn vào là nôn ra. Lính canh chỉ cho bà cháo và bánh hấp. Bà vẫn yếu và không tự đứng được. Khi bà bị đưa vào trại tạm giam, lính canh đã lấy đi răng giả của bà. Bà đã vài lần yêu cầu được trả lại, nhưng đều bị từ chối, khiến việc ăn uống của bà càng khó khăn.

Mặc cho tình trạng của bà, lính canh vẫn không đưa bà Trương đi khám, mà chỉ cho bà uống thuốc không rõ là chủng loại gì, khiến tình trạng của bà càng xấu đi. Ngày 25 tháng 1, ngày thứ sáu bị tạm giam, bà Trương bắt đầu nôn mửa không cầm được và không thể tự ngồi dậy. Tù nhân cùng phòng giam của bà đã báo với lính canh, nhưng lính canh này chỉ đưa cho bà thứ thuốc không rõ chủng loại, dù chưa hề có ý kiến của bác sỹ chuyên môn. Khi bà không uống được thuốc, lính canh ra lệnh cho 5 tù nhân giữ và ép bà uống thuốc. Bà Trương trở nên vô lực, không còn sức để ngồi dậy nữa.

2h20 sáng ngày 26 tháng 1, bà Trương lại bắt đầu nôn không ngừng. Tù nhân trong buồng giam đều đã báo cáo, nhưng các lính canh vẫn phớt lờ. Vào 9h sáng, bà Trương được đưa ra ngoài bằng xe lăn, nhưng lại được đưa trở lại sau 10 phút. Các lính canh tiếp tục cưỡng chế bà uống thứ thuốc không rõ chủng loại.

Đến nửa đêm, bà Trương bắt đầu lên cơn sốt. Vào 2h40 sáng, bà đã rơi vào tình trạng nguy kịch. Lính canh vẫn từ

chối đưa bà đến bệnh viện và lệnh cho các tù nhân cùng phòng giam của bà tiếp tục theo dõi bà. Đến sáng, bà đã không thể ngồi dậy dù có sự trợ giúp. Mặc dù các tù nhân đã báo cáo tình hình của bà lúc 7h07 sáng, nhưng đến 7h25 sáng bác sỹ mới xuất hiện. Các tù nhân đã liên tục gọi cho lính canh, nhưng không ai tới.

7h30, Khi bác sỹ đến, bà Trương đã tắt thở và không còn nhịp tim. Bác sỹ đã cố gắng hồi sức cho bà nhưng bà không có phản ứng gì. Bác sỹ gọi cho lính canh vào lúc 7h34 sáng nhưng họ không trả lời cho đến khi bác sỹ gọi lần thứ ba. Bà Trương được thông báo đã chết vào lúc 7h35 và đưa ra khỏi buồng giam.

2. Những cái chết bi thảm của học viên cao tuổi

a. Kỹ sư về hưu bị mù do thuốc và bị gãy chân⁴⁶

Trong lúc cả thế giới chào đón thời khắc Năm Mới 2022, bà Vương Liễu Trân, hơn 80 tuổi, đã qua đời trong đau khổ, khập lại hàng thập kỷ bị bức hại chỉ vì tu luyện Pháp Luân Công.

Bà Vương là một kỹ sư luyện kim về hưu, từng công tác tại Nhà máy Số 2 Trảng An ở Trùng Khánh. Sau khi chính quyền cộng sản phát động cuộc bức hại vào năm 1999, bà đã bị giam 2 năm trong trại lao động và ba lần bị giam giữ trong một bệnh viện tâm thần. Bà đã bị cưỡng chế dùng thuốc có độc, qua cả đường uống và truyền tĩnh mạch, khiến nội tạng của bà bị hủy hoại và bị mù.

Ủy ban Nhân dân và Phòng 610 Quận Giang Bắc đã ép chồng bà Vương li dị bà bằng cách dọa sẽ treo lương hưu của ông nếu ông không nghe theo. Các con bà cũng bị buộc phải ký tuyên bố không thăm mẹ, nếu không sẽ bị mất việc.

Để trông chừng bà Vương, chính quyền đã cho người canh gác bên ngoài nhà bà và theo dõi bà ngày đêm hơn 10 năm ròng. Những người giám sát bà thường xuyên đánh và

nhục mạ bà, có lần còn dùng ghế gỗ đập vào mũi bà. Một trong những người tra tấn bà đã hét lên với bà: “Tối nay, tôi sẽ đánh chết bà!”

Khi bà Vương từ chối im lặng và cố gắng tìm kiếm công lý dù đã bị mù, những người giám sát bà đã trả đũa bằng cách đưa bà đến một nơi hẻo lánh để đánh bà thậm tệ đến mức làm gãy chân bà.

b. Cụ ông 80 tuổi bị kết án 4 năm tù khi vừa mãn hạn 3 năm và qua đời trong tù⁴⁷

Ngày 9 tháng 4 năm 2021, khi gia đình ông Lưu Hy Vĩnh tới nhà tù để đón ông, họ rụng rời khi biết ông lão 80 tuổi vừa mãn hạn 3 năm tù này đã bị cảnh sát đưa đi. Bốn tháng sau, ông lại bị kết án 4 năm nữa. Ông đã bị tiểu đường và ứ dịch trong ngực. Chính quyền đã còng tay và xích ông vào giường bệnh viện trong thời gian điều trị cho ông.

Ngày 9 tháng 9, ông Lưu lại phát triệu chứng nghiêm trọng khác. Ông được đưa đến bệnh viện bằng xe tải trong tình trạng ngồi xe lăn, bên ngoài xe lăn là chiếc cũi sắt. Gia đình ông ngạc nhiên khi thấy mặt và tay chân ông Lưu bị sưng phù. Ông dường như không còn chút sức lực nào và không nói được rõ ràng. Khi cháu gái ông cố gắng chỉnh lại khẩu trang cho ông, lính canh đã hăm dọa cô và không cho phép gia đình tới gần.

Lính canh yêu cầu gia đình ông Lưu thanh toán toàn bộ viện phí. Họ nói ông đã trong tình trạng sức khỏe kém trước khi bị bắt, nên họ không chịu trách nhiệm về tình trạng của ông. Gia đình ông nhiều lần yêu cầu bảo lãnh y tế cho ông, nhưng đều bị từ chối.

Ngày 29 tháng 12, ông Lưu đã qua đời trong bệnh viện. Nhân viên nhà tù không cho con trai ông nhận thi thể, mà tự đưa tới nhà tang lễ vì sợ bị gia đình ông kiện. Cảnh sát đã

canh thi thể ông Lưu cho đến khi hỏa táng xong vào ngày 1 tháng 1.

Ngay từ những ngày đầu của cuộc bức hại vào năm 1999, ông Lưu đã liên tục bị giam giữ vì kiên định với tín ngưỡng của mình và nâng cao nhận thức về cuộc bức hại. Ông đã bị 2 năm lao động cưỡng bức sau khi bị bắt giữ vào tháng 4 năm 2002 và bị kết án 3,5 năm tù giam sau một lần bắt giữ khác vào ngày 24 tháng 7 năm 2008. Ông bị kết án 3 năm tù mà không có xét xử, sau lần bắt giữ cuối vào ngày 9 tháng 4 năm 2018. Khi vợ ông tuyệt vọng cầu xin thả ông tại đồn cảnh sát, một viên cảnh sát đã nói với bà: “Lần này, chúng tôi sẽ cho ông ấy chết rục trong tù.”

c. Ông lão 77 tuổi ốm nặng bị từ chối bảo lãnh tại ngoại để điều trị đã qua đời sau vài tháng⁴⁸

Ngày 14 tháng 4 năm 2022, Nhà tù Số 5 Ký Đông ở tỉnh Hà Bắc thông báo cho gia đình ông Hàn Tuấn Đức, một cư dân thành phố Bảo Định, tỉnh Hà Bắc, rằng ông đã qua đời lúc 10h35 sáng ngày hôm đó. Cái chết của ông Hàn xảy ra chưa đầy 3 năm trong thời gian thụ án tù 8,5 năm chỉ vì làm quả hồ lô có khắc chữ “Chân-Thiện-Nhẫn”, nguyên tắc tu luyện của Pháp Luân Công.

Sau khi ông Hàn bị giam giữ, lính canh đã liên tục bắt ông nhận tội và tuyên bố từ bỏ Pháp Luân Công. Vì ông từ chối tuân theo, họ đã không cho ông gặp gỡ, gọi điện, hay viết thư cho gia đình. Sau đó, gia đình ông Hàn hay tin ông bị thiếu máu nghiêm trọng do bị ngược đãi trong tù. Ông đã bị mù một mắt và phải dùng xe lăn. Gia đình đã xin bảo lãnh tại ngoại để điều trị cho ông, nhưng Tòa án Quận Cạnh Tú đã từ chối đơn của họ dù bác sỹ đã khẳng định rằng ông đủ điều kiện.

Ông Hàn nhập viện vào đầu năm 2022 sau khi bị ốm

nặng. Sau khi ra viện, ông phải đeo túi nước tiểu. Ngày 5 tháng 4 năm 2022, khi được đưa tới bệnh viện lần nữa, ông không tự thở được, mà phải đeo máy thở. Ông qua đời 9 ngày sau đó.

3. Gia đình ly tán

a. Ba anh em trai và bố chết vì bị cuộc bức hại vì tín ngưỡng của mình⁴⁹

Một bà mẹ ở thành phố Tam Môn Hạp, tỉnh Hà Nam, bị giáng một cú sốc nữa sau khi con trai út của bà, anh Trần Hiếu Dân, chết vào ngày 10 tháng 3 năm 2020, chưa đầy hai tháng sau khi được thả khỏi tù vì tu luyện Pháp Luân Công.

Ông Trần Hiếu Dân và hai trong số ba anh em của anh liên tục bị bắt, giam giữ và tra tấn sau khi ĐCSTQ bắt đầu bức hại Pháp Luân Công. Cha của họ đã qua đời vào năm 2001, sau khi chịu đựng áp lực tột độ khi tìm cách đòi trả tự do cho các con trai bị bắt ở Bắc Kinh vì thỉnh nguyện cho quyền được tu luyện Pháp Luân Công.

Anh cả của ông Trần, ông Trần Dục Dân, chết ngày 26 tháng 4 năm 2011. Ông đã bị tra tấn và tiêm thuốc không rõ chủng loại trong thời gian thụ án 5 năm ở Nhà tù Tân Mật vì tu luyện Pháp Luân Công. Ông đã bị tàn tật và thường bị đau lưng nghiêm trọng sau khi được thả, vậy mà cảnh sát vẫn tiếp tục quấy nhiễu ông cho đến những ngày cuối đời. Ông đã qua đời ở tuổi 48.

Ông Trần Hiếu Dân và người anh thứ, ông Trần Thiếu Dân lần lượt bị bắt vào ngày 6 và 7 tháng 6 năm 2016, tại nơi làm việc. Họ bị giam giữ riêng biệt trong hơn 1 năm ở Trại tạm giam Tam Môn Hạp. Các nhà chức trách đã bí mật kết án tù hai anh em họ vào tháng 7 năm 2017, mặc dù thời hạn tù của họ vẫn đang được cân nhắc. Họ bị đưa đến Nhà tù Tân Mật. Theo một học viên Pháp Luân Công cũng thụ án

tại nhà tù này, hai anh em họ đã bị tra tấn tàn khốc vì không chịu tuyên bố từ bỏ tín ngưỡng của mình.

Ông Trần Thiếu Dân được bảo lãnh tại ngoại để điều trị y tế vào năm 2018 trong tình trạng bệnh tật đầy mình và đã mất khả năng tự chăm sóc bản thân. Ông qua đời vào ngày 14 tháng 5 năm 2019 do bị suy phổi nặng. Ông Trần Hiếu Dân được thả vào ngày 18 tháng 1 năm 2020 trong tình trạng nguy kịch, tiêu tụy, và không ăn uống được nữa. Ông qua đời vào ngày 10 tháng 3 năm 2020, ở tuổi 51.

b. Bà mẹ 84 tuổi qua đời hai tháng sau khi bị cảnh sát quấy nhiễu, trong khi con trai vẫn bị giam giữ vì tu luyện Pháp Luân Công⁵⁰

Khi con trai còn đang thụ án tù 5 năm vì tu luyện Pháp Luân Công, bà mẹ 84 tuổi, bà Phó Thụ Cần, sống một mình ở thành phố Doanh Khẩu, tỉnh Liêu Ninh, đã qua đời hai tháng sau khi cảnh sát sách nhiễu vào tháng 4 năm 2020.

Bà Phó nói với ba nhân viên đến nhà bà rằng bà tu luyện Pháp Luân Công từ trước khi cuộc bức hại diễn ra, nhờ đó mà bao nhiêu bệnh tật của bà, từ bệnh tim, tiểu đường đến huyết áp cao, đều khỏi. Cảnh sát đã gây áp lực để bà ngừng tu luyện Pháp Luân Công và tìm cách lừa bà ký ba tuyên bố từ bỏ tín ngưỡng. Bà Phó đã từ chối ký bất kỳ biên bản nào.

Trước vụ sách nhiễu vào tháng 4, cảnh sát và thậm chí là người nhà bà đã ra sức gây áp lực để bà Phó thuyết phục con trai bà, anh Cận Phó Trường, từ bỏ tu luyện Pháp Luân Công. Anh Cận bị bắt vào ngày 28 tháng 6 năm 2016, sau đó bị kết án 5 năm. Bà Phó đứng về phía con trai và quả quyết rằng anh không có gì sai khi kiên định tu luyện Pháp Luân Công.

Vụ sách nhiễu mới đây nhất đã làm bà Phó bị sang chấn tinh thần. Bà luôn đóng rèm cửa và bảo bạn bè của bà sau này đừng đến thăm bà. Bà cũng mất cảm giác muốn ăn và

khó khăn khi đi lại. Sức khỏe của bà ngày một suy giảm, cuối cùng bà qua đời vào ngày 6 tháng 6 năm 2020. Trong thời gian này, con dâu bà đã vài lần gọi điện đến Nhà tù Đại Liên và yêu cầu quản lý nhà tù cho phép anh Cạn về thăm mẹ già đang ốm nặng, nhưng đều bị từ chối.

c. Hai vợ chồng qua đời cách nhau một năm⁵¹

Chưa đầy một năm sau khi bà Quản Phượng Hà qua đời do nhiều năm bị chính quyền bức hại vì tu luyện Pháp Luân Công, chồng bà, ông Đại Chí Đông, cũng qua đời sau một tháng bị bắt giữ, cũng vì tu luyện Pháp Luân Công.

Ông Đại, một cựu nhân viên của công ty máy bơm thuộc Cục quản lý dầu khí Đại Khánh ở tỉnh Hắc Long Giang, bị bắt giữ vào ngày 8 tháng 1 năm 2022, sau khi ông và một học viên khác bị tố giác vì phát tài liệu về Pháp Luân Công tại một nhà ga. Cảnh sát đã lục soát nhà ông và bắt giữ ông, sau đó thả ông khi ông được bảo lãnh với phí bảo lãnh 10.000 Nhân dân tệ.

Ông Đại đang chịu áp lực lớn về tài chính vì đang phải chắt vạt thanh toán viện phí cho vợ ông. Sau khi bị cảnh sát tịch thu 5.000 tệ tiền mặt còn lại và con trai trả 10.000 tệ tiền bảo lãnh, ông lo lắng làm sao mới trả được hết nợ. Trong khi đó, cảnh sát còn cảnh báo ông Đại không được báo cáo về việc bị bức hại lên trang Minghui.org. Áp lực lớn đã khiến ông qua đời vào ngày 11 tháng 2 năm 2022, ở tuổi 60.

Kể từ những ngày đầu bức hại, ông Đại và bà Quản liên tục bị bắt giữ vì lên tiếng cho Pháp Luân Công. Bà Quản bị 2 năm cưỡng bức lao động, còn ông Đại bị kết án 7 năm tù. Cả hai đều bị đánh đập, cấm ngủ, và chịu các hình thức tra tấn khác vì không từ bỏ tín ngưỡng.

Ngay cả sau khi được thả, chính quyền vẫn liên tục sách nhiễu hai vợ chồng họ, khiến họ phải sống trong áp lực tinh

thần to lớn. Vì liên tục bị bức hại, sức khỏe bà Quấn đã xấu đi. Bà bị u xơ tử cung và thường xuyên chảy máu. Bà không ăn được nên bị thiếu máu. Cuối cùng, bà đã qua đời ngày 5 tháng 3 năm 2021, cũng ở tuổi 60.

d. Người mẹ qua đời một cách đáng ngờ trong thời gian bị giam giữ, con gái bị ngược đãi trong tù⁵²

Bà Phó Quế Hoa qua đời hai tháng sau khi bị đưa vào nhà tù để thụ án tù 7,5 năm. Chính quyền đã từ chối cho gia đình xem thi thể bà và đưa đến một nhà tang lễ mà không thông báo cho gia đình. Sau đó, họ lại cấm gia đình bà xem mặt bà khi không có lính canh ở đó. Mặc dù gia đình bà liên tục yêu cầu điều tra về cái chết của bà, các nhân viên nhà tù đã ép họ hỏa thiêu thi thể bà càng sớm càng tốt.

Ngày 15 tháng 8 năm 2019, bà Phó bị bắt giữ cùng chồng, con gái lớn, hai con rể, và ông bà thông gia vì tu luyện Pháp Luân Công. Con gái thứ của bà được thả vì đang mang thai ba tháng. Trong khi chồng bà Phó và mẹ chồng của con gái thứ được thả sau 15 ngày bị giam giữ, những người khác đã bị kết án 7 đến 7,5 năm tù vào tháng 2 năm 2021.

Bà Phó và con gái lớn bị đưa vào Nhà tù Nữ Tỉnh Cát Lâm vào ngày 27 tháng 5 năm 2021. Họ bị giam giữ tại buồng giam số 8 và bị “quản lý nghiêm ngặt”. Hàng ngày, họ bị bắt ngồi trên ghế con nhiều giờ liền và bị từ chối thăm thân hay gặp luật sư.

Chương 7: Án tù

Từ tháng 1 năm 2020 đến tháng 12 năm 2022, đã có tổng cộng 2.427 học viên Pháp Luân Công bị kết án tù, trung bình mỗi tháng là 67 trường hợp.

Do sự kiểm duyệt thông tin nghiêm ngặt ở Trung Quốc, các học viên đã phối hợp với nhau để tìm ra những phương thức mới nhằm nâng cao nhận thức về cuộc bức hại. Khi cảnh sát phát hiện ra, họ thường sẽ tiến hành bắt giữ và kết án hàng loạt. Năm 2021, chính quyền đã kết án nặng, nhiều trường hợp lên đến 13 năm. 11 nhà báo bị bắt vì gửi cho các hãng truyền thông ở nước ngoài những bức ảnh cho thấy đường phố vắng lặng ở Bắc Kinh trong đại dịch đã bị kết án từ 2 đến 8 năm tù trước Thế vận hội Olympics Mùa Đông ở Bắc Kinh.

Năm 2021, các tòa án ở thành phố Nam Dương, tỉnh Hà Nam, đã kết án tù 41 học viên với án tù từ 7 tháng đến 13 năm. Họ đều là mục tiêu bị nhắm tới trong một cuộc bắt giữ hàng loạt gồm hơn 100 học viên vào ngày 30 tháng 8 năm 2019.

Nhiều học viên bị kết án đã bị ngược đãi trong tù khi lính canh tìm cách ép buộc họ tuyên bố từ bỏ tín ngưỡng của mình. Một số học viên đã bị ép đọc kinh Phật trong chương trình tẩy não, một số bị bắt lao động nặng nhọc không công trong khi bị bỏ đói, nhiều học viên bị đánh đập liên tục, cấm ngủ, sốc điện, và tấn công tình dục.

Để hủy hoại ý chí của các học viên và không để gia đình nhìn thấy những thương tổn ở họ, các nhà chức trách thường từ chối cho các học viên thăm thân. Đơn cử ba trường hợp

là một ông lão 68 tuổi bị tàn tật một chân, một người đàn ông 49 tuổi bị bệnh thận và suy tim, và một cụ bà 84 tuổi bị thương tật ở chân và lưng tai.

Hầu hết các học viên không được phép liên lạc với gia đình. Mặc dù gia đình của một phụ nữ ở tỉnh Sơn Đông đã mấy lần gửi thư bảo đảm cho bà, và hệ thống theo dõi thư cho thấy lá thư đã có người ký nhận, nhưng bà Vương Thúy Anh sau đó đã nói với gia đình rằng bà chỉ nhận được một lá thư. Cũng trong thời gian đó, gia đình bà đã nhận được một bức thư tay với nét chữ nguệch ngoạc ký tên bà Vương, trong đó khen ngợi nhà tù và lính canh.

1. Cả gia đình là mục tiêu bức hại

a. Cha mẹ qua đời cách nhau 6 năm, con gái bị kết án 7 năm tù⁵³

Sau khi mất cả cha lẫn mẹ trong cuộc bức hại, vào tháng 3 năm 2022, cô Tôn Ngọc Kiều, khoảng 30 tuổi, đã bị kết án 7 năm tù giam cũng vì tu luyện Pháp Luân Công. Cô Tôn ở huyện Mông Âm, tỉnh Sơn Đông, bị bắt giữ tại nhà vào ngày 10 tháng 6 năm 2021. Cảnh sát đã đột nhập và lục soát nhà cô Tôn. Họ đã tịch thu các sách Pháp Luân Công, tài liệu Pháp Luân Công, một máy tính và một máy in của hai cha con cô. Ban đầu, cô bị thẩm vấn tại đồn cảnh sát, sau đó bị chuyển tới Trại tạm giam Lâm Nghi.

Tám ngày sau, cha cô, ông Tôn Phi Tiến, bị bắt giữ tại nơi làm việc. Ngày hôm sau, gia đình ông được thông báo là ông đã chết. Khi gia đình xem thi thể của ông tại Nhà Tang lễ Huyện Mông Âm, họ thấy ông bị rỉ dịch não, một nhãn cầu bị mất, bụng và một bên đầu ông bị hõm xuống. Cảnh sát đã từ chối để nghị khám tử thi của gia đình ông. Chính quyền đã buộc gia đình ông Tôn hỏa thiêu thi thể ông vào ngày 26 tháng 6, khiến nguyên nhân cái chết của ông trở

thành một bí ẩn.

Cái chết của ông Tôn xảy ra chỉ 6 năm sau khi vợ ông là bà Vu Tại Hoa qua đời vào ngày 19 tháng 8 năm 2015 ở tuổi 47 vì bị bức hại. Chín tháng sau cái chết bi thảm của ông Tôn, cô Tôn bị kết án 7 năm tù, thụ án tại Nhà tù Nữ Tỉnh Sơn Đông. Một số học viên nghi ngờ chính quyền đã kết án cô dài hạn để ngăn cô tìm kiếm công lý cho cha mình.

b. Cha mẹ và con gái bị kết án tù 7 đến 12 năm tù⁵⁴

Ông Lý Quốc Khánh là một tổng quản lý của một công ty điện lực địa phương. Ngoài thời gian làm việc ở công ty, ông cùng vợ là bà Vu Ba và con gái Lý Lôi điều hành một công ty tổ chức hôn lễ. Bởi vì cả gia đình tu luyện Pháp Luân Công, họ đã trở thành mục tiêu bị chính quyền nhắm tới. Ngày 15 tháng 5 năm 2019, bà Vu và cô Lý bị bắt khi đang lái xe ra khỏi khu chung cư của họ. Cảnh sát đã lục soát ngôi nhà của họ và tịch thu máy in, máy fax và ba ô tô riêng. Ông Lý bị bắt sau đó cùng ngày. Vì quá đau lòng trước cuộc bắt giữ, cha ông đã bị đột quỵ và phải nhập viện.

Trong khi bị giam giữ tại đồn cảnh sát địa phương, ông Lý bị huyết áp cao, còn cô Lý bị đau dạ dày. Hai vợ chồng ông Lý và con gái bị đưa tới Trại tạm giam Quận Ninh Hà. Họ bị thẩm phán quận Ninh Hà thẩm vấn vào đầu tháng 3 năm 2020. Sau đó Tòa án Quận Ninh Hà đã kết án tù cho ông Lý 12 năm, bà Vu 10 năm, và cô Lý 7 năm.

2. Liên tục bị bức hại vì tín ngưỡng

a. Cựu kỹ sư bị liệt từ lần bị cầm tù trước đó lại bị kết án vì tín ngưỡng của mình⁵⁵

Một cựu kỹ sư ở thành phố Đại Liên, tỉnh Liêu Ninh, bị liệt sau 10 năm bị tra tấn trong tù, lại bị kết án vì tu luyện Pháp

Luân Công. Ông Lữ Khai Lợi, 57 tuổi, bị bắt giữ vào ngày 20 tháng 6 năm 2021, sau khi cảnh sát thấy cặp câu đối trên khung cửa nhà ông với nội dung “Chân thành, thiện lương, nhẫn nại thương; Trọng đức, hành thiện, phúc lâm môn.”

Ngày 20 tháng 6 năm 2021 vừa đúng là ngày của cha. Vì bố mẹ của ông Lữ đã qua đời nhiều năm trước, người thân còn lại của ông ở Đại Liên là vợ và bố mẹ vợ ngoài 80 tuổi. Vụ bắt giữ này đã thực sự làm họ đau khổ, nhất là bố vợ ông đang trong giai đoạn phục hồi sau phẫu thuật.

Sau năm ngày bị giam ở Trại tạm giam Thành phố Đại Liên, ông Lữ bị chuyển đến Trại tạm giam Điều Gia. Ban đầu, các nhân viên ở đây từ chối tiếp nhận ông vì tình trạng sức khỏe kém, tuy nhiên cảnh sát đã gây sức ép buộc họ phải nhận ông. Khi gia đình tìm cách để ông được trả tự do, một cảnh sát bảo họ: “Nói với tôi cũng vô ích. Bắt ông ta là mệnh lệnh từ cấp trên.”

Sau những vết thương của lần bắt giữ trước, ông Lữ vừa mới học cách đi bằng nạng chưa được lâu thì lại bị bắt. Tình trạng tàn tật khiến ông hết sức khổ sở trong trại tạm giam vì phải đi mà không có nạng, ngoài ra còn bị mất kiểm soát tiểu tiện. Những cơn đau dai dẳng ở chân thường khiến ông thức trắng đêm. Khi luật sư đến gặp, ông đã được một tù nhân công ra.

Ngày 16 tháng 12 năm 2021, ông Lữ phải ra hầu tòa ở Tòa án Cam Tỉnh Tử. Ông bị kết án 8 tháng tù và bị phạt 5.000 nhân dân tệ. Ông đã kháng án.

Trước lần kết án này, ông Lữ đã hai lần phải thụ án, một ở trại lao động cưỡng bức, một tại Nhà tù Bàn Cẩm. Trong 23 năm qua, ông đã mất 13 năm sống sau song sắt nhà tù. Trong thời gian bị giam cầm, ông bị trói vào “giường chết” (một dụng cụ tra tấn), cùm tay treo lên, và bị sốc điện. Ông bị kết án 10 năm sau khi chèn sóng truyền hình vào năm 2005 để phát một video phơi bày tội ác của ĐCSTQ trong

việc bức hại Pháp Luân Công. Lính canh đã nhiều lần sốc điện ông bằng dùi cui điện trong nhiều giờ liền. Năm 2010, ông không chịu đựng nổi sự tra tấn tàn bạo nữa nên đã nhảy xuống từ mái một tòa nhà, khiến ông bị chấn thương xương cột mà bị liệt và không kiểm soát được việc tiểu tiện.

b. Sau 12 năm bị giam giữ, người đàn ông Ninh Hạ phải lĩnh án 14 năm nữa vì tín ngưỡng của mình⁵⁶

Ngày 17 tháng 12 năm 2020, ông Mã Trí Vũ, 50 tuổi, ở thành phố Ngân Xuyên, tỉnh Ninh Hạ, đã bị kết án 14 năm tù và phạt 30.000 nhân dân tệ vì tu luyện Pháp Luân Công. Cột lái xe đường sắt này bị bắt giữ vào ngày 5 tháng 6 năm 2020, khi đang tìm việc tại thành phố Cổ Nguyên của tỉnh. Ông đã tuyệt thực trong Trại tạm giam Cổ Nguyên. Gia đình ông đã nhiều lần đến đồn cảnh sát địa phương và trại tạm giam để yêu cầu trả tự do cho ông nhưng không được. Trại tạm giam cũng không cho gia đình vào thăm ông.

Ngày 10 và 28 tháng 7, luật sư của ông Mã đã tới trại tạm giam để gặp ông nhưng hai lần đều bị từ chối. Cuối tháng 8, cảnh sát đã trình vụ án của ông lên Viện Kiểm sát Huyện Nguyên Châu. Ngày 2 tháng 9, viện kiểm sát này lại chuyển vụ án của ông lên Viện Kiểm sát Thành phố Cổ Nguyên. Ngày 24 tháng 9, Viện Kiểm sát Thành phố Cổ Nguyên đã tuyên án ông Mã và chuyển vụ án của ông sang Tòa án Trung cấp Thành phố Cổ Nguyên. Sau hai phiên điều trần vào ngày 19 và 22 tháng 11, thẩm phán đã kết án ông 14 năm vào ngày 17 tháng 12. Ông Mã được thông báo về bản án của mình vào ngày 25 tháng 12.

Trước án tù này, ông Mã đã liên tục bị bắt và giam giữ suốt 12 năm. Trước đây, ông đã phải thụ án 3 năm cưỡng bức lao động không lâu sau khi bị bắt vào tháng 9 năm 1999 vì thỉnh nguyện cho Pháp Luân Công. Vì ông tuyệt thực để

phản đối việc giam giữ phi pháp, tòa án địa phương đã kết án ông 6 năm tù sau 2 năm ông bị giam trong trại lao động.

Có lần, lính canh nhà tù đã trói tay ông Mã vào dụng cụ tra tấn “giường chết” trong tư thế đại bàng sải cánh tới hơn 40 ngày. Ông còn bị cưỡng chế uống thuốc không rõ chủng loại, mà trong đó có cả ruồi chết. Sau đó, ông cảm thấy trong người nóng như lửa đốt. Sau đó, ông không đi đứng được trong suốt 6 tháng.

Lần đầu ông Mã bị bắt giữ là năm 1999, khi vợ ông đang mang thai con gái. Con gái ông lớn lên mà không có cha bên cạnh. Cô đã bị đưa vào trại giam vào ngày 20 tháng 11 năm 2001, khi mới được 2 tuổi, vì cảnh sát muốn dùng cô để ép mẹ cô tuyên bố từ bỏ Pháp Luân Công.

Tháng 2 năm 2008, khi ông Mã được thả, con gái ông đã 8 tuổi. Chỉ hai năm sau đó, ông lại bị bắt vào ngày 12 tháng 9 năm 2010, và bị kết án tù 3,5 năm. Ông đã bị đánh đập, bị bắt ngồi trên ghế con nhiều giờ mỗi ngày trong 1,5 năm, bị tấn công tình dục, và bị để cho lạnh cóng. Ông bị tổn thương thận trái, bị vỡ một xương sườn và bị đi tiểu ra máu. Chân của ông bị sưng phù nghiêm trọng và tím bầm nên không đứng được. Trong thời gian ông Mã bị giam giữ, bố ông đã qua đời vào năm 2010 vì quá đau buồn cho con trai mình.

3. Kết án tập thể

a. Chín học viên bị bắt giữ và kết án⁵⁷

Ngày 20 tháng 12 năm 2021, ông Mã Dân Khánh, 52 tuổi, bị kết án 7,5 năm tù giam và phạt 10.000 nhân dân tệ. Ông là người cuối cùng trong chín học viên bị bắt vào ngày 9 và 10 tháng 7 năm 2019 và bị Tòa án Quận Hải Châu kết án. Chín cư dân của thành phố Quảng Châu, tỉnh Quảng Đông đã bị nhắm đến sau khi cảnh sát nghi

ngờ họ gửi thông tin Pháp Luân Công qua một mạng wifi tại một ga tàu điện ngầm.

Tám học viên khác bị bắt giữ là Vương Tuyết Trinh – mẹ của anh Mã, bà Lâm Tác Anh, ông Tăng Gia Canh, bà Đàm Sơn Anh, bà Ngô Lệ Quyên, bà Lương Huệ Thiển, bà Trương Huệ, và bà Dương Chí Cường, hầu hết đều đã ngoài 70 và ngoài 80 tuổi.

Trước khi anh Mã bị kết án, bà Lâm đã bị kết án 1 năm tù, 2 năm quản chế, và bị phạt 2.000 Nhân dân tệ vào ngày 13 tháng 7 năm 2020; bà Ngô bị kết án 1 năm 3 tháng tù vào nửa cuối năm 2020; ông Tăng bị kết án 5 năm vào ngày 28 tháng 7 năm 2021; bà Đàm bị kết án 2 năm và 3,5 năm quản chế vào khoảng tháng 8 năm 2021; và mẹ của anh Mã, bà Vương, bị kết án 4 năm vào ngày 17 tháng 3 năm 2021. Hiện vẫn chưa rõ bản án của bà Lương, bà Trương và bà Dương là gì.

Trong thời gian bị giam giữ, bà Vương, mẹ anh Mã, 77 tuổi, bị đau lưng nặng, có lúc còn không đi lại được, mà phải bò trên sàn. Bà đã đề nghị được gặp bác sỹ, nhưng lính canh đã lơ đi. Cuối tháng 10 năm 2020, có người biết được tình hình của bà đã nói với gia đình bà rằng bà đã bị tra tấn kiểu kéo căng người trong Trại tạm giam Quận Hải Châu. Bà bị thương nặng đến nỗi không thể đứng thẳng người hay đi lại. Ngày 3 tháng 11 năm 2020, khi luật sư đến gặp bà, bà phải ngồi xe lăn.

Ông Tăng, 79 tuổi, bị bệnh tim và huyết áp cao tới mức nguy hiểm đến tính mạng sau hai tháng bị bắt giữ. Gia đình ông và luật sư đã nộp đơn xin bảo lãnh tại ngoại để điều trị cho ông, nhưng bị từ chối.

b. Bảy cư dân tỉnh Hắc Long Giang bị kết án gần 11 năm vì gọi điện thoại⁵⁸

Ngày 7 và 8 tháng 4 năm 2020, bảy cư dân ở thành phố Đại Khánh, tỉnh Hắc Long Giang đã bị bắt vì gọi điện thoại để phơi bày chính quyền cộng sản đã che đậy đại dịch ra sao, cũng như những bệnh nhân mắc vi-rút corona đã phục hồi nhờ niệm chín chữ chân ngôn “Pháp Luân Đại Pháp hảo. Chân-Thiện-Nhẫn hảo” như thế nào. Cảnh sát cáo buộc họ vi phạm Điều 300 của Luật Hình sự, tức là “lợi dụng tổ chức tà giáo để phá hoại việc thực thi pháp luật”, đây là cái cớ quy chuẩn mà chính quyền sử dụng để biến các học viên Pháp Luân Công thành tội phạm.

Các học viên đã bị đưa ra xét xử tại Tòa án Quận Nhượng Hồ Lộ bốn lần, vào ngày 17 và 29 tháng 12 năm 2020, ngày 22 tháng 6 và ngày 21 tháng 10 năm 2021. Gia đình các học viên đã mấy lần nộp đơn khiếu nại lên chính quyền quận và thành phố, cũng như ban thanh tra kỷ luật, về việc công tố viên Phong và thẩm phán Tiết đã tiến hành truy tố trái pháp luật đối với người nhà của họ. Họ cũng yêu cầu cơ quan chức năng thay kiểm sát viên và chủ tọa phiên tòa xét xử vụ án. Song, không một cơ quan nào hồi đáp khiếu nại hay yêu cầu của họ. Ngày 17 tháng 11 năm 2021, thẩm phán Tiết đã công bố phán quyết đối với các học viên như sau:

- » Ông Lý Lực Tráng bị kết án 10 năm 8 tháng với khoản tiền phạt 80.000 nhân dân tệ.
- » Bà Đường Trúc Nhân bị kết án 9 năm 4 tháng với khoản tiền phạt 50.000 nhân dân tệ.
- » Bà Triệu Lệ Hoa bị kết án 7 năm 5 tháng với khoản tiền phạt 40.000 nhân dân tệ.
- » Bà Hoắc Hiểu Huy bị kết án 7 năm 3 tháng với khoản tiền phạt 40.000 nhân dân tệ.
- » Bà Đinh Yến bị kết án 4 năm 2 tháng với khoản tiền phạt 30.000 nhân dân tệ.

- » Bà Tiêu Kỳ Hoa bị kết án 4 năm với số tiền phạt 30.000 nhân dân tệ.
- » Bà Lý Diễm Thanh bị kết án 1 năm 10 tháng với khoản tiền phạt 20.000 nhân dân tệ.
- » Ông Lý, bà Đường, và bà Hoắc đã kháng cáo các phán quyết.

Bà Đường, ngoài 70 tuổi, là cán bộ về hưu của Nhà máy Vật liệu Bạch kim Wolfram Cáp Nhĩ Tân, đã bị bắt và tổng giam nhiều lần trong hai thập kỷ qua. Lần đầu bà bị bắt là tháng 9 năm 1999 vì đến Bắc Kinh để thỉnh nguyện cho Pháp Luân Công. Lính canh ở Trại tạm giam Quận Triều Dương, Bắc Kinh đã tra tấn bà và dội nước lạnh lên đầu bà.

Bà Đường đã bị kết án lao động cưỡng bức hai lần vào tháng 4 năm 2001 và tháng 8 năm 2006, với tổng thời gian thụ án 3,5 năm. Tại Trại Lao Cộng Cưỡng bức Vạn Gia, lính canh đã trói chân, cùm tay rồi treo bà lên, và dùng dùi cui điện sốc điện vào đầu, cánh tay và bàn tay của bà. Các vết thương trên cánh tay trái và bàn tay của bà phải mất một thời gian dài mới có thể lành lại. Lính canh nói với bà: “Chúng tôi chỉ đang thực hiện mệnh lệnh của cấp trên. Nếu muốn tìm công lý, bà cần phải nói chuyện với Giang Trạch Dân (cựu lãnh đạo của chính quyền cộng sản đã ra lệnh bức hại vào năm 1999). Đây là công việc của chúng tôi nên chúng tôi không có lựa chọn.”

Ông Lý, 48 tuổi, từng là bác sỹ phẫu thuật chỉnh hình. Ông đã bị sa thải khỏi bệnh viện, phải chịu hai án lao động cưỡng bức và một án tù, tổng cộng là 6,5 năm. Ông đã bị tra tấn và tấn công tình dục kinh hoàng trong thời gian bị giam giữ. Sau khi được thả, ông phải đi bán quần áo rong để kiếm sống.

c. 14 học viên, trong đó 7 người cùng một gia đình, bị kết án từ 7 đến 9 năm tù⁵⁹

Ngày 15 tháng 8 năm 2019, tại thành phố Trường Xuân, tỉnh Cát Lâm, 14 học viên, trong đó có 7 người thuộc cùng một gia đình, đã bị bắt giữ trong một cuộc truy quét của cảnh sát. Họ bị Tòa án Huyện Lê Thụ xét xử vào ngày 28 tháng 9 năm 2020. Thẩm phán đã ngăn cản luật sư và người nhà của các học viên biện hộ cho họ trước tòa, đồng thời thường xuyên cắt ngang khi các học viên tự biện hộ cho mình. Ngày 26 tháng 2 năm 2021, thẩm phán đã tuyên bố mức án của họ.

Anh Mạnh Tường Kỳ, 37 tuổi, và bà Phó Quý Hoa (mẹ vợ anh Mạnh), 55 tuổi, đều bị kết án 7,5 năm. Cha của anh Mạnh, ông Mạnh Phạm Quân, 59 tuổi; cô Vu Kiện Ly (chị vợ anh Mạnh), 30 tuổi; anh Vương Đông Cát (chồng cô Vu), 40 tuổi; và ông Vương Khắc Dân, 69 tuổi, và bà Vương Phượng Chi, 69 tuổi (cha mẹ của anh Vương), đều bị kết án 7 năm.

Bảy học viên khác cũng bị kết án dài hạn. Ông Giang Đào, 46 tuổi, bị kết án 9 năm. Ông Hầu Hồng Khánh, 49 tuổi; Ông Hàn Kiến Bình, 58 tuổi; Ông Đàm Thu Thành, 44 tuổi; Bà Trương Thiệu Bình, 51 tuổi; Bà Thôi Quế Hiên, 56 tuổi; Bà Lưu Đông Anh (mẹ của con rể bà Thôi), 55 tuổi, đều bị kết án 7 năm.

Ngày 25 tháng 7 năm 2021, hai tháng sau khi bà Phó bị đưa vào Nhà tù Nữ Tỉnh Cát Lâm, bà đã qua đời do nghi bị xơ gan. Gia đình bà đã yêu cầu được xem thi thể ngay lập tức nhưng bác sỹ nói họ cần dọn dẹp nơi đó trước. Sau mấy ngày liên tục yêu cầu, gia đình bà Phó mới được xem thi thể của bà, nhưng họ không được phép mang theo điện thoại hay chụp ảnh.

d. Thẩm phán: “Tội phạm giết người còn được thuê luật sư biện hộ, còn học viên Pháp Luân Công thì không !”⁶⁰

13 cư dân ở huyện Nông An, tỉnh Cát Lâm, đã bị kết án vì tu luyện Pháp Luân Công. Các kháng cáo của họ đều bị bác bỏ vào cuối tháng 11 năm 2021. Một người trong số họ, bà Tôn Phượng Tiên, đã bị đột quỵ trong thời gian bị giam giữ và đã qua đời vào ngày 15 tháng 12 năm 2021. Dưới đây là chi tiết các bản án:

- » Bà Trương Tú Chi, 64 tuổi, bị kết án 10 năm.
- » Bà Cao Hiếu Kỳ, 56 tuổi, bị kết án 9 năm.
- » Bà Thái Ngọc Anh, 66 tuổi, bị kết án 9 năm.
- » Ông Phùng Lập Tế bị kết án 9 năm.
- » Bà Ngô Đông Mai, 50 tuổi, bị kết án 7 năm.
- » Cô Vu Giáo Như (con gái bà Thái), 34 tuổi, bị kết án 6 năm.
- » Ông Đan Vi Hoà bị kết án 6 năm.
- » Ông Lữ Tương Phú bị kết án 6 năm.
- » Bà Triệu Tú Lan, 66 tuổi, bị kết án 5 năm.
- » Bà Tôn Tú Anh, 68 tuổi, bị kết án 4 năm.
- » Ông Trương Kính Nguyên bị kết án 2 năm.
- » Bà Tôn Phượng Tiên, 65 tuổi, bị kết án 2 năm.
- » Bà Đồng Tú Huy bị kết án 1,5 năm.

Ngày 9 tháng 4 năm 2021, trước khi Tòa án Thành phố Đức Huệ tiến hành phiên xử sơ thẩm các học viên, thẩm phán Vương Vinh Phú đã không cho các luật sư và người biện hộ là người nhà – không phải là luật sư – xem hồ sơ vụ án hay tham dự phiên xử với lý do họ không cung cấp được tài liệu chứng minh bản thân không tu luyện Pháp Luân Công.

Ông ta đã thốt ra những lời xúc phạm khi trao đổi với người nhà của các học viên, chẳng hạn như: “Chúng tôi xin ý kiến của tòa án cấp trên về việc này rồi, họ cũng trả lời như tôi đã nói [không cho luật sư biện hộ cho các học viên trước tòa]”; “Đừng có nói với tôi là có hợp pháp hay không – chúng tôi làm vậy đấy. Tôi nói cho các vị biết: Các vụ án Pháp Luân Công là đặc thù”; “Không được biện hộ là không được biện hộ. Đúng, chúng tôi vi phạm pháp luật đấy, thì đã sao?! Các vị thích kiện thì đi kiện đi.” Ông ta còn nói: “Tội phạm giết người thuê luật sư biện hộ còn được, chứ học viên Pháp Luân Công thì không!”⁶¹

Thậm chí, thẩm phán Vương còn không thông báo cho các học viên về phiên tòa trước ba ngày theo quy định của pháp luật. Buổi sáng diễn ra phiên tòa xét xử, các nhân viên chấp hành mới tới phòng giam của các học viên tại Trại tạm giam huyện Nông An kéo họ lên xe và đưa họ đến tòa án. Bà Cao bị lính canh túm tóc lôi đi và bị đánh vào lưng khiến bà bị đau nhiều tuần sau đó. Cô Vu bị thâm tím trên cánh tay sau khi bị lính canh kéo đi. Cả tám học viên đều bị bắt mặc đồ bảo hộ trước khi bị đưa đến tòa án. Ngày 26 tháng 7 năm 2021, thẩm phán Vương đã ấn định bản án tù cho các học viên.

Các học viên bị bắt giữ vào ngày 15 tháng 7 năm 2020, vài ngày trước ngày cuộc bức hại Pháp Luân Công diễn ra tròn 21 năm, ngày 20 tháng 7, và trước chuyến thăm dự kiến của lãnh đạo ĐCSTQ Tập Cận Bình tới địa bàn vào ngày 23 tháng 7. Hai học viên khác cũng bị bắt cùng ngày hôm đó là ông Khương Toàn Đức (chồng bà Tôn Tú Anh) và đã qua đời một tháng sau khi được thả vào đầu tháng 8 năm 2020; và bà Nhâm Vĩnh Bình (vợ ông Trương Kính Nguyên), được trả tự do vào ngày 4 tháng 3 năm 2021, sau khi được miễn truy tố.

Vì cha mẹ bị bức hại suốt 23 năm, hai con trai của ông

Khuong đã lớn lên trong nỗi sợ và tủi nhục. Khi cha mẹ bị bắt, hai cậu bé đã phải xin ăn từ bạn bè và họ hàng, nhưng thường bị mọi người nhắm mắt làm ngơ vì sợ bị liên lụy. Ông Khuong bị kiệt quệ sau 11 năm bị tra tấn trong tù. Sau khi được trả tự do, ông vẫn bị quấy nhiễu, và đã qua đời vào ngày 26 tháng 8 năm 2020, một tháng rưỡi sau khi bị bắt giữ.

4. Cuộc đời thay đổi nhờ tu luyện Pháp Luân Công, song lại bị bắt chỉ vì kiên định tu luyện

a. Sau 19 năm trong tù, người đàn ông ở Hồ Bắc lại bị kết án 3 năm vì tu luyện Pháp Luân Công⁶²

Ông Lý Quảng Thanh, 67 tuổi, từng là phạm tội cướp giết, cho biết Pháp Luân Công đã thay đổi cuộc đời ông. Tuy nhiên, ông lại bị cầm tù 19 năm sau khi bị bắt vào tháng 10 năm 2000 vì thỉnh nguyện cho quyền tu luyện Pháp Luân Công. Ngày 5 tháng 8 năm 2021, ông lại bị bắt, sau đó bị kết án 3 năm tù.

Ông Lý Quảng Thanh, quê ở thành phố Ứng Thành, tỉnh Hồ Bắc, từng bị kết án 18 năm tù vì tội cướp giết vào năm 1979 khi ông mới 24 tuổi. Ông đã chạy trốn ba lần nên bản án của ông bị tăng thêm 11 năm. Mặc dù lần trốn thứ tư vào năm 1989 đã thành công nhưng mỗi ngày ông phải sống trong sợ hãi và không thể về nhà đoàn tụ với gia đình.

Khi sống ở thành phố Vũ Hán, tỉnh Vũ Hán, ông Lý gặp một nhóm người đang luyện các bài công pháp của Pháp Luân Công ở Công viên Hồng Sơn vào ngày 15 tháng 6 năm 1996. Ông bị cuốn hút bởi tiếng nhạc luyện công và những động tác nhẹ nhàng và bắt đầu tu luyện Pháp Luân Công từ hôm đó. Kể từ đó ông đã lột xác thành một người khác và bắt đầu một cuộc đời mới.

Ngay sau khi cuộc bức hại bắt đầu vào năm 1999, ông Lý đã tới Bắc Kinh thỉnh nguyện cho Pháp Luân Công và đã bị

bắt. Ông bị đưa trở lại một nhà tù ở Khu Tự trị Tân Cương để thi hành bản án trước kia vì tội cướp giật. Vài tháng sau đó, thẩm phán tuyên bố ông phải chịu án tù mới là 19 năm vì tội trốn tù trước đây và vì ông tập Pháp Luân Công.

Tháng 1 năm 2019, sau khi được trả tự do, ông Lý trở về quê hương ở thành phố Ứng Thành, tỉnh Hồ Bắc, nhưng lại bị cảnh sát bắt giữ vào ngày 30 tháng 7 năm 2021, khi ông đang đi phát tài liệu giới thiệu Pháp Luân Công. Vợ ông Lý bị từ chối quyền thăm ông. Sau đó, bà phát hiện ra chồng bà phải hầu tòa vào ngày 3 tháng 3 năm 2022 và bị kết án 3 năm tù.

b. Đôi vợ chồng bị kết án vì tu luyện Pháp Luân Công và bị tước quyền gặp luật sư⁶³

Anh Lưu Xã Hồng và vợ là cô Triệu Tú Quyên bị bắt ở thành phố Kinh Châu tỉnh Hồ Bắc vào ngày 4 tháng 9 năm 2019, khi đang phải sống xa nhà để tránh bị bức hại. Theo thông tin đã xác nhận vào ngày 3 tháng 12 năm 2020, anh Lưu đã bị kết án 7,5 năm và cô Triệu bị kết án 7 năm.

Anh Liu bỏ học năm 16 tuổi và đến thành phố Vũ Hán để làm việc tại một xưởng gỗ. Anh gia nhập một băng nhóm và bắt đầu dùng ma túy năm 26 tuổi. Anh đã vài lần vào tù vì tội dùng ma túy, đánh nhau và lừa bịp. Tháng 6 năm 2004, anh được thả, nhưng anh đã bị ông chủ sa thải. Mấy tháng sau, anh bị nghiện trở lại và bắt đầu vay mượn bạn bè, sau đó, bạn bè anh cũng không cho anh vay tiền nữa và tránh mặt anh.

Ở tuổi ngoài 40, anh Lưu trở thành một kẻ bị xã hội ruồng bỏ ở Vũ Hán. Tháng 12 năm 2006, anh quay về quê. Lối sống của anh đã hủy hoại sức khỏe, khiến anh bị sạm da, hai chân bị phù thũng, đi lại khó khăn. Mẹ anh khóc suốt ngày, hàng xóm nghĩ anh không thể sống tới Tết năm

2007. Anh bắt đầu vay tiền họ và lại mua ma túy. Mẹ anh rất lo lắng nhưng không thể làm gì cho anh.

Chỉ bốn tháng sau khi anh Lưu tu luyện Pháp Luân Công vào năm 2006, anh đã bỏ ma túy và lấy lại sức khỏe. Anh cố gắng làm một người tốt hơn và sống theo nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn. Cuộc đời anh đã hoàn toàn thay đổi. Anh không còn chửi tục hay đánh nhau với người khác nữa, mà trở thành một người làm việc chăm chỉ giúp đỡ gia đình và mọi người. Nhiều người quen biết anh Lưu hết sức ấn tượng trước sự thay đổi của anh. Tuy nhiên, chỉ vì nói với mọi người về Pháp Luân Công đã thay đổi cuộc đời mình thế nào mà anh đã bị bắt vào tháng 12 năm 2020 và bị kết án 4 năm tù.

c. Một phụ nữ bị cầm tù vì nói với người khác về việc bà khỏi ung thư tủy răng giai đoạn cuối nhờ tu luyện Pháp Luân Công⁶⁴

Bà Quách Hâm ở thành phố Thừa Đức, tỉnh Hà Bắc bị đưa tới một nhà tù địa phương vào ngày 16 tháng 2 năm 2022 để thụ án 5 năm tù vì nâng cao nhận thức về cuộc bức hại Pháp Luân Công và vì nói với mọi người bà đã khỏi bệnh ung thư tủy răng giai đoạn cuối như thế nào nhờ môn tu luyện cổ xưa này.

Bà Quách bị bắt tại nhà vào ngày 11 tháng 1 năm 2019. Sau đó, cảnh sát đã thả bà bởi trại tạm giam từ chối tiếp nhận bà vì lý do sức khỏe. Ngày 10 tháng 7 năm 2019, khi bà Quách bị đưa ra xét xử tại Tòa án Huyện Song Kiều, bà đã tự làm chứng trong phần biện hộ của mình. Bà kể lại chi tiết về quá trình bà khỏi bệnh ung thư tủy răng nhờ tu luyện Pháp Luân Công. Bà cho biết, bà bị mụn mủ trắng li ti khắp lợi, toàn bộ hàm răng đã bị lung lay. Bà thậm chí còn lo bị rụng răng trong lúc nói. Căn bệnh ung thư này cũng

khien răng cửa của bà bị chìa ra ngoài, làm khuôn mặt bị biến dạng. Bác sỹ chẩn đoán bà ấy chỉ sống được không đầy hai năm nữa.

Trong lúc thống khổ vì đau đớn cực độ và nỗi tuyệt vọng vô bờ, bà Quách biết đến Pháp Luân Công và bước vào tu luyện. Chỉ trong một thời gian ngắn, cơn đau của bà đã thuyên giảm, tình trạng nhiễm trùng ở miệng cũng biến mất, phần lợi bị tụt đầy trở lại, những chỗ răng lung lay cũng chắc lại. Vì mang ơn cứu mạng đối với Pháp Luân Công, bà Quách đã tự tay làm những tờ lịch có thông tin về Pháp Luân Công, và đem tặng cho mọi người với hy vọng nhiều người hơn nữa cũng được thụ ích khi biết đến môn tu luyện này. Bà khẳng định bà không vi phạm bất kỳ luật nào khi làm việc này và kêu gọi các thẩm phán hãy làm theo lương tri và duy trì công lý.

Ngày 23 tháng 7 năm 2019, thẩm phán tuyên án bà Quách 5 năm tù với khoản phạt 10.000 Nhân dân tệ. Mặc dù tòa án đồng ý để bà Quách thụ án tại nhà, nhưng Đào Di Bác, Phó Đội trưởng Đội An ninh Nội địa Quận Song Kiều, đã cưỡng chế đưa bà Quách đi khám sức khỏe, rồi đưa bà đến Trại tạm giam Thành phố Thừa Đức vào ngày 10 tháng 12 năm 2021. Bà bị chuyển đến Nhà tù Nữ Tỉnh Hà Bắc vào ngày 16 tháng 2 năm 2022.

Chương 8: Bắt giữ

Từ tháng 1 năm 2020 đến tháng 12 năm 2022, có ít nhất 16.033 học viên đã bị bắt giữ, trung bình mỗi tháng là 445 người. Cảnh sát đã vi phạm các thủ tục pháp lý trong mọi khâu của trình tự tố tụng, từ bắt giữ các học viên đang ngồi thiền tại nhà cho đến lục soát nhà của họ mà không có lệnh khám xét. Cảnh sát thường xuyên sử dụng bạo lực trong các vụ bắt giữ. Một số cảnh sát đã xông vào lục soát nhà của các học viên, một số đánh đập các học viên để buộc họ phải thừa nhận tu luyện Pháp Luân Công là có tội.

Khoảng 10 giờ tối ngày 7 tháng 4 năm 2021, ở thành phố Quỳnh Hải, tỉnh Hải Nam, cảnh sát gõ cửa nhà ông Triệu Phong Tuệ. Khi không có ai ra mở cửa, họ dọa sẽ phá cửa. Họ liên tục đập cửa và quát: “Đây là cơ hội cuối cùng của ông! Ông mở cửa thì không sao. Nếu không, chúng tôi sẽ xông vào. Ông nghĩ cho kỹ đi!”⁶⁵

Những dọa dẫm leo thang với ông Triệu không phải là trường hợp cá biệt. Trong khi thẩm vấn ba học viên ở huyện Lai Thủy, tỉnh Hà Bắc, những người không hợp tác in dấu vân tay khi được yêu cầu sẽ bị cảnh sát dọa chặt ngón tay. Một trong những nạn nhân này là bà Trương Thực Bình, hơn 70 tuổi, cho biết cảnh sát cũng đã dùng vũ lực để mở mắt bà khi chụp ảnh bà, khiến bà bị đau mắt kéo dài, đau đầu, tê bì cánh tay, và đau các ngón tay do bị cảnh sát dùng lực quá mạnh.⁶⁶

Khi Bà Quách Tú Mai ở thành phố Thư Lan, tỉnh Cát

Lâm, từ chối hợp tác trong cuộc thẩm vấn của cảnh sát sau khi bị bắt vào ngày 11 tháng 5 năm 2021, cảnh sát đã trùm đầu bà và chuyển bà đến một địa điểm bí mật. Họ đánh đập, uy hiếp bà bằng những dụng cụ tra tấn bày trong phòng, và đổ dầu wasabi trộn với nước tiểu vào mũi bà.⁶⁷

Sau khi cụ bà Thái Tú Phương, 90 tuổi, ở thành phố Cát Lâm, tỉnh Cát Lâm, bị bắt vào ngày 14 tháng 5 năm 2021 vì nói chuyện với mọi người về Pháp Luân Công, cảnh sát đã đẩy bà cụ vào xe cảnh sát, rồi giật chìa khóa và lục soát nhà cụ. Cụ bị giam vào lồng kim loại ở đồn cảnh sát địa phương và được tại ngoại vài giờ sau đó.⁶⁸

Bà Trương Tuấn Tú ở thành phố Hàn Trung, tỉnh Thiểm Tây, bị cảnh sát đánh gãy bảy xương sườn vì kháng cự khi bị bắt vào ngày 18 tháng 6 năm 2021. Mặc dù bà từ chối tiết lộ địa chỉ nhà, nhưng cảnh sát đã tìm được trong cơ sở dữ liệu trực tuyến và lục soát nhà bà mà không có lệnh khám xét.⁶⁹

Ông Đặng Truyền Cửu bị đưa đến chính quyền thành phố địa phương ở thành phố Bành Châu, tỉnh Tứ Xuyên, khi vừa mãn hạn 4 năm tù vào ngày 15 tháng 10 năm 2021 vì tu luyện Pháp Luân Công. Các viên chức chính quyền đã đánh đập ông và dội nước lạnh lên người ông. Ngày 22 tháng 11, cảnh sát lại bắt và đánh đập ông, mạnh đến nỗi một cây gậy của họ bị gãy làm ba khúc và một ống kim loại bị cong. Sau đó, một cảnh sát tìm được một ống kim loại khác và dùi cui của cảnh sát, và tiếp tục đánh ông. Khi cảnh sát đưa ông Đặng về nhà, họ đã lục soát nơi ở của ông và cảnh cáo: “Đây mới chỉ là bắt đầu thôi. Chúng tôi có thể bắt giữ và đánh đập ông bất cứ lúc nào. Có thể là hôm nay, có thể là ngày mai. Đừng có mơ được sống yên bình hay ngủ ngon nữa.”⁷⁰

Cuộc bức hại không chỉ ảnh hưởng đến bản thân các học viên, mà còn gây thống khổ cho người thân của họ.

Từ khi bà Hoàng Văn Phân ở thành phố Nghi Xương,

tỉnh Hồ Bắc, bị đưa đến một trung tâm tẩy não vào ngày 20 tháng 8 năm 2021, người cha 96 tuổi của bà, vốn phải dựa vào bà chăm sóc, đã bị bỏ mặc. Trong thời gian ông Đoàn Yên Lâm ở thành phố An Dương, tỉnh Hà Nam, bị giam giữ sau khi bị bắt vào ngày 26 tháng 6 năm 2021, người mẹ nằm liệt giường do ông chăm sóc bị chấn thương tâm lý nặng nề vì vụ bắt giữ, bà đã qua đời không lâu sau đó. Công an không cho ông Đoàn về dự đám tang của mẹ ông.⁷¹

Tại Bắc Kinh, ngày 14 tháng 1 năm 2021, một bé gái 12 tuổi mắc bệnh động kinh bị bắt cùng cha mẹ. Trên đường đến đồn cảnh sát, mẹ bé, bà Chân Miếu, đã nói với cảnh sát về tình trạng của con gái và đề nghị đưa cô bé đến nhà anh trai bà. Cảnh sát không những từ chối đề nghị của bà Chân, mà còn thẩm vấn bà trước mặt con gái bà suốt đêm. Cháu bé, dù được đưa về với bà ngoại vài giờ sau đó, nhưng đã bị chấn thương tâm lý, khiến tần suất lên cơn động kinh nhiều lên.⁷²

Ngày 20 tháng 8 năm 2021, khi cảnh sát sách nhiễu bà Khẩu Tuệ Bình, một nhân viên của một công ty vận tải đường sắt ở thành phố Lan Châu, tỉnh Cam Túc, cảnh sát địa phương và các viên chức cộng đồng đã cho bà xem những bức ảnh mẹ bà sợ hãi và khổ sở như thế nào sau khi bị đe dọa. Họ nói, “Ngày nào chúng tôi cũng sẽ hành hạ mẹ bà như thế này. Mẹ bà già thế rồi, nếu một ngày nào đó không chịu nổi mà qua đời, thì tất cả là lỗi của bà!”⁷³

Sau đây là một số trường hợp bắt giữ đáng chú ý nữa trong hai năm qua.

a. Một phụ nữ Cát Lâm sống sót sau hàng thập kỷ tra tấn trong tù, nhưng lại bị bắt lại⁷⁴

Bà Tống Ngạn Quân, một phụ nữ 49 tuổi ở thành phố Thư Lan, tỉnh Cát Lâm, đã sống sót sau một thập kỷ bị tra tấn trong tù, nhưng lại bị bắt lại vào ngày 26 tháng 3 năm

2020 vì không từ bỏ tu luyện Pháp Luân Công. Cảnh sát giả vờ tiến hành điều tra dân số để lừa bà Tống mở cửa. Họ bảo bà rằng lá thư bà gửi Thủ tướng Trung Quốc Lý Khắc Cường để kêu gọi ĐCSTQ dừng bức hại Pháp Luân Công đã bị Bắc Kinh trả lại, và Văn phòng Kháng cáo Quốc gia đã ra lệnh bắt giữ bà.

Bà Tống nói với họ: “Tôi chỉ đi tìm công lý cho tín ngưỡng của mình thôi. Tôi không làm điều gì sai cả, vậy mà tôi bị tra tấn đến gần chết trong tù. Đến giờ, tôi vẫn còn nhiều vấn đề về sức khỏe, không sống bình thường được. Tôi viết thư cho thủ tướng thì có gì sai?”

Mặc dù cảnh sát không bắt giữ bà ngay, nhưng tối cùng ngày, họ đã quay lại và đưa bà Tống đến đồn cảnh sát. Các sách Pháp Luân Công và đồ cá nhân có giá trị khác của bà đã bị tịch thu. Bà Tống hiện đang ở Nhà tù Thành phố Cát Lâm.

Cha bà Tống đến đồn cảnh sát đòi thả bà. Ông cụ nói với cảnh sát rằng, vì bị tra tấn cả chục năm trong tù mà con gái ông bị tổn thương cả về tinh thần lẫn thể chất, dù đã về nhà nhiều năm, nhưng con gái ông vẫn chưa hồi phục sau cơn chấn thương. Ông cụ nói rằng con gái ông bạch bạch rằng viết thư thỉnh nguyện giúp xoa dịu nỗi đau trong lòng bà, ngày nào bà cũng viết thư.

Cảnh sát bày tỏ sự cảm thông với bà Tống, nhưng họ cũng nói với cha bà rằng lệnh bắt giữ bà là từ cấp trên nên họ không làm gì khác được. Họ cũng tiết lộ rằng chính quyền lại đang có kế hoạch kết án bà nữa.

b. Vừa kết thúc hai bản án ở trại lao động và một án tù, một phụ nữ lưng còng 90 độ lại bị bắt⁷⁵

Sáng sớm ngày 22 tháng 7 năm 2021, cảnh sát ở thành phố Tế Nam, tỉnh Sơn Đông, đã xông vào nhà bà Khương Tân Anh và bắt giữ bà. Họ bảo gia đình bà Khương rằng

bà đã bị camera giám sát ghi lại khi bà nói chuyện với mọi người về Pháp Luân Công. Cái lưng còng của bà do bị bức hại trước đây đã giúp cảnh sát nhanh chóng xác định được danh tính của bà.

Trong thời gian thụ án lao động cưỡng bức vào năm 2007, bà Khương đã mắc bệnh lao phổi, bạch huyết và lao cột sống. Phổi của bà có những vết lõm có đường kính lên đến 7 cm. Bà còn có một số đốt sống bị hoại tử. Da lưng bà đã thâm đen, hai bên đốt sống thắt lưng nổi lên những khối u lao dài hơn 10 cm. Nướu của bà cũng bị ảnh hưởng và có mùi hôi. Đốt sống thứ ba và thứ tư của bà bị mòn phần lớn do vi khuẩn lao mycobacterium; các đốt sống chết chèn lên dây thần kinh, khiến bà đau đớn khôn thấu mỗi khi cử động chân. Mặc dù đã được phẫu thuật ba tuần sau đó, nhưng bà không còn duỗi thẳng lưng được nữa. Dần dần, chỗ lưng gù của bà ngày càng bị nhô ra.

Chương 9:

Bức hại người cao tuổi

Các học viên Pháp Luân Công cao tuổi cũng không được tha trong cuộc bức hại và thường bị chính quyền đối xử tàn bạo. Không chỉ bị bắt giữ, sách nhiễu và giam giữ, một số học viên còn rơi vào tình trạng túng thiếu khi chính quyền treo lương hưu của họ và ra lệnh cho họ trả lại số tiền lương hưu đã nhận trong thời gian ở tù. Hầu hết các học viên cao tuổi phải sống dựa vào trợ cấp hưu trí cho cuộc sống thường nhật, nhưng lại bị áp đặt những chính sách trừng phạt tài chính này.

Ngày 4 tháng 9 năm 2020, ông Lôi Chính Hạ, 74 tuổi ở Trùng Khánh bị bắt tại nhà con gái ông ở thành phố Tây An, tỉnh Thiểm Tây. Một cảnh sát đã đẩy ông vào một góc trong phòng thẩm vấn, rồi đâm vào ngực ông, dùng cạnh bàn tay chặt vào cổ ông và đập đầu ông vào tường. Một cảnh sát khác định dùng đầu gối thúc vào chân ông Lôi, nhưng vợ ông Lôi bị bắt cùng ông, đã ngăn viên cảnh sát lại.⁷⁶

Cụ bà Triệu Phượng Lan, 82 tuổi, ở thành phố Bản Khê, tỉnh Liêu Ninh, bị bắt tại nhà vào ngày 21 tháng 6 năm 2020. Vì cụ đi lại và nói năng khó khăn nên cảnh sát đã khiêng cụ xuống cầu thang. Tại đồn cảnh sát, cảnh sát đặt cụ vào một chiếc ghế và khiêng cụ lên phòng thẩm vấn. Cảnh sát buộc tội cụ vi phạm các điều kiện bảo lãnh trong lần bắt giữ trước đó và đưa cụ vào danh sách truy nã. Cụ Triệu bị khiếp sợ vì cuộc thẩm vấn, sau khi được đưa về nhà vào cuối ngày, cụ vẫn rất yếu.⁷⁷

Cụ bà Nghiêm Nghi Học, 90 tuổi, ở thành phố Thạch

Hà Tử, tỉnh Tân Cương, bị bắt trước thêm Hội nghị Chính trị Hiệp thương Nhân dân Trung Quốc và Đại hội Đại biểu Nhân dân toàn quốc Trung Quốc ngày 22 tháng 5 năm 2020, và bị biệt giam đến đầu tháng 8. Khi được thả ra, cụ đã rộc rạc và bị đau lưng nặng.⁷⁸

Cụ ông Cốc Cửu Thọ, 82 tuổi, giáo sư về hưu Đại học Trùng Khánh, bị bắt vào ngày 9 tháng 11 năm 2021 sau khi bị báo cảnh sát vì nói với mọi người về Pháp Luân Công tại một bến xe buýt. Cảnh sát kéo cụ Thọ vào xe của họ và còng tay cụ. Họ còn cuốn áo khoác ngoài và các lớp áo trong của cụ lên, và tháo thắt lưng của cụ. Tại đồn cảnh sát, họ bắt cụ ngồi trên ghế kim loại. Trước khi để cụ đi, cảnh sát đã đo chiều cao và chụp ảnh cụ Cốc từ phía trước, bên trái và bên phải. Sau lần bị bắt này, cụ bị kiệt sức đến nỗi các con trai của cụ phải dìu cụ khi họ ra khỏi đồn cảnh sát.⁷⁹

1. Những trường hợp bức hại điển hình

a. Ông Lý Đăng Thần, 82 tuổi, bị kết án 10 năm tù⁸⁰

Sau nhiều lần bị bắt và được thả, tháng 1 năm 2021, ông Lý Đăng Thần, một giáo viên về hưu ở thành phố Thần Châu, tỉnh Hà Bắc, bị kết án 10 năm tù vì tu luyện Pháp Luân Công. Lần đầu ông bị bắt tại nhà là ngày 22 tháng 10 năm 2018. Cảnh sát đã lục soát nhà cụ và tịch thu tài sản có giá trị với trị giá 150.000 nhân dân tệ. Do ông bị cao huyết áp, Trại giam Thành phố Thần Châu đã từ chối tiếp nhận nên ông được thả. Ngày hôm sau, ông Lý quay lại đồn cảnh sát để yêu cầu trả lại tài sản bị tịch thu, nhưng không được.

Mấy hôm sau, ông Lý thấy có người trèo qua hàng rào vào nhà khi ông không ở nhà. Ông nghi ngờ là cảnh sát đang tìm vật phẩm Pháp Luân Công. Ông bèn quyết định sống xa nhà để tránh bị bức hại thêm. Chỉ một tháng sau, ngày 23 tháng 11, ông lại bị bắt và bị đưa vào Nhà tù Thành

phố Thần Châu. Trước khi ông bị bắt lần thứ hai, cảnh sát đã tổng tiền gia đình ông 1.700 nhân dân tệ với danh nghĩa “phí khám sức khỏe”.

Năm 2019, ông Lý phát bệnh phổi nặng và được điều trị trong phòng chăm sóc đặc biệt. Ngày 26 tháng 4, ông được tại ngoại. Sau đó, ông trở nên tiểu tụy, mất khả năng kiểm soát đại tiểu tiện và không tự chăm sóc được cho bản thân, chân cũng bị sưng phù. Sau khi quay lại tu luyện Pháp Luân Công ở nhà, ông đã dần hồi phục.

Tuy nhiên, chính quyền vẫn không ngừng bức hại ông Lý. Cuối tháng 7 năm 2020, ông nhận được giấy báo phải ra hầu tòa. Ông lại bỏ nhà đi một tháng để trốn cảnh sát. Đến tháng 1 năm 2021, ông lại bị bắt, bị kết án 10 năm và bị đưa đến Nhà tù Bảo Định để thụ án.

b. Một phụ nữ Bắc Kinh bị kết án tù sau vài ngày được đưa về nhà bằng xe cấp cứu⁸¹

Bà Vương Triều Anh, một cư dân Bắc Kinh 67 tuổi, đã bị bắt và giam giữ sáu tháng. Ngày 20 tháng 4 năm 2021, bà được đưa về nhà bằng xe cấp cứu trong tình trạng rộc rạc chỉ còn da bọc xương, không đủ sức để ngồi dậy. Mười ngày sau, một cảnh sát và ba cán bộ trách vụ án của tòa án đến nhà bà để thông báo rằng bà đã bị kết án 2,5 năm tù giam và phạt 5.000 nhân dân tệ.

Người nhà bà Vương đến chất vấn người của tòa án: “Các ông đã tra tấn bà ấy suốt sáu tháng giam giữ, khiến bà ấy ra nông nổi này rồi mà còn muốn phạt tù, phạt tiền, các ông có còn là người nữa không?” Bị người nhà bà Vương chất vấn, ba cán bộ tòa án vút bản án qua một bên, rồi vội tháo chạy ra xe cảnh sát và lái đi mất. Viên cảnh sát địa phương bị người nhà bà Vương kéo lại hỏi: “Người nhà chúng tôi bị các ông tra tấn ra nông nổi này rồi, các ông vào

đến nhà đã không buồn nhìn xem bà ấy thế nào, mà còn muốn phạt tù bà ấy, còn muốn bức tử bà ấy hay sao?” Viên cảnh sát thoái thác, nói là do trưởng đồn phái tới, nói rồi vội chạy đi mất.

c. Bà Chu Ngọc Quý hơn 80 tuổi buộc phải dọn ra khỏi nhà⁸²

Từ tháng 10 đến tháng 12 năm 2020, chính quyền quận Cửu Long Pha, thành phố Trùng Khánh đã đến gặp bà Chu Ngọc Quý, đã ngoài 80 tuổi, đang sống cùng con trai nuôi và con dâu. Cảnh sát từ đồn công an địa phương và ủy ban khu phố yêu cầu bà ký vào một bản tuyên bố từ bỏ tu luyện Pháp Luân Công, nhưng bà đã kiên quyết từ chối.

Sau đó, cảnh sát đã đến nhà bà nhiều lần nhưng bà không mở cửa. Vài ngày sau, các cán bộ ủy ban khu phố đến yêu cầu con trai bà mở cửa. Họ ra lệnh cho anh thuyết phục mẹ anh viết biên bản cam kết từ bỏ tín ngưỡng của bà và dọa anh sẽ mất việc nếu bà từ chối. Rốt cục, anh đã bảo mẹ dọn ra khỏi nhà. Trước đây, bà Chu có mối quan hệ rất tốt với con trai, kể cả trong thời gian bà bị bức hại vì tu luyện Pháp Luân Công. Vậy mà giờ bà Chu đã trở thành người vô gia cư.

d. Thẩm phán đổi tuổi cụ bà 84 tuổi thành 75, rồi kết án bà⁸³

Bà Thái Trạch Phương ở huyện Doanh Sơn, tỉnh Tứ Xuyên, bị bắt vào ngày 29 tháng 1 năm 2021 vì nói với mọi người về Pháp Luân Công. Viên cảnh sát quận theo dõi bà đã đưa bà về nhà và tịch thu các sách Pháp Luân Công, cùng 2.000 nhân dân tệ tiền mặt có in thông điệp Pháp Luân Công và các tài liệu Pháp Luân Công khác. (Do sự kiểm duyệt nghiêm ngặt ở Trung Quốc, các học viên đã sử dụng những phương thức sáng tạo để nâng cao nhận thức về cuộc bức

hại, kể cả in thông điệp trên tiền giấy.)

Cảnh sát thẩm vấn bà Thái tại đồn cảnh sát mấy tiếng đồng hồ. Họ đã trình vụ việc của bà lên viện kiểm sát và tiếp tục sách nhiễu bà. Đến tháng 3, cháu trai của bà bị ra lệnh thay bà ký vào biên bản tại ngoại tại viện kiểm sát. Ngày 29 tháng 10, bốn công an quận đến nhà bà Thái để yêu cầu bà ký vào một văn bản của vụ án, nhưng bà từ chối. Họ ở đó một tiếng đồng hồ, sau đó dọa sẽ quay lại hàng ngày.

Ngày 3 tháng 1 năm 2022, bà Thái phải ra hầu tòa. Thẩm phán triệu hồi bà để tuyên án 1,5 năm tù giam và khoản tiền phạt 3.000 nhân dân tệ. Khi bà Thái hỏi thẩm phán vì sao lại đổi tuổi của bà trong bản án từ 84 thành 75, thẩm phán trả lời rằng 75 hay 80 tuổi thì cũng như nhau.

e. Ông Vương Tân Dân 73 tuổi thụ án 4,5 năm tù⁸⁴

Ông Vương Tân Dân, một nhà nông học kỳ cựu đã về hưu của Viện Nghiên cứu Thuốc lá Hắc Long Giang, bị bắt trong một cuộc truy quét của cảnh sát vào ngày 10 tháng 6 năm 2021. Chính quyền tuyên bố mục đích của vụ bắt giữ theo nhóm này là để “duy trì trật tự trị an” trước lễ kỷ niệm 100 năm thành lập ĐCSTQ vào ngày 1 tháng 7.

Tại Nhà tù Mẫu Đơn Giang, ông Vương bị lượng đường trong máu rất cao, nhưng chính quyền từ chối thả ông dưới diện bảo lãnh. Ngày 29 tháng 10 năm 2021, Tòa án Quận Ái Dân xét xử ông Vương, và ông đã tự biện hộ cho mình. Luật sư do tòa án chỉ định đã khẳng định ông có tội. Tháng 11 năm 2021, thẩm phán kết án ông 4,5 năm kèm theo khoản tiền phạt 5.000 nhân dân tệ. Ông đã kháng cáo lên Tòa án Trung cấp Thành phố Mẫu Đơn Giang, nhưng thẩm phán lại ra phán quyết giữ nguyên phán quyết ban đầu.

Trước lần bị tuyên án mới đây nhất, ông Vương đã phải ngồi tù 14 năm vì tu luyện Pháp Luân Công. Ngày 22 tháng

10 năm 2003, ông và vợ là bà Uông Quế Trân, cùng con gái Vương Duy Lâm, bị cảnh sát từ Đồn Cảnh sát Ái Dân bắt giữ. Sau đó, vợ và con gái của ông Vương được trả tự do, còn ông bị kết án 14 năm trong Nhà tù Mẫu Đơn Giang.

Lính canh của Nhà tù Mẫu Đơn Giang thường đánh đập các học viên Pháp Luân Công và sốc điện họ bằng dùi cui điện, ngoài ra còn những hình thức như cấm ngủ, lột quần áo rồi dội nước lạnh lên đầu họ, ngay cả khi nhiệt độ xuống dưới mức nhiệt độ đóng băng. Trong một đợt tra tấn ngày 4 tháng 7 năm 2009, ông Vương đã bị treo cổ tay lên đến nửa đêm. Kiểu tra tấn này đã khiến ông Vương bị viêm tụy nặng vào đầu năm 2014. Tháng 6 năm đó, ông được thả ra dưới diện bảo lãnh tại ngoại để điều trị y tế. Khi còn chưa hồi phục hoàn toàn, ông đã bị đưa trở lại nhà tù vào ngày 4 tháng 6 năm 2015 và bị giam giữ đến lúc mãn hạn vào ngày 23 tháng 6 năm 2016.

f. Cụ ông 80 tuổi bị lục soát nhà⁸⁵

Tiến sỹ Tưởng Chiêu Lâm, một học viên Pháp Luân Công 80 tuổi ở quận Bạch Vân, thành phố Quý Dương, bị bắt vào ngày 12 tháng 5 năm 2022 cảnh sát an ninh nội địa quận Quan Sơn Hồ và Đồn Cảnh sát Đường Phong Lâm. Mười mấy cảnh sát phong tỏa đường để tiến hành truy bắt. Sau đó, họ lục soát nhà của Tiến sỹ Tưởng. Trong 44 giờ bị giam giữ, Tiến sỹ Tưởng đã bị thẩm vấn và quay video. Ngày hôm sau, ông được đưa tới bệnh viện thành phố để khám sức khỏe, kết quả cho thấy ông mắc bệnh tim, tiểu đường, huyết áp cao, một số chứng bệnh ở não và phổi. Ngày 14 tháng 5, cảnh sát đã đưa ông đến Nhà tù Tam Giang, nhưng ông đã bị từ chối vì không đủ sức khỏe, do vậy, Tiến sỹ Tưởng đã được tại ngoại.

Trước đây, Tiến sỹ Tưởng đã nhiều lần bị bức hại vì tu

luyện Pháp Luân Công. Năm 2001, ông bị bắt và đưa vào một trại lao động cưỡng bức trong hai năm vì phát tài liệu về cuộc bức hại Pháp Luân Công. Năm 2004, ông lại bị bắt vì lý do tương tự và bị đưa vào Trại Lao động Cưỡng bức Trung Bát trong ba năm, ở đó, ông thường xuyên bị ngược đãi, như bị bắt đứng trong thời gian dài.

Mấy năm gần đây, Tiến sỹ Tưởng thường xuyên bị chính quyền sách nhiễu. Ngày 10 tháng 2 năm 2019, sau khi đến thăm anh rể 90 tuổi ở Chiêu Thông, tỉnh Vân Nam, Tiến sỹ Tưởng đã bắt tàu về nhà và bị cảnh sát ở Ga xe lửa Chiêu Thông giam giữ, khám xét và quay video trái phép. Ngày 13 tháng 3 năm 2020, Tiến sỹ Tưởng đang xin thẻ đi xe buýt dành cho người cao tuổi tại Ủy ban Khu phố Trường Ninh thì Bí thư Đảng ủy gọi một cảnh sát từ Đồn Cảnh sát Ba ba Ao đến chụp ảnh và theo dõi ông.

Ngày 23 tháng 11 năm 2021, một cư dân của Cộng đồng Đại Sơn Đông nhận được một cuốn giới thiệu về Pháp Luân Công và mang đến Đồn Cảnh sát Đại Sơn Đông tố giác để lĩnh thưởng. Dựa vào đoạn video giám sát mờ mờ, cảnh sát kết luận rằng Tiến sỹ Tưởng đã phát cuốn tài liệu này. Ngày 26 tháng 11, Văn phòng Công an Quận Bạch Vân, Phòng An ninh Nội địa và Sở Cảnh sát Đại Sơn Đông đã cử cảnh sát chống bạo động đến giám sát Tiến sỹ Tưởng tại khu dân cư của ông, mỗi ngày có bốn đến chín cảnh sát túc trực tám tiếng đồng hồ. Ngoài ra, ông còn bị cán bộ cộng đồng và hơn 100 camera giám sát theo dõi suốt ngày đêm. Cảnh sát mặc thường phục cũng được phái đến đi theo Tiến sỹ Tưởng bất cứ khi nào ông rời khu dân cư. Ngày 6 tháng 12, cảnh sát Đại Sơn Đông đã bắt giữ Tiến sỹ Tưởng và thẩm vấn ông dồn dập nhằm buộc tội ông đã phát tài liệu về Pháp Luân Công. Họ lục soát nhà ông vào đêm cùng ngày. Kể từ đó, cả cảnh sát địa phương và cán bộ cộng đồng thường sách nhiễu Tiến sỹ Tưởng tại nhà của ông.

2. Bức hại tài chính

Trước tình trạng dân số già đi nhanh chóng và các quan chức tham nhũng biến thủ quỹ hưu trí, các cơ quan an sinh xã hội ở Trung Quốc đang gặp phải những thách thức to lớn trong việc thực hiện nghĩa vụ lương hưu. Một cách để ĐCSTQ lấp đi khoảng thiếu hụt này là từ chối trợ cấp hưu trí cho người về hưu đã hoặc đang ngồi tù. Vì cuộc bức hại Pháp Luân Công vẫn tiếp diễn, các học viên đã bị bỏ tù vì kiên định tu luyện càng bị ngược đãi hơn và còn bị cắt trợ cấp hưu trí mà họ đã vất vả cả đời mới có được.

Theo thông tin do Minghui.org thu thập được, hơn 30 học viên Pháp Luân Công ở thành phố Cẩm Châu, tỉnh Liêu Ninh đã bị giữ lại lương hưu kể từ tháng 12 năm 2016 vì họ đã hoặc đang thụ án tù. Đối với những học viên chưa đến tuổi nghỉ hưu trong thời gian thụ án, người sử dụng lao động của họ sẽ giảm số năm phục vụ của họ theo thời gian ngồi tù và tính lại lương hưu của họ sau khi họ được trả tự do.

Ngoài ra, còn có những học viên không lĩnh được lương hưu vì cảnh sát không cấp giấy tờ tùy thân cho họ. Có những học viên đã nghỉ hưu từ nhiều năm trước, nhưng cơ quan chức năng vẫn không giải quyết hồ sơ hưởng lương hưu của họ. Có những học viên bị sa thải vì cuộc bức hại, do vậy mà không còn được hưởng lương hưu nữa.

Năm 2020, Văn phòng An sinh Xã hội Cẩm Châu bắt đầu đình chỉ lương hưu của tất cả các học viên đã bị kết án, cho dù họ đã nhận được lương hưu trong thời gian ngồi tù hay chưa. Một số viên chức tiết lộ rằng cảnh sát và Ủy ban Chính trị và Pháp luật đã ra lệnh cho họ đình chỉ các khoản trợ cấp đó. Một viên chức nói với một học viên: “Đã bị kết án rồi thì quên chuyện nhận lương hưu đi.” Một số học viên còn bị yêu cầu hoàn trả tiền lương hưu đã nhận được trong thời gian bị giam cầm và bị đe dọa bắt giữ nếu không hoàn trả.⁸⁶

a. Được sỹ về hưu mất lương hưu sau 12 năm ngồi tù⁸⁷

Từ khi cuộc bức hại Pháp Luân Công bắt đầu, bà Cát Linh, 71 tuổi, được sỹ về hưu, đã trải qua 12 năm trong tù và các trại lao động cưỡng bức. Cư dân huyện Vĩnh Tu, tỉnh Giang Tây này đã bị tra tấn không ngừng vì không chịu từ bỏ môn tu luyện và thiên định đã giúp bà thoát khỏi bệnh tật. Hiện, bà Cát đã tàn tật do bị ngược đãi trong thời gian bị giam giữ. Gia đình bà cũng phải chịu những tổn thất lớn về tài chính, tổn thương tinh thần và sống trong cảnh túng thiếu.

Lần cuối bà Cát bị bắt là ngày 21 tháng 4 năm 2016. Bà đã phải chịu đựng bốn năm tra tấn ở Nhà tù Nữ Tỉnh Giang Tây, khiến bà bị cưa một chân. Ngày 20 tháng 4 năm 2021, một năm sau khi bà Cát ra tù, Phòng Bảo hiểm Xã hội và Nhân sự Quận Vĩnh Tu địa phương đã thông báo cho cơ quan cũ của bà là Bệnh viện Trung Y Quận Vĩnh Tu, rằng họ sẽ đình chỉ lương hưu và bảo hiểm y tế của bà, đồng thời yêu cầu bà hoàn trả 270.741 nhân dân tệ tiền lương hưu đã cấp cho bà từ tháng 10 năm 2014 đến tháng 4 năm 2021 khi bà bị giam giữ.

b. Giáo viên đại học về hưu bị ép hoàn trả gần nửa triệu nhân dân tệ lương hưu⁸⁸

Ngày 27 tháng 5 năm 2012, bà Vương Cảnh Linh, cán bộ về hưu của Học viện Công nghệ Hoài Âm, bị bắt sau khi bị tố giác vì phát tài liệu về Pháp Luân Công. Bà bị kết án ba năm và được trả tự do vào năm 2015.

Tháng 11 năm 2019, gia đình bà Vương nhận được một cuộc gọi từ Quản Dũng Cường, phó giám đốc nhân sự của học viện này. Quản tuyên bố lương hưu của bà Vương sẽ bị đình chỉ từ tháng 12 năm 2019 do bà phải ngồi tù, đồng thời yêu cầu bà trả lại 351.439,45 nhân dân tệ tiền lương hưu mà bà đã nhận từ học viện kể từ tháng 6 năm 2012, một tháng

sau khi bà bị bắt. Cuối cùng, bà Vương buộc phải trả lại tổng cộng 496.264,4 nhân dân tệ.

c. Bà lão 76 tuổi bị treo lương hưu vì bị kết án oan trước đó⁸⁹

Cuối tháng 11 năm 2020, bà Vuư Tú Anh, 76 tuổi, ở Thượng Hải nhận được thông báo từ Văn phòng An sinh Xã hội, yêu cầu bà báo cáo trong vòng năm ngày kèm theo các chứng từ về việc bà bị bỏ tù trước đó vì tu luyện Pháp Luân Công. Thông báo này cảnh báo rằng lương hưu của bà sẽ bị cắt nếu không trình diện để xác minh bản án 1 năm tù của bà vào năm 2016.

Khi biết thời hạn năm ngày chỉ là cái cớ, và rằng chính quyền có thể đình chỉ lương hưu của bà cho dù bà có trình diện hay không, bà Vuư đã đến văn phòng an sinh xã hội. Bà nói với họ: “Tôi đã bị bức hại đủ kiểu rồi. Các vị bắt giữ tôi phi pháp, kết án tôi phi pháp, mà giờ các vị còn định tước đoạt tiền trợ cấp của tôi nữa.” Mặc cho bà Vuư kiến nghị, cán bộ văn phòng an sinh xã hội vẫn quả quyết rằng họ phải đình chỉ lương hưu của bà, theo lệnh của cấp trên.

Chương 10: Bức hại người nhà ở Trung Quốc của học viên ở nước ngoài

Từ khi cuộc bức hại bắt đầu cách đây 24 năm, nhiều học viên Pháp Luân Công bên ngoài Trung Quốc đã không thể trở về với gia đình ở Trung Quốc. Sự chia cắt này càng đau đớn hơn khi người nhà ở Trung Quốc của các học viên bị chính quyền ngược đãi hoặc bỏ tù vì tín ngưỡng của họ. Khi những việc như thế xảy ra, các học viên bên ngoài Trung Quốc thường tổ chức các sự kiện cộng đồng để kêu gọi sự chú ý đến cảnh ngộ của người thân của họ và tìm kiếm sự giúp đỡ từ các quan chức dân cử.

1. Mẹ của cư dân Vương quốc Anh liên tục bị quấy nhiễu và giám sát⁹⁰

Mặc dù đã được thả sau một ngày sau bị bắt vì tu luyện Pháp Luân Công, nhưng bà Hàn Phi – một cư dân Bắc Kinh và là mẹ của một cư dân Vương quốc Anh – vẫn tiếp tục bị giám sát. Trước lần bị bắt gần đây nhất vào ngày 22 tháng 4 năm 2022, bà đã nhiều lần bị sách nhiễu trong ba năm qua vì kiên định tu luyện. Con gái của bà, cô Lý Hội, đang cư trú tại Vương quốc Anh, đã kêu gọi chính quyền Trung Quốc chấm dứt hành vi sách nhiễu mẹ cô.

Ngày 22 tháng 4, cảnh sát của Đội An ninh Nội địa quận Triều Dương và Đồn Công an Bình Phòng xông vào nhà bà Hàn và tịch thu các sách Pháp Luân Công, các thiết bị

điện tử, điện thoại di động, iPad, máy tính, và khoảng 300 nhân dân tệ tiền mặt của bà. Sau đó, mấy cảnh sát còng tay bà Hàn, rồi đưa bà đến bệnh viện để khám sức khỏe và xét nghiệm COVID. Vì bà phản kháng, nên cảnh sát trưởng Trương Hạo đã ra lệnh cho nhân viên y tế cưỡng chế làm xét nghiệm cho bà. Trong khi lấy mẫu máu, một cảnh sát đã ghì cổ bà bằng khuỷu tay anh ta, rồi còng hai tay bà ra sau lưng khiến bà suýt ngạt thở. Mặc dù bà Hàn kháng cự quyết liệt hành vi bạo lực của cảnh sát, nhưng họ vẫn kiên quyết khám sức khỏe và ghi hình toàn bộ quá trình này.

Sau đó, cảnh sát gọi cho chồng bà Hàn và yêu cầu ông tới đồn công an báo cáo sau giờ làm. Ông vừa tới nơi, cảnh sát liền hỏi ông và bà Hàn kết hôn từ khi nào, hàng ngày bà Hàn làm những gì, liên lạc với những ai, tình hình cô Lý, con gái ông, (cũng tu luyện Pháp Luân Công) như thế nào. Tối cùng ngày, khi cô Lý gọi tới điện thoại di động của bà Hàn (mà chồng bà đang giữ), ông đã nói với cô về vụ bắt giữ của mẹ cô. Cô Lý nói cô cảm thấy cha cô đang bị cảnh sát uy hiếp và vô cùng áp lực.

Sáng hôm sau, cảnh sát yêu cầu bà Hàn gọi một người thân đến bảo lãnh tại ngoại cho bà. Bà không cho rằng bà không cần phải được bảo lãnh tại ngoại hay đáng bị bắt giữ, và nói rằng cảnh sát đã vi phạm pháp luật từ đầu đến giờ. Sau đó, cảnh sát tìm một nhân viên của ủy ban nhân dân địa phương của bà để ký vào hồ sơ vụ việc của bà, rồi thả bà vào khoảng 4 giờ chiều. Mặc dù đã thả bà Hàn, cảnh sát vẫn trực ở ngoài nhà bà để theo dõi và giám sát bà hàng ngày.

Có thông tin cho hay cảnh sát bắt giữ bà Hàn vì bà đã viết thư cho đồn trưởng Đồn Công an Quận Triều Dương và khuyên ông ta không tham gia vào cuộc bức hại. Khi vụ bắt giữ diễn ra, một cảnh sát nói với bà, “Tôi biết [học viên Pháp Luân Công] các bà là người tốt, nhưng tôi vẫn phải làm điều đó [bắt giữ bà]. Tôi không bắt thì cũng sẽ có người

khác bắt bà.”

Việc sách nhiễu và giám sát thậm chí còn gắt gao hơn vào tháng 1 và tháng 2 năm 2022, khi Bắc Kinh tổ chức Thế vận hội Mùa Đông. Bà Hàn nói với con gái rằng có người trực bên ngoài nhà bà cả ngày lẫn đêm. Cảnh sát mặc thường phục theo dõi bà khi bà đi ra ngoài, và còn chụp hình, ghi hình bà. Không chỉ bị sách nhiễu xung quanh khoảng thời gian diễn ra Thế vận hội mùa Đông, trước đó, bà Hàn cũng bị bắt giữ trong Thế vận hội Bắc Kinh năm 2008 và bị kết án hai năm lao động cưỡng bức.

2. Mẹ của một cư dân Vương quốc Anh bị kết án tù⁹¹

Mong ước được gặp cha mẹ của cô Vu Minh Huệ một lần nữa lại tan vỡ khi người mẹ 63 tuổi của cô bị kết án 4 năm tù vì tu luyện Pháp Luân Công. Từ khi cuộc bức hại bắt đầu vào năm 1999, cô Vu và cha mẹ cô ở thành phố Mẫu Đơn Giang, tỉnh Hắc Long Giang, chỉ được ở bên nhau chưa đầy hai năm. Cha cô bị bắt vào năm 2001 và bị kết án 15 năm. Mẹ cô bị bắt vào năm 2003 và bị kết án 11 năm.

Khi còn ở tuổi niên thiếu, cô Vu đã phải chật vật một mình xoay sở cuộc sống. Năm 2010, sau khi được nhận vào Trường Nghệ thuật Thị giác & Nghệ thuật Biểu diễn Cambridge để học thiết kế thời trang, cô đã chuyển sang Vương quốc Anh và không thể quay về Trung Quốc. Năm 2016, hai năm sau khi mẹ cô trở về ngôi nhà trống của gia đình cô, cha cô mới được trả tự do, họ đã xin hộ chiếu để sang Vương quốc Anh thăm cô Vu. Cảnh sát đã từ chối đơn của họ và bảo rằng họ sẽ không bao giờ được duyệt hộ chiếu.

Ngày 31 tháng 3 năm 2020, mẹ của cô Vu, bà Vương Mi Hoàng, một kỹ sư địa chất, lại bị bắt vì nói với mọi người về Pháp Luân Công. Sau một năm bị giam giữ, đầu tháng 5 năm 2021, bà lại bị kết án bốn năm và bị đưa vào Nhà tù Nữ

Hắc Long Giang để thụ án.

3. Chống của cư dân Hoa Kỳ bị kết án 10 năm⁹²

Bà Vương Tinh, hiện đang sống ở New York, vô cùng đau khổ khi biết chống bà, ông Nhậm Hải Phi (vẫn đang ở Trung Quốc) đã bị bắt tại căn hộ đi thuê vào ngày 26 tháng 6 năm 2020. Cảnh sát đã lấy 550.000 nhân dân tệ tiền mặt, cũng như các thẻ kỹ thuật số và thiết bị điện tử trị giá hơn 200.000 nhân dân tệ của ông.

Sau hơn một năm bị giam giữ, ông Nhậm đã bị đưa ra xét xử tại Tòa án Quận Cam Tỉnh Tử vào ngày 8 tháng 9 và một lần nữa vào ngày 23 tháng 9 năm 2021. Ông bị kết án 10 năm tù và bị phạt 100.000 nhân dân tệ. Trong thời gian bị giam giữ, ông Nhậm đã phát bệnh tim nặng và suy thận; vợ ông rất lo lắng cho ông.

Đây không phải là lần đầu tiên ông Nhậm bị bức hại. Năm 2001, ông đã bị bắt vì nói với mọi người về Pháp Luân Công và bị kết án 7,5 năm và bị tra tấn trong tù.

4. Mẹ của cư dân Canada bị kết án 3,5 năm tù giam⁹³

Bà Lưu Diễm, cựu giảng viên tiếng Anh ở tỉnh Vân Nam, mẹ của một cư dân Toronto, đã bị kết án 3,5 năm tù giam vào tháng 4 năm 2022 vì tu luyện Pháp Luân Công. Bà Lưu nguyên là trưởng khoa và phó giáo sư Khoa Ngoại ngữ của Đại học Khoa học và Nghệ thuật Vân Nam. Ngày 29 tháng 9 năm 2021, bà bắt taxi, và người lái xe họ La đã áp sát bà và nói muốn cùng bà có mối quan hệ nam nữ bất chính. Bà Lưu kiên quyết từ chối, giải thích rằng bà tu luyện Pháp Luân Công và sống theo tiêu chuẩn Chân-Thiện-Nhẫn. La vì không đạt được mục đích mà then quá hóa giận, bèn tố giác bà Lưu với cảnh sát.

Ngày hôm sau, mười mấy cảnh sát, trong đó có đội trưởng Đinh Kiến Phong và phó đội trưởng Quách Hoàn Vĩ của Đội An ninh Nội địa Quận Ngũ Hoa đã bắt giữ bà Lưu khi bà đang làm việc tại bảo tàng nghệ thuật bảo vệ môi trường do hai vợ chồng bà điều hành. Bà bị giam vào Trại tạm giam Thành phố Côn Minh, cả luật sư và người nhà bà đều không được vào thăm.

Ngày 25 tháng 2 năm 2022, Tòa án Quận Ngũ Hoa đã xét xử và kết án bà Lưu 3,5 năm tù, đến tháng 4 năm 2022 lại phạt bà 5.000 nhân dân tệ. Bà bị buộc tội “lợi dụng tổ chức tà giáo để phá hoại việc thực thi pháp luật” (một tội danh mặc định được dùng biến các học viên Pháp Luân Công thành tội phạm hình sự). Hiện bà đang tiến hành kháng cáo bản án này.

Con gái của bà Lưu, cô Lưu Minh Viên, đang học ngành hoạt hình máy tính tại Đại học Sheridan ở Toronto, đã tổ chức họp báo từ tháng 10 năm 2022 và viết thư cho các quan chức chính quyền để kêu gọi thả mẹ cô ngay lập tức.

5. “Nếu tôi có chết thì là do bị bức hại mà chết”⁹⁴

Ngay sau khi bà Quý Vân Chi qua đời, Thượng nghị sỹ Hoa Kỳ Rick Scott, trong một thông cáo báo chí ngày 29 tháng 3 năm 2022, đã chia buồn cùng con trai bà – cư dân Hoa Kỳ Simon Trương – và tố cáo ĐCSTQ đã đối xử tàn bạo với các học viên Pháp Luân Công như bà Quý Vân Chi. Ông viết: “Tôi rất đau lòng khi thấy Simon và cha của anh phải chịu sự mất mát vô nghĩa và bi thương này. Chiến dịch tàn bạo của Bắc Kinh đối với các học viên Pháp Luân Công đã kéo dài quá lâu, và nạn nhân mới đây nhất của chiến dịch này là một phụ nữ vô tội chỉ vì bà sống theo đức tin của mình trong chế độ áp bức toàn trị của ĐCSTQ. Chúng tôi biết những kẻ tay sai của Đảng Cộng sản Trung Quốc đã

nói dối gia đình anh Simon khi khẳng định rằng họ không tra tấn mẹ anh. Và chúng tôi biết chính quyền Đảng Cộng sản Trung Quốc đã từ chối không để người phụ nữ vô tội này về nhà gặp mặt chồng trong những ngày cuối đời. Thật đê hèn và vô nhân đạo.”

Bà Chi, một học viên Pháp Luân Công 66 tuổi ở Xích Phong, Nội Mông Cổ, đã qua đời tại Bệnh viện Xích Phong vào ngày 21 tháng 3 năm 2022, bảy tuần sau khi bà bị bắt vào ngày 1 tháng 2, đúng dịp Tết Cổ truyền, vì tu luyện Pháp Luân Công. Trong thời gian bị giam giữ, bà đã bị lính canh và tù nhân đánh đập đến gần chết. Bà từng nói với một người bị giam cùng phòng rằng “Nếu tôi có chết thì là do bị bức hại mà chết.”

Ngày 1 tháng 2 năm 2022, chín cảnh sát từ Đội An ninh Nội địa Ba Lâm Tả Kỳ đã xông vào nhà bà Quý. Dưới sự chỉ đạo của đội trưởng Từ Kiếm Phong và phó đội trưởng Hàn Đông Đông, cảnh sát đã bắt giữ và đưa bà đến Bệnh viện Ba Lâm Số 2 để kiểm tra sức khỏe. Tại thời điểm đó, bà Quý đã bị co giật. Bà không thể đứng hay nói chuyện, và liên tục bị nôn mửa. Thế nhưng, cảnh sát đã bắt bà ngồi trên sàn gạch lạnh rất lâu, rồi nạt nộ bà khi nói những triệu chứng đó của bà là giả vờ.

Sau đó, bà Quý bị đưa đến trại tạm giam Ba Lâm Tả Kỳ, ở đó bà đã tuyệt thực để phản đối việc bị bức hại. Giám đốc trại giam Cao Vĩnh Cường, bác sỹ Điền Chí Quân, cùng các lính cai trại và tù nhân đã đánh đập, chửi bới và nhục mạ bà. Theo chỉ đạo của Cao, bác sỹ Điền đã bức thực bà Quý bằng ống thông qua mũi và còn tát vào mặt bà nhiều lần.

Sáng ngày 20 tháng 3 năm 2022, chồng của bà Quý nhận được cuộc gọi từ Phòng Cảnh sát Ba Lâm bảo ông phải đến bệnh viện. Đến nơi, ông được thông báo rằng các bác sỹ đã bắt đầu hồi sức cho bà Quý, nhưng tiên lượng không khả quan lắm. Họ có kế hoạch chuyển bà từ Bệnh viện Ba Lâm

đến Bệnh viện Thành phố Xích Phong. Nhưng một chuyên gia từ bệnh viện thành phố đã đến Bệnh viện Ba Lâm để khám cho bà Quý, nói rằng đã quá muộn và không cần thiết phải chuyển bà đi. Chồng bà đã nhiều lần yêu cầu trả tự do cho bà, nhưng ông Từ Kiểm Phong từ chối với lý do ông ta cần sự chấp thuận của cấp trên.

Ngày hôm sau, gia đình bà Quý được báo tin bà đã chết. Họ yêu cầu được gặp bà lần cuối tại phòng bệnh, nhưng cảnh sát đã ngăn họ lại. Qua cửa sổ, người nhà bà nhìn thấy thực phẩm của bà đã bị cắt hở. Trên mặt và vai bà cũng có vết máu. Nhiều cảnh sát đứng ở hành lang. Họ đưa người nhà bà Quý xuống từ tầng đó của tòa nhà và khóa để thang máy không dùng được ở tầng đó, để không ai vào được khu vực này.

Sau khi người nhà bà Quý rời đi, cảnh sát đã gọi điện cho Lò hỏa táng Ba Lâm điều động xe đến đưa thi thể bà Quý đi lưu giữ. Khi người nhà bà Quý đến lò hỏa táng, nhân viên điều tra pháp y không cho họ vào trong. Họ cầu xin cảnh sát và cuối cùng được phép lần lượt một vào xem nhanh thi thể của bà. Hơn 40 cảnh sát đã được điều động để trông chừng thi thể của bà.

Nhà của bà bị Đội đặc nhiệm, cảnh sát, và cảnh sát mặc thường phục bao vây. Cảnh sát bảo chống bà “thương lượng” với họ để giải quyết sự việc cho êm đẹp, nhưng không rõ cuộc thương lượng này có phải vì để giải quyết cái chết của bà hay để đe dọa nhằm buộc người nhà bà giữ im lặng.

Trước lần bắt giữ cuối cùng, bà Quý đã hai lần bị đưa vào các trại lao động. Trong thời gian bà ở trại lao động, các lính canh đã dùng dùi cui sốc điện cao thế vào người bà trong thời gian dài, khiến bà xuất hiện các triệu chứng của bệnh tim. Hết bà vội việc gì, là tim của bà bị co thắt lại. Cả khi đã được thả về, bà cũng bị chính quyền sách nhiễu nhiều lần, trong đó có sự việc cảnh sát lục soát nhà bà vào ngày 9 tháng 9 năm 2021.

6. Một đại tá về hưu qua đời trong tù, gia đình nghi ngờ ông bị ám hại⁹⁵

Trong một cuộc mít-tinh ở San Francisco ngày 26 tháng 10 năm 2017 nhằm kêu gọi trả tự do cho ông Công Phi Khải, cô Công Hiếu Yến, con gái của ông Công, cho biết cuộc bức hại Pháp Luân Công không chỉ hại các học viên mà còn hại cả người nhà và bạn bè của họ, cũng như thủ phạm.

Ông Công Phi Khải là đại tá đã nghỉ hưu 66 tuổi ở thành phố Thanh Đảo, tỉnh Sơn Đông, phải thụ án 7,5 năm tại Nhà tù Tế Nam (còn gọi là Nhà tù Tỉnh Sơn Đông) chỉ vì tu luyện Pháp Luân Công. Tối ngày 12 tháng 4 năm 2021, một lính canh ở nhà tù gọi cho gia đình ông Công và báo tin ông vừa được đưa vào bệnh viện để hồi sức cấp cứu. Một lúc sau, lính canh đã gọi lại báo tin ông Công đã qua đời vì đột quỵ.

Sáng hôm sau, khi gia đình ông Công đến bệnh viện, bác sỹ và cán bộ nhà tù đã từ chối cho họ xem thi thể ông. Trước phản ứng gay gắt của gia đình ông, anh trai và cháu trai của ông cuối cùng đã được vào nhìn ông lần cuối, nhưng không được chụp ảnh hay quay video. Anh trai ông Công thấy đầu của ông có vết thương, bị sưng u, và trong tai có máu.

Theo video giám sát mà gia đình ông Công được cung cấp sau đó, buổi chiều trước lúc ông qua đời, ông đã phải nằm trên giường. Một bác sỹ nhà tù đã đến đo huyết áp cho ông, nhưng bác sỹ đã bỏ đi mà không chữa trị gì cho ông. Khoảng 8 giờ 32 tối, ông Công bị ngã xuống đất và không cử động được nữa, nhưng mãi đến 9 giờ tối, xe cấp cứu mới tới nơi. Gia đình ông thắc mắc vì sao phải mất đến nửa giờ đồng hồ, xe cấp cứu mới tới nơi.

Mặc dù lính canh đã gọi điện báo tin cho gia đình ông Công rằng ông bị đột quỵ và qua đời là do ông không tuân thủ quá trình điều trị bệnh huyết áp cao, nhưng gia đình ông chất vấn tại sao nhà tù không thông báo sớm hơn về tình trạng của ông hoặc tạm tha để ông được điều trị y tế.

Ông Công bị bắt trong một vụ bắt giữ tập thể vào tháng 10 năm 2017. Sau đó, ngày 20 tháng 7 năm 2018, ông bị tuyên án 7,5 năm tù cùng khoản tiền phạt 20.000 Nhân dân tệ. Từ năm 2020, ban quản lý Nhà tù Tỉnh Sơn Đông lấy lý do dịch bệnh để không cho ông Công gặp người nhà. Gia đình cho hay họ không biết gì về tình trạng của ông. Nửa cuối năm 2020, lính canh bắt đầu bắt tù nhân làm việc từ 5 giờ sáng đến 7 giờ, 9 giờ tối mà gần như không có giờ nghỉ. Khi ông Công và các học viên khác từ chối lao động không công, họ đã bị giam vào một phòng và bị bắt xem phim phi bóng Pháp Luân Công.

Đến lúc đó, ông Công đã bắt đầu bị huyết áp cao và liên tục bị chóng mặt. Thấy ông Công dựa vào tường, tù nhân Lý Phong nhạo báng ông: “Sao thế? Không khỏe à. Đừng có giả vờ. Ông không chết được đâu.” Lý thường nói với các tù nhân cùng phòng rằng: “Công Phi Khải chỉ giả bộ thôi. Ông ta chết được đã tốt.”

Chương 11: Liên tục tấn công các học viên ở Hồng Kông

Ngay trước khi cựu Trưởng Đặc khu Hồng Kông Lương Chấn Anh (Leung Chun-ying) được bổ nhiệm vào năm 2012, Hội Thanh niên Quan Ái Hồng Kông (HKYCA), một cơ sở của Phòng 610 tại Hồng Kông, đã bắt đầu tấn công các học viên Pháp Luân Công. Sau đó, tổ chức này đã quấy nhiễu các học viên trên đường phố, treo băng-rôn phỉ báng họ, và phá hoại các quầy thông tin mà các học viên dựng lên để nâng cao nhận thức về cuộc bức hại đối với tín ngưỡng của họ ở Trung Quốc. Vào ngày đầu tiên của năm 2021, mặc dù Hội HKYCA đã ngừng hoạt động, nhưng năm 2021 và 2022 vẫn diễn ra các vụ tấn công bằng bạo lực của các đặc vụ ĐCSTQ nhắm vào các học viên Pháp Luân Công ở Hồng Kông.

1. Hội Thanh niên Quan ái Hồng Kông giải thể, nhưng các vụ tấn công Pháp Luân Công vẫn tiếp diễn⁹⁶

Vào cuối năm 2020, Hội HKYCA đột ngột bị giải thể. Thông tin này ban đầu do một người ủng hộ dân chủ tiết lộ vào ngày 19 tháng 12. Ông đã mời các hãng truyền thông lớn tới địa điểm gần một quầy thông tin Pháp Luân Công ở Vịnh Causeway vào trưa ngày 31 tháng 12 – ngày cuối cùng Hội HKYCA tồn tại – để thông báo về tin tức này. Đồng thời,

một người từng là cư dân của khu Tân Giới (New Territories) cũng đã xác nhận với truyền thông về việc giải thể này.

Theo các nhân chứng, một số lãnh đạo của HKYCA đã tới khu vực gần SOGO, nơi đặt một quầy thông tin Pháp Luân Công. Các lãnh đạo này gồm có chủ tịch HKYCA Hồng Vỹ Thành, Tiêu Hiếu Dung và Trần Tiến Bảo. Vào lúc 3 giờ chiều, ba lãnh đạo này cùng các thành viên của HKYCA đã gỡ bỏ các biểu ngữ phỉ báng Pháp Luân Công đã tồn tại nhiều năm qua, rồi lặng lẽ rời đi.

“Theo hồ sơ của cảnh sát và hồ sơ tổ chức, Hồng Vỹ Thành là một lãnh đạo của hội này ở Tân Giới, một tổ chức mà các nhà nghiên cứu tin là bộ phận nòng cốt trong các hoạt động của Mặt trận Thống nhất Trung Quốc ở rìa phía Bắc của thành phố, gần biên giới Trung Quốc”, theo bài báo có tựa đề “Báo cáo đặc biệt: Cuộc chiến vì tinh thần Hồng Kông” (Special Report: The battle for Hong Kong’s soul) đăng trên Reuters vào tháng 7 năm 2014.

HKYCA cũng tháo dỡ biển bảng trưng bày của họ ở các nơi khác như Mong Kok, Hung Hom, Tsim Sha Tsui và Wan Chai. Các thành viên của hội này đã gỡ bỏ các biểu ngữ và áp phích, cùng các bảng và hộp kim loại của họ gần như cùng một lúc.

Tuy nhiên, HKYCA giải thể không có nghĩa là các cuộc tấn công vào các học viên Hồng Kông đã chấm dứt. Khoảng hai tuần trước khi HKYCA ngừng hoạt động, giữa tháng 12 năm 2020, một nhóm thân ĐCSTQ khác đã phá hoại một quầy thông tin của Pháp Luân Công. Tổng cộng có sáu quầy đã bị phá hoại trong hai dịp cuối tuần liên tiếp. Ngày 19 tháng 12, một người đàn ông đã xé rách các biểu ngữ và áp phích tại một quầy thông tin của Pháp Luân Công ở Wong Tai Sin. Anh ta không trả lời câu hỏi của các học viên và bỏ đi mà không nói một lời. Trong khi cố gắng chạy trốn, anh ta suýt bị ngã, rồi băng qua đường cao tốc. Ít nhất sáu phụ

nữ đi cùng anh ta đã đứng gần đó và chụp ảnh, quay phim hiện trường bằng điện thoại di động.

Sau đó, các video này được một tổ chức có tên Tổng hội Đồng Tâm Hồng Kông đăng trên truyền thông xã hội. Trong video, chính người đàn ông này đã xịt sơn vào các biểu ngữ của Pháp Luân Công ở Mong Kok. Ông ta cũng là người xé rách các biểu ngữ của các học viên tại Tsim, Sha Tsui, Causeway Bay, và Wong Tai Sin.

Các cuộc điều tra cho thấy người đàn ông này đã được huấn luyện quân sự ở Trung Quốc Đại lục và có tài khoản Facebook mang họ “Phù” được đăng ký bằng tiếng Trung giản thể. Ngày 11 tháng 11, sau khi Bắc Kinh thông qua một luật mới nhằm cấm các ủy viên của Hội đồng Lập pháp Hồng Kông ủng hộ độc lập, bốn nhà lập pháp ủng hộ dân chủ liên bị chính quyền Hồng Kông truất quyền chỉ trong vài phút. Trong một sự kiện do Junius Ho, ủy viên thân Bắc Kinh của hội đồng lập pháp, tổ chức để ủng hộ động thái này của Bắc Kinh, người đàn ông đã xé các biểu ngữ của Pháp Luân Công cũng có mặt.

Được thành lập vào tháng 1 năm 2020, Tổng hội Đồng Tâm Hồng Kông đã chủ trương huy động lực lượng cảnh sát thực thi các biện pháp cực đoan đối với các tổ chức ủng hộ dân chủ. Tổ chức này có những hoạt động ủng hộ ĐC-STQ như phá hủy Bức tường Lennon cổ vũ phong trào dân chủ ở Đại học Hồng Kông, tấn công các thẩm phán ủng hộ tự do ở Hồng Kông, và hỗ trợ các nhóm của Trung Quốc Đại lục.

2. Tám nghi phạm bị bắt vì phá hoại các quầy thông tin của Pháp Luân Đại Pháp⁹⁷

Trong tuần từ ngày 2 đến 9 tháng 4 năm 2021, ít nhất sáu quầy thông tin của Pháp Luân Công đã bị phá hoại tới 12

lần. Sau một loạt vụ tấn công của những kẻ phá hoại được cho là do ĐCSTQ thuê, ngày 22 tháng 4 năm 2021, cảnh sát Hồng Kông thông báo đã bắt giữ được tám người. Điều này cũng nhắc nhở mọi người rằng cố ý phá hoại là một tội nghiêm trọng với hình phạt tối đa là 10 năm tù.

Cảnh sát cho biết họ đã nhận được tố cáo từ một số người vào ngày 2 và 3 tháng 4 về những thiệt hại đối với các điểm giảng chân tướng Pháp Luân Công ở các quận Mong Kok, Wong Tai Sin, Hung Hom và Wan Chai. Cảnh sát cũng cho biết hầu hết các nghi phạm bị bắt đều có liên quan đến tội phạm có tổ chức. Hơn 90 biển hiệu và tài liệu trị giá khoảng 30.000 HKD đã bị phá hủy trong các vụ tấn công. Sau khi các nghi phạm bị bắt, các học viên nhận thấy có thêm nhiều cảnh sát mặc thường phục tuần tra các khu vực xung quanh để tăng cường an ninh và trông chừng cho các quầy thông tin của họ khỏi bị phá hoại.

Bà Trần (bí danh) từng chứng kiến quầy thông tin Pháp Luân Đại Pháp ở quận Mong Kok bị phá hoại. Bà nói, “Ở Hồng Kông không còn an toàn nữa. Tôi thấy sợ khi đi ra ngoài vì không biết những người kia là ai. ĐCSTQ đã phá hoại Hồng Kông mất rồi.”

3. Kẻ tòng phạm bị kết án vì tham gia vào vụ tấn công đâm máu⁹⁸

Ngày 26 tháng 1 năm 2022, Tòa án Tây Cửu Long (Kowloon) ở Hồng Kông đã công bố phán quyết đối với vụ án diễn ra vào năm 2019, trong đó một học viên Pháp Luân Công bị hai người đàn ông phối hợp đánh đập dã man. Kha Diễn Trạ (Ke Yanzhan) bị kết án 2 năm 9 tháng tù vì tội canh chừng. Còn hai hung thủ vẫn chưa bị sa lưới.

Ngày 24 tháng 9 năm 2019, cô Liêu Thu Lan (Liao Qiulan) và hai học viên Pháp Luân Công khác đã đến gặp cảnh sát ở

Trường Sa Loan (Cheung Sha Wan) để trình bày về cuộc diễu hành ngày 1 tháng 10. Sau khi họ rời đồn cảnh sát, lúc cô Liêu gọi điện thoại thì bị hai người đàn ông đeo mặt nạ đen tấn công. Một tên đánh vào đầu cô, một tên đánh vào người, khiến cô bị thương tích khắp người, toàn thân tụ máu bầm tím, đầu chảy rất nhiều máu. Cô được đưa đến bệnh viện, và phải khâu 5 mũi cho vết thương dài 4~5 cm trên đầu.

Phiên tòa xét xử Kha Diễn Trạm bắt đầu vào ngày 4 tháng 10 năm 2021 và kéo dài gần 4 tháng. Hứa Triệu Cường, Thẩm phán tạm ủy quyền của Tòa án Tây Cửu Long, đã kết tội “cố ý gây thương tích” cho bị cáo Kha. Ngày 26 tháng 1 năm 2022, tòa đã tuyên án 2 năm 9 tháng tù cho Kha.

Bị cáo Kha Diễn Trạm, 22 tuổi, là thành viên của hội tam hoàng Hồng Kông (tội phạm có tổ chức), làm việc cùng quán bar với hai bị cáo khác là Trần Gia Minh (Chen Jiaming) và Vương Thuật Kiệt (Wang Shujie). Ngay trước khi xảy ra vụ tấn công này, một cảnh sát thấy anh ta lảng vảng gần Đồn cảnh sát Trường Sa Loan. Vì hôm đó, một cảnh sát đã bị tấn công ở Quỳ Dũng (Kwai Chung), nên một cảnh sát lo cho sự an toàn của đồng nghiệp, đã chặn Kha lại vì hành vi đáng ngờ của y.

Chưa đầy một giờ sau khi Kha bị đưa đến đồn cảnh sát thì cô Liêu bị tấn công. Cảnh sát bắt Kha đã tìm thấy hai bức ảnh của nạn nhân trong điện thoại di động của y. Cả WhatsApp và Zello, một ứng dụng Walkie Talkie, đều có những tin nhắn đáng ngờ gửi trong nhóm, như “ga tàu điện ngầm trên phố Trường Thuận (Cheung Shun)” và “mục tiêu đã ra ngoài”. Thẩm phán cho rằng thông tin trùng khớp với thời gian và địa điểm xảy ra vụ tấn công.

Lúc đó, Trần và Vương cũng đang lảng vảng bên ngoài đồn cảnh sát và đã bị các cảnh sát khác kiểm tra trước khi xảy ra vụ tấn công. Số điện thoại của họ cũng thuộc cùng

nhóm WhatsApp với Kha. Nhưng công tố viên không cung cấp thông tin điện thoại di động của họ để làm bằng chứng. Thẩm phán viện dẫn các án tiền lệ và nói rằng Trần và Vương chưa thể bị kết tội khi chỉ dựa trên bằng chứng trong điện thoại di động của Kha. Nhưng ông tuyên bố rằng hành vi của Trần cũng đáng ngờ và không thể loại trừ khả năng có tham gia theo dõi cô Liêu. Hơn nữa, Vương đã rời Hồng Kông sang Trung Quốc đại lục một ngày sau vụ tấn công này.

Đây không phải là lần đầu tiên cô Liêu bị đặc vụ của ĐCSTQ tấn công. Tháng 7 năm 1999, khi ĐCSTQ bắt đầu bức hại Pháp Luân Công, cô Liêu đã rất nhiều lần đại diện cho các học viên Hồng Kông xin giấy phép của cảnh sát cho các cuộc diễu hành và kháng nghị. Cô cho biết, đặc vụ của ĐCSTQ đã theo dõi và đe dọa cô nhiều năm qua. Hễ ra ngoài tham gia các hoạt động hay đi đâu, cô đều thấy có người theo dõi mình, cô liên tục nhận được những cuộc điện thoại quấy nhiễu và đe dọa, người nhà cô cũng bị quấy nhiễu. Để bảo vệ người thân, nhiều năm qua, cô Liêu vẫn chưa về thăm nhà ở Trung Quốc.

Trong một sự kiện vào tháng 7 năm 2016 để kỷ niệm những nỗ lực không ngừng của các học viên nhằm phản đối cuộc bức hại, các đặc vụ ĐCSTQ đã đổ sơn đỏ lên đầu cô. Sau đó, họ gọi một loạt cuộc điện thoại quấy rối: “Đừng có làm hoạt động nữa; cô mà còn làm hoạt động nữa, thì lần sau sẽ không phải chỉ là kết cục thế này thôi đâu”, rồi thì “Cô mà còn làm hoạt động Pháp Luân Công thì bọn này sẽ không khách khí với cô đâu, sẽ ra tay hạ thủ cho cô biết”.

Sau vụ tấn công năm 2019, cô Liêu vẫn bị theo dõi, các cuộc điện thoại uy hiếp vẫn chưa dừng lại. Cảnh sát của Cục An ninh Quốc gia Trung Quốc liên tục đe dọa người nhà cô ở Trung Quốc đại lục rằng họ sẽ sang Hồng Kông bắt cô.” Vì sự an toàn của mình, cô đã phải rời khỏi Hồng Kông.

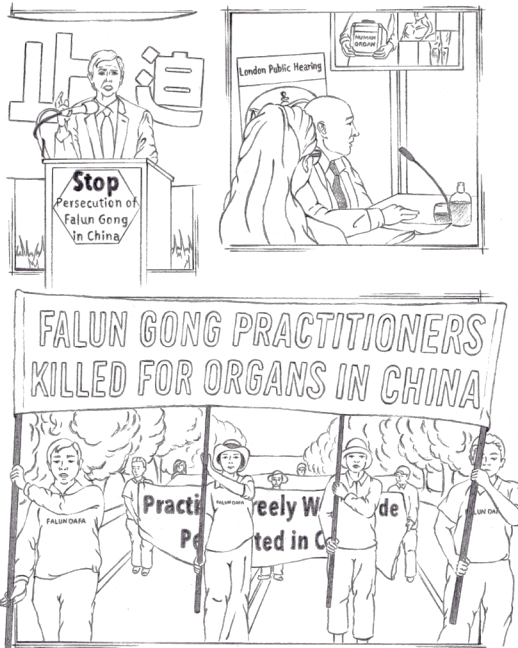
Mặc dù bị quấy rối và đe dọa, cô Liêu nói rằng cô đã làm điều đúng đắn khi xin giấy phép kháng nghị và diễu hành ở Hồng Kông để nâng cao nhận thức về cuộc bức hại. Cô giải thích, “Pháp Luân Công đã mang lại bao nhiêu lợi ích cho các học viên. Vì sao không thể vì Pháp Luân Công mà nói lời công đạo?”

Các học viên Pháp Luân Công khác ở Hồng Kông cũng đã bị tấn công. Bà Lương Trân, Chủ tịch Hiệp hội Pháp Luân Đại Pháp tại Hồng Kông, đã bị những kẻ côn đồ bịt mặt đánh đập ngay trước dịp lễ kỷ niệm Ngày Pháp Luân Đại Pháp Thế giới tháng 5 năm 2021. Bà Lương đã cung cấp biển số xe của nghi phạm và cả video theo dõi. Mặc dù cảnh sát đã bắt giữ hai nghi phạm, nhưng các quan chức cho rằng vẫn chưa đủ bằng chứng để buộc tội họ.

Còn có những trường hợp học viên Pháp Luân Công cao tuổi bị xô ngã khi nói với người đi đường về Pháp Luân Công. Nhiều học viên cũng bị những kẻ tình nghi là đặc vụ ĐCSTQ theo dõi hoặc giám sát.

Phần 3

Chung tay chấm dứt cuộc bức hại

Chương 12: Những nỗ lực nhằm chấm dứt nạn cưỡng bức thu hoạch nội tạng tại Trung Quốc

Câu chuyện phải nói là khủng khiếp đến khó tin này lần đầu tiên được tiết lộ vào tháng 3 năm 2006, khi một phụ nữ cho biết có đến 4.000 học viên Pháp Luân Công đã bị giết để lấy nội tạng tại bệnh viện nơi bà làm việc. Bà cũng nói rằng chồng bà, một bác sỹ phẫu thuật cũng tại bệnh viện ở ngoại ô thành phố Thẩm Dương thuộc vùng Đông Bắc này, đã tiết lộ với bà rằng ông đã mổ lấy giác mạc từ 2.000 học viên Pháp Luân Công còn sống.

Một tuần sau, một bác sỹ quân y Trung Quốc không chỉ chứng thực lời kể của người phụ nữ này mà còn xác nhận những hành động tàn ác như vậy đang diễn ra ở 36 trại tập trung trên khắp đất nước này. Ông cho biết nơi lớn nhất chứa được 120.000 người, ông cũng đã chứng kiến các học viên Pháp Luân Công bị đưa đi khắp Trung Quốc trên các chuyến tàu chở gia súc vào ban đêm, trong sự bảo vệ an ninh nghiêm ngặt.

Ngay sau đó, các nhà nghiên cứu và các nhà hoạt động nhân quyền ở nước ngoài đã tiến hành điều tra các cáo buộc này. Họ gọi điện đến các bệnh viện Trung Quốc, giả vờ đi mua thận hoặc gan. Họ bàng hoàng kinh ngạc khi hết bác sỹ này đến bác sỹ khác công khai xác nhận rằng họ có nội tạng lấy từ các học viên Pháp Luân Công và bệnh nhân có

thể được cấy ghép chỉ trong vòng một tuần.

Ngay cả ở những quốc gia có hệ thống hiến tạng chuyên nghiệp, bệnh nhân thường cũng phải đợi hàng năm ròng mới tìm được nội tạng mới. Tuy nhiên, ở Trung Quốc có rất ít trường hợp hiến tạng tự nguyện, còn các nguồn tạng chính thức (trước đây là tử tù và giờ là người hiến tạng tự nguyện) chỉ có thể chiếm một phần nhỏ trong số các ca cấy ghép đã được thực hiện. Nhiều nhà nghiên cứu đã đưa ra kết luận độc lập rằng phần lớn nội tạng sử dụng trong các ca cấy ghép được lấy từ các tù nhân lương tâm bị giết trong quá trình này.

Để tránh cho công dân trở thành đồng lõa của tội ác thu hoạch nội tạng này, nhiều quốc gia đã thông qua luật cấm du lịch nước ngoài với mục đích nhận cấy ghép nội tạng từ các nguồn bất hợp pháp. Ít nhất hai tạp chí y khoa đã hủy bỏ bài báo của những bác sĩ Trung Quốc vì họ không chứng minh được rằng nội tạng sử dụng trong nghiên cứu của họ có nguồn gốc hợp pháp. Tuy nhiên, để có thể chấm dứt tội ác thu hoạch nội tạng do nhà nước hậu thuẫn này thì cần phải có sự hưởng ứng của cộng đồng quốc tế rộng lớn hơn, mạnh mẽ hơn, và thống nhất hơn nhiều nữa. Dưới đây chúng tôi sẽ tóm tắt một số diễn biến mới trong vấn đề này trong hai năm qua.

1. Tòa án Luận tội Trung Quốc công bố toàn văn phán quyết

Từ tháng 12 năm 2018 đến tháng 4 năm 2019, Tòa án Nhân dân Độc lập về Nạn Cưỡng bức Thu hoạch Nội tạng từ Tù nhân Lương tâm ở Trung Quốc, còn gọi là “Tòa án Luận tội Trung Quốc” (China Tribunal), đã nghe lời khai của hàng chục nhân chứng, chuyên gia, và các nhà điều tra trong loạt phiên điều trần ở London, dưới sự chủ tọa của

Ngài Geoffrey Nice, Cố vấn Nữ hoàng, từng là công tố viên trưởng của Tòa án Hình sự Quốc tế của Liên Hợp Quốc xét xử Nam Tư cũ.

Tháng 6 năm 2019, tòa án này đã kết luận: “Nạn cưỡng bức thu hoạch nội tạng đã xảy ra với quy mô lớn trong nhiều năm trên khắp Trung Quốc, các học viên Pháp Luân Công là một và có lẽ là nguồn cung nội tạng chính.” Ngày 1 tháng 3 năm 2020, tòa án đã công bố toàn văn phán quyết, trong đó đưa ra phân tích toàn diện về luận cứ của mình.

Đặc biệt, tòa án không nghi ngờ gì rằng chính quyền Trung Quốc đã phạm tội tra tấn và tội ác chống lại loài người trong cuộc bức hại Pháp Luân Công và người Duy Ngô Nhĩ, như tội “giết người; tiêu diệt; cầm tù hay các hình thức tước đoạt tự do thân thể khác vi phạm các quy tắc cơ bản của luật pháp quốc tế; tra tấn; cưỡng hiếp hay các hình thức bạo lực tình dục khác nghiêm trọng không kém; bức hại trên cơ sở phân biệt chủng tộc, quốc gia, sắc tộc, văn hóa hoặc tôn giáo mà thế giới coi là không thể chấp nhận được theo luật pháp quốc tế; và cưỡng chế mất tích.”⁹⁹

2. Diễn đàn của Viện Hudson tập trung bàn về “Cuộc chiến chống tôn giáo của Trung Quốc”

Ngày 18 tháng 10 năm 2021, Viện Hudson, một tổ chức nghiên cứu cổ vấn ở Washington, D.C., đã tổ chức một diễn đàn trực tuyến với tiêu đề “Cuộc chiến chống tôn giáo của Trung Quốc”. Trước cuộc bức hại tàn khốc của ĐCSTQ đối với người Duy Ngô Nhĩ, người Hồi giáo, Cơ Đốc giáo, học viên Pháp Luân Công và Phật tử Tây Tạng, diễn đàn đã bắt đầu thảo luận về việc Hoa Kỳ và các quốc gia dân chủ khác làm sao để giúp thúc đẩy hơn nữa tự do tôn giáo và nhân quyền ở Trung Quốc.

Hội thảo diễn ra dưới sự chủ trì của bà Nina Shea,

Chuyên viên Cấp cao kiêm Giám đốc Trung tâm Tự do Tôn giáo của Viện Hudson. Phiên thảo luận của ban diễn giả có sự tham gia của ông Lâm Hiểu Húc (Xiaoxu Sean Lin), người phát ngôn của Hiệp hội Pháp Luân Đại Pháp tại Washington DC); ông Robert A. Destro, Giáo sư Luật tại Đại học Công giáo Hoa Kỳ, nguyên Thứ trưởng Ngoại giao phụ trách Dân chủ, Nhân quyền và Lao động; và ông Nury Turkel, Chuyên viên Cao cấp tại Viện Hudson. Bà Shea đã mời đích danh ông Lâm nói về nạn cưỡng bức thu hoạch nội tạng của ĐCSTQ từ các học viên Pháp Luân Công còn sống ở Trung Quốc.

Ông Lâm cho biết nhiều tù nhân lương tâm ở Trung Quốc, gồm cả các học viên Pháp Luân Công và người Duy Ngô Nhĩ, đã trở thành nguồn cung nội tạng không khác gì trang trại. Khi thu thập thông tin về nhóm máu, nội tạng và mô của những người bị giam giữ, ĐCSTQ đã xây dựng một cơ sở dữ liệu lớn cho các trung tâm cấy ghép nội tạng. Khi cần nội tạng nào đó, các viên chức có thể tìm kiếm trong cơ sở dữ liệu, xác định nơi giam giữ của người mà họ cần, và giết người đó để lấy nội tạng.

Ông Lâm giải thích rằng chuỗi cung ứng này hoạt động được là nhờ một mạng lưới phối hợp tinh vi bao gồm cảnh sát, viện kiểm sát, tòa án và hệ thống tư pháp, cũng như mạng lưới y tế của Trung Quốc. Bằng chứng cho thấy các viên chức của ĐCSTQ có thể đến nhà của một học viên Pháp Luân Công – với bất kỳ lý do nào hoặc không cần lý do gì – để bắt học viên đó, rồi mổ lấy nội tạng của họ trong thời gian giam giữ họ.

Để chấm dứt hành động tàn bạo này, ông Destro đã đề xuất có chế tài trừng phạt các bác sỹ Trung Quốc tham gia cưỡng bức thu hoạch nội tạng, như cấm nhập cảnh vào Châu Âu và Hoa Kỳ và cấm xuất bản bài báo trên các tạp chí y khoa.¹⁰⁰

3. Các nhà nghiên cứu phát hiện các bác sỹ phẫu thuật của Trung Quốc vi phạm “Nguyên tắc Hiến tạng Người chết”

Ngày 2 tháng 4 năm 2022, Tạp chí Cấy ghép Hoa Kỳ của Hiệp hội Bác sỹ Phẫu thuật Cấy ghép Hoa Kỳ (*American Society of Transplant Surgeons, ASTS*) và Hiệp hội Cấy ghép Hoa Kỳ (*American Society of Transplantation, AST*), đã đăng bài báo về nạn thu hoạch nội tạng ở Trung Quốc với tiêu đề “Hành quyết dưới hình thức mua bán nội tạng: Vi phạm Nguyên tắc người hiến tạng đã chết tại Trung Quốc” (*Execution by organ procurement: Breaching the dead donor rule in China*). Hai tác giả của bài báo, ông Matthew P. Robertson của Đại học Quốc gia Úc và ông Jacob Lavee của Trung tâm Y tế Sheba tại Đại học Tel Aviv, cho biết “các bác sỹ ở Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa đã tham gia vào các vụ hành quyết bằng cách mổ lấy nội tạng”.

‘Quy tắc người hiến tạng đã chết’ (*Dead Donor Rule, DDR*) là một yêu cầu cơ bản trong đạo đức cấy ghép. Các tác giả cho hay, “Quy tắc này quy định không được tiến hành mua bán nội tạng chừng nào người hiến tạng chưa chết và chưa được chính thức công bố là đã chết; ngoài ra, việc mua bán nội tạng không được gây ra cái chết cho người hiến tạng... Ở một phạm vi khác trong ngành y, đã có những tranh cãi gay gắt xung quanh việc các bác sỹ tham gia vào việc hành quyết các tù nhân [phạm tội tử hình].”

Các tác giả đã tiến hành phân tích nội dung của 2.838 báo cáo từ cơ sở dữ liệu gồm 124.770 ấn phẩm về cấy ghép bằng tiếng Trung để đánh giá pháp y. Họ cho biết, “Thuật toán của chúng tôi tìm kiếm các bằng chứng về những tuyên bố đáng nghi ngại về những trường hợp chết não trong quá trình mua bán nội tạng.... Chúng tôi đã tìm thấy bằng chứng trong 71 báo cáo trong số đó chứng tỏ rằng tình

trạng chết não chưa được công bố đầy đủ.”

“Từ những báo cáo này, chúng tôi đi đến kết luận rằng đã xảy ra những vi phạm về ‘Quy tắc người hiến tạng đã chết’: Vì người hiến tạng không bị chết não trước khi tiến hành thu mua nội tạng, nên tuyên bố về tình trạng chết não là không hợp lý về mặt y khoa. Theo đó, đối với những trường hợp này, cái chết hẳn phải do bác sỹ phẫu thuật thu mua tạng gây ra”, các tác giả kết luận.

Các tài liệu y khoa từ năm 1980 đến 2015 cho thấy Trung Quốc là quốc gia ghép tạng lớn thứ hai trên thế giới, tính theo số ca ghép tạng tuyệt đối, trong khi đó, các nhà nghiên cứu nhân quyền phát hiện ra rằng số ca ghép tạng thực tế ở Trung Quốc còn cao hơn nhiều. Hai tác giả Robertson and Lavee cho biết: “Các bệnh viện ở CHND Trung Quốc vẫn tiếp tục quảng cáo thời gian chờ cấy ghép chỉ tính bằng tuần, trong khi thời gian chờ ở Hoa Kỳ phải tính bằng tháng và năm.” Các quảng cáo du lịch ghép tạng này đã xuất hiện trên các trang web tiếng Anh, tiếng Nga, tiếng Ả Rập và các ngôn ngữ khác.

Cùng với tình trạng khó hiểu này là Trung Quốc không có hệ thống hiến tạng tự nguyện và có rất ít người hiến tự nguyện. Bài báo chỉ ra rằng, theo ba nguồn tin chính thức, trong đó có nguồn tin của lãnh đạo đương nhiệm của ngành cấy ghép, số người hiến tạng tự nguyện lũy kế (tức là không phải tù nhân) ở Trung Quốc tính đến năm 2009 chỉ bằng khoảng 0,3% trong tổng số 120.000 nội tạng đã cấy ghép được báo cáo chính thức trong thời gian này.

Ngoài ra, năm 2007, lãnh đạo ngành cấy ghép của Trung Quốc cho biết có 95% số ca ghép tạng lấy nội tạng từ tù nhân. Như vậy, qua các dữ liệu này, “có thể suy luận logic rằng, hầu hết các ca ghép tạng trong các báo cáo mà chúng tôi xem xét hẳn đều được lấy từ tù nhân. Giả sử số tù nhân đó bao gồm cả tử tù và tù nhân lương tâm”, ông Robertson and ông Lavee viết.¹⁰¹

4. Quốc hội Hoa Kỳ tiến hành điều trần về nạn cưỡng bức thu hoạch nội tạng

Sau khi bài báo của hai tác giả Robertson và Lavee được xuất bản, ngày 12 tháng 5 năm 2022, Ủy ban Nhân quyền Tom Lantos (TLHRC), một nhóm họp kín thuộc lưỡng đảng của Hạ viện Hoa Kỳ, đã tổ chức một phiên điều trần về nạn cưỡng bức thu hoạch nội tạng ở Trung Quốc. Dưới sự đồng chủ tọa của Hạ nghị sỹ Christopher Smith và Hạ nghị sỹ James McGovern, các diễn giả tại phiên điều trần còn có Ngài Geoffrey Nice, Cố vấn cho Nữ hoàng, Chủ tọa của Tòa án Luận tội Trung Quốc (China Tribunal), ông Matthew Robertson từ Đại học Quốc gia Úc, tác giả Ethan Gutmann, Tiến sỹ Enver Tohti Bugdha, và ông Robert A. Destro, nguyên Thứ trưởng Ngoại giao Hoa Kỳ.

Hạ nghị sỹ Smith cho biết trong bài phát biểu khai mạc: “Điều gây chấn động lương tâm không chỉ là việc hành quyết theo mệnh lệnh những người bị [ĐCSTQ] coi là kẻ thù của nhà nước để cung cấp nội tạng phục vụ nhu cầu cấy ghép, mà là đây rõ ràng còn là một hình thức trừng phạt và thực sự là một công cụ diệt chủng nhằm tiêu diệt các nhóm thiểu số bị Nhà nước coi là “không mong muốn”... Bởi vậy, chúng tôi thấy những người bất đồng chính kiến có tín ngưỡng đang trở thành mục tiêu thu hoạch nội tạng, trong đó trước hết là Pháp Luân Công, vì thật không may, những các bài tập thiện định ôn hòa của họ lại khiến nội tạng của họ trở thành thứ mà nhiều người muốn có được.”

Tại phiên điều trần, Tiến sỹ Enver Tohti Bugdha, một bác sỹ phẫu thuật khoa ung thư, đã kể một câu chuyện diễn ra vào năm 1995, khi ông bị chính quyền Trung Quốc ra lệnh tiến hành thu hoạch nội tạng sống: “Con dao mổ của tôi cửa vào da anh ấy và máu chảy ra. Như vậy nghĩa là tim của anh ấy vẫn đang bơm máu, anh ấy vẫn còn sống! Bác sỹ phẫu thuật trưởng thì thầm với tôi: ‘Nhanh lên!’ Lời của

ông ấy là mệnh lệnh, nên tôi cũng cảm thấy đó là sự đảm bảo rằng tôi đang làm theo lệnh của ông ấy”, ông Bugdha nhớ lại. Toàn bộ ca phẫu thuật kéo dài khoảng 30-40 phút, các bác sỹ phẫu thuật trưởng rất vui khi lấy được nội tạng. Sau đó, một người trong số họ nói với ông Bugdha: “Giờ ông hãy đưa nhóm của ông trở lại bệnh viện. Hãy nhớ rằng, hôm nay không xảy ra chuyện gì đây nhé.”

Ông Robert Destro, nguyên Thứ trưởng Ngoại giao phụ trách vấn đề Dân chủ, Nhân quyền và Lao động, phát biểu tại phiên điều trần, “Vì các diễn giả trong nhóm thảo luận đều là các chuyên gia có tiếng cả về [việc đánh giá] các bằng chứng đã có cho đến nay, cũng như phương pháp thu thập bằng chứng, nên tôi sẽ gói gọn phần phát biểu của mình bằng một câu hỏi rất đơn giản: Các quan chức Chính phủ Hoa Kỳ cần làm gì khi nhận được những bằng chứng đáng tin cậy về nạn thu hoạch nội tạng mà chính phủ [Trung Quốc] hậu thuẫn? “Chúng ta phải biết và hiểu người ngồi đối diện trên bàn ngoại giao là ai. Thực tế rằng đối tác của chúng ta trong các giao dịch -- dù là mua bán tấm pin mặt trời, ô tô điện, hay các giao dịch thương mại khác -- đã biến công dân của chính họ thành ‘hàng hóa’ và điều hành các cơ sở tiêu thụ các bộ phận của cơ thể người đánh cắp được, cho thấy họ không đáng tin cậy.”¹⁰²

5. Bệnh viện Đài Loan từ chối gia hạn hợp đồng với hai bác sỹ phẫu thuật vì tham gia cưỡng bức thu hoạch nội tạng ở Trung Quốc

Ngày 10 tháng 6, Bệnh viện Cơ Đốc giáo Chương Hóa, một bệnh viện của hệ thống y tế lớn nhất ở miền Trung Đài Loan, thông báo sẽ không gia hạn hợp đồng với hai bác sỹ phẫu thuật vì có cáo buộc rằng họ tham gia vào tội ác thu hoạch nội tạng ở Trung Quốc đại lục. Trần Nghiêu Lợi và

Kha Chí Nhiên, hai bác sỹ thuộc nhóm ghép gan của bệnh viện này, bị cáo buộc đã nhiều lần sang Trung Quốc đại lục để thực hiện các ca ghép tạng mà không thông báo với bệnh viện. Vì nguồn nội tạng ở Trung Quốc đại lục gây nhiều tranh cãi, hành động của hai bác sỹ này đã vi phạm các quy định của Đài Loan về tính minh bạch và khả năng truy xuất nguồn gốc nội tạng.

Vì lo ngại về những vi phạm đạo đức y khoa, bệnh viện đã quyết định sẽ không gia hạn hợp đồng với hai bác sỹ này khi hợp đồng hết hạn vào ngày 30 tháng 6. Bệnh viện này nêu rõ rằng nạn nhân của nạn cưỡng bức thu hoạch nội tạng ở Trung Quốc bao gồm người Tây Tạng, người Duy Ngô Nhĩ, các tín đồ Cơ đốc giáo, và học viên Pháp Luân Công.¹⁰³

6. Nhà bình luận Nhật Bản đưa ra bằng chứng về nạn giết hại học viên Pháp Luân Công để lấy nội tạng

Trong một cuộc phỏng vấn với Thời báo *The Epoch Times* ngày 20 tháng 6 năm 2022, ông Ushio Sugawara đã tiết lộ những gì ông biết được về nạn cưỡng bức thu hoạch nội tạng từ các học viên Pháp Luân Công còn sống khi tìm cách giúp anh trai của bạn ông được cấy ghép nội tạng ở Trung Quốc vào năm 2007. Ông Sugawara từng là một thành viên của Yamaguchi-gumi thứ sáu—tổ chức tội phạm lớn nhất Nhật Bản. Ông đã rời băng đảng này vào năm 2015 và hiện là một nhà bình luận kinh tế nổi tiếng ở Nhật Bản.

“Năm 2007, anh trai của bạn tôi bị bệnh gan, ngày càng nặng”, ông Sugawara cho biết. “Bác sỹ cho biết anh ấy không còn nhiều thời gian và cách duy nhất để cứu sống anh ấy là cấy ghép nội tạng. Hồi đó, người ta chỉ có thể ghép gan ở Mỹ, Pháp hoặc Trung Quốc. Nhưng thời gian chờ đợi ở Mỹ và Pháp lâu quá, giá lại cao, còn có những hạn chế pháp lý rất ngặt nghèo. Thế là anh ấy chọn sang Trung Quốc để cấy

ghép. Bệnh viện Đa khoa Cảnh sát Vũ trang Bắc Kinh lúc ấy đang tiếp nhận bệnh nhân Nhật Bản, cũng như người từ Ả Rập Saudi và Đức. Một bác sỹ Trung Quốc ở bệnh viện này cho biết họ có thể sớm tìm được người hiến tạng, chi phí mất 30 triệu yên (khoảng 255.000 USD).

Chỉ một tháng sau, “tháng 8 năm 2007, bác sỹ báo tin họ đã tìm được nội tạng tương thích và cuộc phẫu thuật có thể diễn ra bất cứ lúc nào”, ông Sugawara nói. Vì protein albumin mà bệnh viện cung cấp cần cho ca phẫu thuật không đủ tiêu chuẩn, nên ông được yêu cầu mua dung dịch albumin ở Nhật và mang sang Trung Quốc. Khi đến Bắc Kinh, ông được một sỹ quan quân đội cấp cao đến đón. Ông được vào thăm anh trai của bạn mình một ngày trước cuộc phẫu thuật.

“Bác sỹ từng học ở Nhật Bản nên thông thạo tiếng Nhật, nói với tôi rằng người hiến tạng đang ở phòng bên cạnh và hỏi tôi có muốn xem không”, ông Sugawara kể với phóng viên. “Ông ấy vén rèm lên, và tôi thấy một thanh niên nằm trên giường. Họ nói anh ấy 21 tuổi. Vì họ đã tiêm cho anh ấy một mũi thuốc mê nên anh ấy không có phản ứng. [Bác sỹ] bảo tôi rằng người hiến tạng là người rất xấu, một tội phạm đã bị kết án tử hình. Vì sớm muộn gì anh ấy cũng sẽ chết, nên anh ấy có thể đóng góp gì đó bằng cách hiến tạng nội tạng của mình trước khi chết. Bác sỹ nói, ‘Anh ấy còn rất trẻ và có lá gan rất khỏe mạnh.’ Tôi hỏi bác sỹ, chàng trai trẻ đã làm gì mà phải chịu án tử hình. Bác sỹ nói anh ấy là thành viên của một tổ chức khủng bố. Tôi hỏi đi hỏi lại cụ thể là anh ấy đã làm gì. Bác sỹ nói anh ấy là người của ‘Pháp Luân Công.’” Cuối cùng, anh trai của bạn ông Sugawara đã chết trong cuộc phẫu thuật đó.

Khi phóng viên hỏi chàng trai trẻ trông như thế nào, ông Sugawara nói: “Tay chân anh ấy đều bị quấn băng vì họ đã cắt gân tay, gân chân của anh ấy từ ngày hôm trước. Bác sỹ bảo như vậy là để anh ấy không chạy trốn được. Ngoài ra,

khi sợ, người ta sẽ co rúm lại, sẽ ảnh hưởng đến chất lượng nội tạng trong quá trình mổ lấy tạng. Vì thế, họ đã làm vậy với anh ấy.”

Sau đó, ông Sugawara giải thích, “Khi tôi thấy anh ấy, anh ấy vẫn còn sống. Nhưng anh ấy sẽ chết sau khi bị họ lấy đi nội tạng. Họ cho biết tỷ lệ thành công sẽ cao nhất nếu nội tạng được lấy cùng thời điểm tiến hành cấy ghép. Còn họ đã làm gì với thi thể của anh ấy thì tôi không biết.”¹⁰⁴

7. Nạn thu hoạch nội tạng sống được nhấn mạnh tại Hội nghị Thượng đỉnh về Tự do Tôn giáo Quốc tế ở Washington, D.C.

Nạn cưỡng bức thu hoạch nội tạng của ĐCSTQ đã được nhấn mạnh trong nhiều phiên họp tại Hội nghị Thượng đỉnh Tự do Tôn giáo Quốc tế (IRF) ở Washington, D.C. diễn ra từ ngày 28 đến ngày 30 tháng 6 năm 2022. Một bộ phim tài liệu về chủ đề này đã được trình chiếu tại hội nghị, khiến nhiều khán giả thấy thôi thúc phải chia sẻ bộ phim này trên mạng xã hội.

Bà Nina Shea, Chuyên viên Nghiên cứu Cao cấp của Viện Hudson, cũng là Giám đốc của Trung tâm Tự do Tôn giáo, đã chủ tọa hai phiên thảo luận về nạn cưỡng bức thu hoạch nội tạng. Một phiên có chủ đề “Ngành khoa học ghê rợn về cưỡng bức thu hoạch nội tạng của Trung Quốc” vào ngày 28 tháng 6, và một phiên là “Nạn cưỡng bức thu hoạch nội tạng của Trung Quốc vẫn tiếp diễn” vào ngày 30 tháng 6. Bà đã trình bày lịch sử tiến hành các cuộc điều tra độc lập về tội ác này từ khi nó bị tiết lộ lần đầu tiên vào năm 2006.

Cô Hàn Vũ, hiện đang sống ở Hoa Kỳ, phát biểu tại hội nghị, cho rằng cha cô nhiều khả năng là nạn nhân của nạn cưỡng bức thu hoạch nội tạng. Cha cô, ông Hàn Tuấn

Thanh, là một học viên Pháp Luân Công ở quận Phòng Sơn, Bắc Kinh. Ông bị bắt vào tháng 3 năm 2004, rồi bị giam tại Trại tạm giam Phòng Sơn, và bị mười mấy cảnh sát ở đó đánh đập. Chưa đầy ba tháng sau, ông đã qua đời, và thi thể của ông được hỏa táng ngay lập tức.

Cô Hàn Vũ cho hay, “Tôi đã nhìn thi thể của cha tôi trước khi ông được hỏa táng. Trông ông rộc rạc, bầm tím khắp người, và có một vết rạch từ cổ họng dọc theo thân. Ở vùng bụng của cha tôi, chúng tôi thấy như có khối đá cứng bên dưới lớp da đã được khâu lại bằng chỉ dày màu đen.”

Câu chuyện của cô Hàn đã thu hút sự chú ý của nhiều người. Cô đã có cuộc phỏng vấn với Đài Phát thanh Cơ Đốc (Christian Broadcasting Network). Câu chuyện đã được bà Nina Shea dùng để mở đầu phiên thảo luận mang tính khai phá do Viện Hudson tổ chức này.¹⁰⁵

Chương 13: Nghị quyết và luật

Từ năm 2002 đến 2022, các cơ quan chính phủ các cấp trên khắp thế giới đã liên tục lên án cuộc bức hại của ĐCSTQ đối với Pháp Luân Công, đồng thời nâng cao nhận thức của công dân về nguy cơ trở thành đồng lõa với chính quyền Trung Quốc trong tội ác này dưới hình thức du lịch ghép tạng.

1. Các cơ quan chính quyền địa phương ở Virginia, Hoa Kỳ, thông qua Nghị quyết lên án nạn cưỡng bức thu hoạch nội tạng ở Trung Quốc

Từ đầu năm 2021 đến nay, đã có 23 chính quyền địa phương ở Virginia thông qua nghị quyết lên án nạn cưỡng bức thu hoạch nội tạng của Trung Quốc từ tù nhân lương tâm. Hạt Essex, thành phố Staunton, và hạt Fluvanna là những cơ quan chính quyền gần đây nhất thông qua các nghị quyết như vậy.

Nghị quyết do Hội đồng Giám sát Hạt Fluvanna nhất trí thông qua ngày 3 tháng 11 năm 2021 nhắc cảnh báo công dân trên địa bàn hạt về nguy cơ trở thành đồng phạm giết hại những sinh mạng vô tội nếu họ sang Trung Quốc để cấy ghép nội tạng. Nghị quyết nêu rõ: “Rất nhiều báo cáo đáng tin cậy đã tiết lộ việc giết hại hàng loạt tù nhân lương tâm ở Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa, chủ yếu là các học viên Pháp Luân Công, cũng như cả các nhóm tôn giáo và dân tộc

thiếu số khác, để lấy nội tạng cho các ca cấy ghép.”

Nghị quyết còn nêu rõ, “Bằng những ngôn từ mạnh mẽ nhất có thể, [Hội đồng Giám sát Hạt Fluvanna của Bang Virginia] lên án cuộc bức hại Pháp Luân Công và nạn thu hoạch nội tạng mà chính quyền ĐCSTQ đang tiến hành với sự bảo trợ của nhà nước nhắm vào tất cả các tù nhân lương tâm.” Nghị quyết cũng kêu gọi Chính phủ Hoa Kỳ điều tra toàn diện các hoạt động cấy ghép nội tạng ở Trung Quốc và thực hiện mọi hành động thích đáng để chấm dứt nạn cưỡng bức thu hoạch nội tạng.¹⁰⁶

2. Úc thông qua Dự luật Nhân quyền

Đầu tháng 12 năm 2021, cả Hạ viện và Thượng viện của Quốc hội ở Úc đều đã thông qua một dự luật chiếu theo một phiên bản của Đạo luật Magnitsky. Dự luật được thông qua ở Úc được gọi là “Dự luật sửa đổi các biện pháp trừng phạt tự trị” 2021 (như kiểu Đạo luật Magnitsky và các biện pháp trừng phạt khác theo chủ đề).

Phóng viên Minh Huệ đã phỏng vấn một số nhà hoạt động nhân quyền, chuyên gia, và lãnh đạo cộng đồng ở Úc và New Zealand. Ông Kerry Gore, một luật sư nhân quyền nổi tiếng ở New Zealand, cho biết ông rất mừng khi Đạo luật Magnitsky phiên bản Úc được thông qua. Ông nói, “Điều đó sẽ thúc đẩy Quốc hội New Zealand ban hành luật tương tự ở đây.”

“Loại luật này sẽ cho phép áp dụng các biện pháp trừng phạt tự trị đối với cơ quan chính phủ nước ngoài, thành viên của cơ quan chính phủ nước ngoài, hay cá nhân, tổ chức khác ở nước ngoài. Những người từng tham gia ngược đãi hoặc vi phạm nhân quyền nghiêm trọng, chẳng hạn như người đồng lõa trong cuộc bức hại các học viên Pháp Luân Công và các tù nhân lương tâm khác ở Trung Quốc, có thể

bị áp dụng các biện pháp trừng phạt tự trị này.

“Đây là một bước tiến pháp lý đáng hoan nghênh nhất, và New Zealand sẽ làm tốt việc ban hành luật tương tự. Đó sẽ là sự bổ sung quan trọng cho kho vũ khí pháp lý trong cuộc chiến nhằm chấm dứt cuộc bức hại”, ông Gore cho biết.¹⁰⁷

3. Nghị viện Châu Âu thông qua Nghị quyết mới lên án tội ác cưỡng bức thu hoạch nội tạng

Ngày 5 tháng 5 năm 2022, Nghị viện Châu Âu đã thông qua một nghị quyết để bày tỏ “quan ngại sâu sắc trước các báo cáo về nạn thu hoạch nội tạng tồn tại dai dẳng, có hệ thống, vô nhân đạo với sự bảo trợ của nhà nước Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa nhắm vào các tù nhân ở nước này, cụ thể là các học viên Pháp Luân Công và các nhóm thiểu số khác như người Duy Ngô Nhĩ, người Tây Tạng và các tín đồ Cơ Đốc giáo.”

Mặc dù chính quyền Trung Quốc vẫn liên tục phủ nhận các cáo buộc rằng các học viên Pháp Luân Công đã bị giết để lấy nội tạng, nhưng nghị quyết của Nghị viện Châu Âu đã nhấn mạnh về tình trạng “thiếu sự giám sát độc lập đối với việc tù nhân hay người bị giam giữ có đồng ý hiến tạng hay không”, cũng như “thiếu thông tin từ phía chính quyền Trung Quốc đối với các cáo buộc rằng người nhà của người bị giam giữ và tù nhân đã qua đời không được nhận lại thi thể của họ.”

Nghị quyết cũng “kêu gọi EU và các Quốc gia Thành viên nêu ra vấn đề thu hoạch nội tạng ở Trung Quốc trong mọi cuộc Đối thoại Nhân quyền; khẳng định rằng EU và các Quốc gia Thành viên công khai lên án nạn lạm dụng cấy ghép nội tạng ở Trung Quốc; kêu gọi các Quốc gia Thành viên có hành động cần thiết để ngăn công dân nước mình sang Trung Quốc du lịch ghép tạng, cũng như nâng cao nhận

thức về vấn đề này cho công dân khi sang Trung Quốc.”¹⁰⁸

4. Vương quốc Anh thông qua luật chống tội ác thu hoạch nội tạng do nhà nước hậu thuẫn ở Trung Quốc

Đạo luật Thuốc và Thiết bị Y tế năm 2021 đánh dấu hành động lập pháp đầu tiên của chính phủ Vương quốc Anh trước tội ác thu hoạch nội tạng của Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) từ các học viên Pháp Luân Công còn sống và các tù nhân lương tâm khác. Luật mới này sửa đổi Đạo luật Thuốc và Thiết bị Y tế trước đó, đồng thời trao cho các bộ trưởng quyền xây dựng các quy định nhằm ngăn chặn các tổ chức y tế và người hành nghề y của Anh đồng lõa với tội ác thu hoạch nội tạng của ĐCSTQ dưới sự hậu thuẫn của nhà nước Trung Quốc.

Bản sửa đổi đầu tiên do Nghị sỹ Quốc hội Marie Rimmer đề xuất nhưng không được thông qua tại Hạ viện. Tháng 6 năm 2020, khi Thượng nghị sỹ Hunt of Kings Heath đề xuất lại bản sửa đổi này tại Thượng viện Anh, nó đã nhận được sự hưởng ứng nồng nhiệt của Nam tước Finlay của Llandaff, Nam tước Northover, Thượng nghị sỹ Ribeiro và Bộ trưởng Y tế, Thượng nghị sỹ Bethell. Trong cuộc tranh luận tại Thượng viện ngày 12 tháng 1 năm 2021, một số thượng nghị sỹ đã lên tiếng ủng hộ dự luật này, trong đó, nhiều vị nói rằng luật sửa đổi này sẽ gửi một tín hiệu ra thế giới rằng Vương quốc Anh không còn nhắm mắt làm ngơ trước những hành động tàn bạo này nữa và đã sẵn sàng có hành động cụ thể để chấm dứt nó.

Thượng nghị sỹ Hunt, cựu Bộ trưởng Y tế Vương quốc Anh, cựu Giám đốc Dịch vụ Y tế Quốc gia (NHS), đã viện dẫn phán quyết cuối cùng của Tòa án Luận tội Trung Quốc (China Tribunal) và cho hay luật sửa đổi này chỉ sửa đổi một

cách thận trọng phần nào luật y tế hiện hành của Vương quốc Anh. Ông nói, “Với việc trao cho các Bộ trưởng quyền xây dựng quy định, đây là một hành động cụ thể của Vương quốc Anh đối với những hành vi ghê rợn ở Trung Quốc mà tôi đã nói đến. Song, trên bình diện quốc tế, hành động của Vương quốc Anh sẽ được coi là một dấu mốc, một tín hiệu thực thụ đối với các quốc gia khác.” Ông cũng kêu gọi chính phủ Anh gây áp lực để Tổ chức Y tế Thế giới (WHO) phải xem xét nạn cưỡng bức thu hoạch nội tạng của ĐCSTQ một cách nghiêm túc.

Nam tước Penn, cũng là thành viên của ban thanh tra kỷ luật của Chính phủ, cho biết: “Chúng ta đều đồng ý rằng chúng ta không muốn ngành công nghiệp dược phẩm của Vương quốc Anh bị tổn hại do sử dụng mô hoặc tế bào người có nguồn gốc từ các vụ vi phạm nhân quyền. Luật sửa đổi này sẽ đảm bảo rằng chúng ta có thẩm quyền để tiến hành sửa đổi hoặc bổ sung các điều khoản trong công tác quản trị việc sử dụng mô người trong các loại dược phẩm được quy định tại ‘Quy định về Thuốc dành cho Người 2012’ hay ‘Quy định về (Thử nghiệm Lâm sàng) Thuốc dùng cho Người 2004’ để có thể đảm bảo các mô và tế bào được sử dụng trong các loại thuốc của Vương quốc Anh có nguồn gốc trong sạch, nếu cần.”

Thượng nghị sỹ Collins của quận Highbury lưu ý rằng, mặc dù ngày càng có nhiều bằng chứng về tội ác thu hoạch nội tạng của ĐCSTQ, nhưng nước này vẫn bác bỏ mọi cáo buộc và dựa vào WHO để tẩy rửa những hành vi sai trái của mình. Ông nói, “WHO không có cơ chế chuyên môn độc lập để đánh giá công tác tuân thủ, mà chỉ dựa vào việc Chính phủ Trung Quốc và Đảng Cộng sản Trung Quốc nói rằng điều đó không xảy ra.”

Thượng nghị sỹ Collins giải thích thêm, “Tầm quan trọng của luật sửa đổi này không chỉ nằm ở những điểm cụ

thể trong luật mà nó sẽ giải quyết. Điều quan trọng nhất của luật sửa đổi và cuộc tranh luận tối nay là gửi đi một thông điệp hết sức rõ ràng rằng chúng tôi sẽ không dung thứ cho những hành động kinh hoàng chống lại loài người như vậy nữa, mà sẽ hành động vì người dân Trung Quốc, chứ không phải vì Đảng Cộng sản Trung Quốc.”¹⁰⁹

5. Quốc hội Canada thông qua dự luật chống buôn bán nội tạng

Ngày 14 tháng 12 năm 2022, Hạ viện Canada đã nhất trí thông qua Dự luật S-223 với 324 phiếu nhằm chống thu hoạch và buôn bán nội tạng người bất hợp pháp. Dự luật này được coi là cơ sở pháp lý quan trọng để Canada trừng phạt tội ác cưỡng bức thu hoạch nội tạng sống.

Ban đầu, Dự luật S-223 được bảo trợ bởi Thượng nghị sỹ Salma Ataullahjan, người tích cực vận động để các dự luật tương tự được thông qua bốn lần trong vòng năm năm qua. Dự luật này đề xuất củng cố luật về buôn bán nội tạng người của Canada bằng cách sửa đổi Bộ luật Hình sự để đặt ra các tội danh mới về buôn bán nội tạng người, đồng thời mở rộng quyền tài phán ra bên ngoài Canada đối với những tội danh mới này. Dự luật cũng đề xuất sửa đổi Đạo luật Bảo vệ Người Nhập cư và Tị nạn để cấm cư dân thường trú hay người có quốc tịch nước ngoài nhập cảnh vào Canada nếu họ tham gia thu hoạch và buôn bán nội tạng mà không có sự đồng thuận.

Thượng nghị sỹ Salma Ataullahjan cho biết: “Chúng ta đang thấy nạn thu hoạch nội tạng diễn ra nhiều hơn chứ không phải ít đi, và tôi nghĩ Canada là một trong số ít quốc gia không đứng cùng hàng ngũ với các nước đồng minh. Hầu hết họ đã có luật, còn chúng ta thì chưa. Luật này đã tồn đọng lâu quá rồi, nên tôi rất vui vì cuối cùng chúng ta đã thành công.”

Trong cuộc tranh luận về phiên họp thứ ba về dự luật này, Nghị sỹ Quốc hội James Bezan, Phó Chủ tịch Ủy ban Thường vụ Quốc phòng, nói: “Chúng ta biết thị trường này có tồn tại. Có ước tính rằng hoạt động buôn bán nội tạng bất hợp pháp mang lại doanh thu từ 1 tỷ đến 2 tỷ đô la Canada mỗi năm. 12.000 ca cấy ghép bất hợp pháp chủ yếu là từ Trung Quốc. Là 12.000 ca cấy ghép mỗi năm; chúng ta phải chấm dứt thực trạng này.”

Nghị sỹ Quốc hội Garnett Genuis nhận định về dự luật, “[Ai cũng có] phẩm giá mà Chúa ban cho với tư cách là con người. Điều chúng tôi đang cố gắng làm khi lên tiếng cho nhân quyền là bảo vệ giá trị và phẩm giá vốn có của tất cả mọi người — bất kể họ sống ở đâu, thực hành tín ngưỡng nào, lớn hay nhỏ, già hay trẻ, là người phụ thuộc hay độc lập — nhân phẩm đó là điều vốn có của mỗi con người.”

Nghị sỹ Genuis lưu ý rằng Dự luật S-223 có ý nghĩa đặc biệt vì nó áp dụng luật hình sự cho đối tượng ở nước ngoài. Ông nói, “Đó là điều chúng tôi nói trong Bộ luật Hình sự của Canada, chúng tôi đã sẵn sàng truy tố những tội ác do người Canada phạm phải bên ngoài biên giới đất nước chúng tôi.”

Nghị sỹ Quốc hội Arnold Viersen cho biết, ông đã trình hàng trăm bản kiến nghị lên Hạ viện để kêu gọi chấm dứt nạn cưỡng bức thu hoạch nội tạng ở Trung Quốc và yêu cầu chính phủ liên bang có hành động về vấn đề này. Ông cũng bày tỏ sự kính trọng đối với cố Quốc vụ khanh David Kilgour, cựu Ngoại trưởng Canada phụ trách khu vực châu Á-Thái Bình Dương, vì những đóng góp của ông trong nỗ lực chấm dứt nạn cưỡng bức thu hoạch nội tạng. “Ông ấy thực sự là người truyền cảm hứng cho tôi bắt tay vào vấn đề này, ông ấy đã làm rất nhiều trong công việc khó khăn này. Công cuộc này đã đi qua hơn 15 năm rồi. Đây là một dịp trọng đại để kỷ niệm”, ông Viersen nói.

Nghị sỹ Quốc hội Michael Chong, Bộ trưởng Ngoại giao của đảng đối lập, lên tiếng ủng hộ dự luật, “Chúng ta cần có lập trường mạnh mẽ hơn trong việc bảo vệ các giá trị và niềm tin của chúng ta vào nền dân chủ, vào tự do, vào nhân quyền và pháp quyền. Điều đó bắt đầu ngay tại đất nước chúng ta đây bằng cách thông qua các biện pháp như dự luật này tại Hạ viện hôm nay. Nó sẽ ngăn người dân của đất nước này tham gia vào hoạt động thu hoạch nội tạng ghê rợn, cụ thể là [tù] tù nhân chính trị.” Ông Chong cho rằng sau khi Bức tường Berlin sụp đổ, các nền dân chủ phương Tây đã sai lầm khi thắt chặt và mở rộng quan hệ với các chế độ độc tài thông qua thương mại và đầu tư.¹¹⁰

Chương 14:

Trừng phạt thủ phạm nhân quyền

Năm 2016, Hoa Kỳ thông qua Đạo luật Trách nhiệm Giải trình Nhân quyền Magnitsky Toàn cầu (Global Magnitsky Human Rights Accountability Act), tạo điều kiện cho chính phủ Hoa Kỳ trừng phạt các thủ phạm nhân quyền dưới hình thức cấm nhập cảnh vào Hoa Kỳ và đóng băng tài sản nước ngoài của họ. Canada, Vương quốc Anh và 27 quốc gia Liên minh Châu Âu (EU) đã hành động theo và đã thông qua luật tương tự. Tháng 12 năm 2021, Quốc hội Úc cũng có bước tiến tương tự. Trong vài năm qua, Hoa Kỳ đã trừng phạt nhiều thủ phạm nhân quyền Trung Quốc hơn, gồm cả những người đã tham gia vào cuộc bức hại Pháp Luân Công. Trong thời gian này, các học viên Pháp Luân Công đã đệ trình danh sách thủ phạm ở Trung Quốc lên các chính phủ trên khắp thế giới để kêu gọi trừng phạt thủ phạm theo luật Magnitsky của nước sở tại.

1. Hoa Kỳ trừng phạt các quan chức ĐCSTQ vì bức hại Pháp Luân Công¹¹¹

Ngày 10 tháng 12 năm 2020, Ngày Nhân quyền Thế giới, Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ đã công bố các biện pháp trừng phạt đối với 17 quan chức chính phủ Trung Quốc và các công dân nước ngoài khác vì vi phạm nhân quyền. Động thái này diễn ra chỉ ba ngày sau khi Bộ Ngoại giao trừng phạt 14 quan chức hàng đầu của Trung Quốc vì tham gia “xây

dụng, áp dụng, hoặc thực thi” luật an ninh quốc gia hà khắc đối với Hồng Kông vào mùa hè năm đó.

Hoàng Nguyên Hùng, Trưởng Đồn Công an Ngô Thôn thuộc Sở Cảnh sát Hạ Môn, tỉnh Phúc Kiến, Trung Quốc, nằm trong số 17 quan chức Trung Quốc và các quốc gia khác bị trừng phạt. Cựu Ngoại trưởng Hoa Kỳ Mike Pompeo cho biết trong một tuyên bố rằng Hoàng Nguyên Hùng bị trừng phạt vì dính líu đến “các vi phạm nhân quyền trắng trợn” đối với các học viên Pháp Luân Công. Cả Hoàng và vợ hiện đều bị từ chối cấp thị thực vào Hoa Kỳ.

14 quan chức hàng đầu của Trung Quốc bị trừng phạt đều là phó chủ tịch Ủy ban Thường vụ Đại hội Đại biểu Nhân dân Toàn quốc. Họ có liên quan đến việc phát triển, phê chuẩn, hoặc thực thi Luật Bảo vệ An ninh Quốc gia của Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa tại Đặc khu Hành chính Hồng Kông. Ủy ban này đã bỏ phiếu nhất trí thông qua luật an ninh quốc gia mà Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐC-STQ) đã liên tục sử dụng để đàn áp những người bất đồng chính kiến và bắt giữ những người phản đối các chính sách áp bức của ĐCSTQ.

Trong số 14 phó chủ tịch bị trừng phạt này, có 5 người đã tham gia vào cuộc bức hại Pháp Luân Công, ngoài việc thông qua luật an ninh Hồng Kông. Dưới đây là thông tin cụ thể về một số quan chức bị trừng phạt. Ngay với số thủ phạm nhỏ như vậy, cũng đủ để thấy cuộc bức hại Pháp Luân Công của ĐCSTQ có phạm vi rộng đến thế nào: chính quyền Trung Quốc đã huy động toàn bộ bộ máy nhà nước, từ ban tuyên giáo đến bộ y tế, và các lãnh đạo từ cấp chính phủ đến cấp địa phương.

Tháng 12 năm 2022, Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ đã trừng phạt ba quan chức nữa của ĐCSTQ vì tội bức hại Pháp Luân Công.

a. Vương Thần, nguyên Trưởng Ban Tuyên giáo

Vương Thần, 70 tuổi, từng là Ủy viên Bộ Chính trị ĐC-STQ vào năm 2017, cũng là Phó Chủ tịch Đại hội Đại biểu Nhân dân Trung Quốc năm 2018. Vương khởi nghiệp là một phóng viên và đã tích cực đi theo đường lối của ĐCSTQ trong gần hai thập kỷ làm tổng biên tập cho Quang Minh Nhật báo, tổng biên tập kiêm chủ tịch của Nhân dân Nhật báo, thủ trưởng Ban Tuyên giáo Trung ương, cục trưởng Cục quản lý Không gian Mạng Trung Quốc. Ông ta đã viết nhiều bài báo nhằm chuyển hướng dư luận để biện minh cho cuộc bức hại Pháp Luân Công của cựu lãnh đạo ĐC-STQ Giang Trạch Dân.

b. Tào Kiến Minh, nguyên Phó Chánh án Tòa án Nhân dân Tối cao

Tào Kiến Minh, 65 tuổi, là giảng viên lâu năm tại Trường Cao đẳng Khoa học Chính trị và Luật Miền Đông Trung Quốc. Sau khi Giang Trạch Dân bắt đầu bức hại Pháp Luân Công vào tháng 7 năm 1999, Tào, bấy giờ là hiệu trưởng của trường cao đẳng này, đã đăng các bài báo phỉ báng Pháp Luân Công và nhà sáng lập của pháp môn này trên Tân Hoa Xã. Tháng 11 năm 1999, Tào được thăng chức lên phó chánh án Tòa án Nhân dân Tối cao của ĐCSTQ, đồng thời là hiệu trưởng Học viện Thẩm phán Quốc gia.

Kể từ năm 2015, hàng trăm nghìn học viên Pháp Luân Công đã đệ đơn kiện Giang Trạch Dân (cựu lãnh đạo ĐC-STQ đã phát động cuộc bức hại) lên Viện Kiểm sát Nhân dân Tối cao và Tòa án Nhân dân Tối cao. Tào đã vi phạm quy định khi trả đơn kiện về địa phương, khiến nhiều học viên Pháp Luân Công bị chính quyền địa phương bắt giữ và sách nhiễu. Một số học viên bị kết án, thậm chí bị bức hại đến chết vì kiện Giang.

Ngày 25 tháng 1 năm 2017, Viện Kiểm sát Nhân dân Tối cao và Tòa án Nhân dân Tối cao đã ban hành một văn bản giải trình tư pháp cho việc bức hại Pháp Luân Công; tài liệu này được các tòa án Trung Quốc sử dụng để kết án tù oan cho các học viên Pháp Luân Công.

c. Cát Bình Hiền, nguyên Bí thư Tỉnh ủy Hắc Long Giang

Cát Bình Hiền, 69 tuổi, từng là phó Cục trưởng Cục Phát thanh, Điện ảnh và Truyền hình của ĐCSTQ, phó Ban Tuyên giáo Trung ương, kiêm Bí thư Tỉnh ủy Hắc Long Giang. Trên cương vị bí thư tỉnh ủy Hắc Long Giang, Cát là người phụ trách chính cuộc bức hại Pháp Luân Công trong tỉnh. Theo số liệu thống kê hiện có, tỉnh Hắc Long Giang đã có 14.081 học viên Pháp Luân Công bị thương tích, tàn tật và bị kết án phi pháp; trong đó, 782 học viên đã bị tra tấn đến chết, mà riêng ở thủ phủ Cáp Nhĩ Tân của tỉnh đã có 332 người..

d. Trương Xuân Hiền, nguyên Bí thư Thành ủy Hồ Nam và Tân Cương

Trương Xuân Hiền, 57 tuổi, nguyên là Bí thư Thành ủy Hồ Nam và Khu tự trị Tân Cương. Sau khi nhậm chức ở Tân Cương, ông ta đã tiến hành các lớp “chuyển hóa” quy mô lớn trên toàn khu vực để bức hại các học viên Pháp Luân Công. Ít nhất 41 học viên Pháp Luân Công đã bị bức hại đến chết ở Tân Cương kể từ năm 1999.

Trương tiếp tục duy trì chính sách bức hại các học viên Pháp Luân Công của ĐCSTQ trong thời gian làm bí thư Thành ủy Hồ Nam từ năm 2005 đến năm 2010. Các học viên ở nhiều khu vực ở Hồ Nam đã bị bắt giữ bất hợp pháp, bị đưa vào các trại lao động cưỡng bức và bị kết án tù. Phòng 610 thường xuyên tổ chức các buổi tẩy não cho các

học viên, và Trương trực tiếp phụ trách các hoạt động này. Từ năm 1999 đến nay, đã có ít nhất 157 học viên Pháp Luân Công bị bức hại đến chết ở tỉnh Hồ Nam.

e. Trần Chu, nguyên Bộ trưởng Bộ Y tế

Trần Chu, 67 tuổi, cùng quê tỉnh Giang Tô với Giang Trạch Dân. Trần lấy bằng tiến sỹ ở Pháp. Năm 2007, sau khi Trần nhậm chức Bộ trưởng Bộ Y tế, các nhà nghiên cứu Mỹ đã chất vấn về tội ác thu hoạch nội tạng sống của bộ này dưới sự lãnh đạo của ông ta. Tháng 10 năm 2012, Đại học Minnesota đề xuất cấp bằng tiến sỹ danh dự cho Trần. Tuy nhiên, Giáo sư Kirk C. Allison của trường đại học này cùng 21 chuyên gia khác về đạo đức sinh học, y học, và nhân quyền cho rằng như vậy không thích đáng. Họ đã ký một bản kiến nghị đăng trên tờ Star-Tribune để phản đối đề xuất này.

Giáo sư Allison cho biết, Bộ Y tế do Trần đứng đầu chịu trách nhiệm giám sát các ca cấy ghép nội tạng, trong khi đó, các chuyên gia y tế của ĐCSTQ đã nhiều lần thu hoạch nội tạng của tù nhân, và nạn cấy ghép bất hợp pháp vẫn diễn ra tràn lan. Họ cho rằng trong tình huống này, Trần không nên được trao danh hiệu danh dự. Báo cáo chỉ ra rằng ĐCSTQ bị nghi ngờ thu hoạch nội tạng từ tử tù và từ các nhóm tôn giáo bị đàn áp như các học viên Pháp Luân Công..

f. Dư Huy, cựu Trưởng phòng 610 Thành Đô

Ngày 12 tháng 5 năm 2021, Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ, đã công bố lệnh trừng phạt đối với Dư Huy, cựu Trưởng Nhóm Lãnh đạo Trung ương về Phòng chống và Xử lý Dị giáo ở Thành phố Thành Đô, tỉnh Tứ Xuyên. Ngoại trưởng Hoa Kỳ Antony J. Blinken lưu ý rằng Dư được bổ nhiệm là nhờ “những vi phạm nhân quyền trắng trợn của ông ta, cụ thể

là tùy tiện giam giữ các học viên Pháp Luân Công vì tín ngưỡng của họ”. Cả Dư và người thân ruột thịt của ông ta sẽ bị từ chối nhập cảnh vào Hoa Kỳ. Ông Blinken tuyên bố: “Chúng tôi sẽ tiếp tục xem xét mọi công cụ thích hợp để thúc đẩy trách nhiệm giải trình đối với những người gây ra các vụ lạm dụng và vi phạm nhân quyền ở Trung Quốc và các nơi khác.”

Trong nhiệm kỳ Dư làm trưởng Phòng 610, đã có 479 học viên Pháp Luân Công bị sách nhiễu và lục soát nhà, 117 người bị bắt, 42 người có lệnh bắt giữ và bị truy tố, 27 người bị kết án tù và 3 người bị bức hại đến chết.

g. Ba quan chức bị trừng phạt trước Ngày Nhân quyền năm 2022

Ngày 9 tháng 12 năm 2022, một ngày trước Ngày Nhân quyền của Liên Hợp Quốc, Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ đã công bố lệnh trừng phạt đối với 65 cá nhân và tổ chức ở 17 quốc gia vì tội tham nhũng và vi phạm nhân quyền. Trong số các đối tượng bị trừng phạt, có ba quan chức ĐCSTQ bức hại đã Pháp Luân Công:

2. Các học viên trình danh sách thủ phạm lên

Đường Dũng (cựu Phó Giám đốc Nhà tù Trùng Khánh): “Căn cứ theo Điều 7031(c), Bộ Ngoại giao kết tội Đường vì liên quan đến các vi phạm nhân quyền nghiêm trọng, cụ thể là tùy tiện giam giữ các học viên Pháp Luân Công, theo đó vi phạm nghiêm trọng quyền tự do tôn giáo tín ngưỡng”, theo thông báo trên trang web của Bộ Ngoại giao.

Ngô Anh Kiệt (Bí thư Đảng ủy Khu tự trị Tây Tạng): Trong thời gian Ngô làm Bí thư Đảng ủy Tây Tạng từ năm 2016 đến 2021, các học viên Pháp Luân Công ở khu vực này đã

bị bức hại nghiêm trọng vì tín ngưỡng của họ. Ngô bị đưa vào danh sách thủ phạm chính trong một số vụ án đăng trên Minh Huệ.

Trương Hồng Ba (Giám đốc Phòng Công an Tây Tạng): Trương bị buộc tội tham gia vào các vụ lạm dụng nhân quyền nghiêm trọng, bao gồm tùy tiện giam giữ và ngược đãi thân thể.

chính phủ các nước¹¹²

Tháng 7 năm 2021, tròn 22 năm diễn ra cuộc bức hại Pháp Luân Công, các học viên Pháp Luân Công ở 37 quốc gia đã trình lên chính phủ nước sở tại danh sách những người đã tham gia vào cuộc bức hại ở Trung Quốc. Các học viên kiến nghị chính phủ nước sở tại tiến hành các biện pháp trừng phạt thủ phạm, như từ chối đơn xin thị thực và đóng băng tài sản của thủ phạm tại nước sở tại.

Danh sách thủ phạm được đệ trình lên 37 quốc gia, bao gồm 5 quốc gia thuộc Liên minh Ngũ Nhãn (Five Eyes) là Hoa Kỳ, Canada, Vương quốc Anh, Úc và New Zealand; 23 quốc gia thuộc Liên minh Châu Âu (EU) là Đức, Pháp, Ý, Tây Ban Nha, Hà Lan, Ba Lan, Bỉ, Thụy Điển, Áo, Ireland, Đan Mạch, Phần Lan, Cộng hòa Séc, Romania, Bồ Đào Nha, Hy Lạp, Hungary, Slovakia, Luxembourg, Croatia, Slovenia, Síp, và Malta; cùng 9 quốc gia khác là Nhật Bản, Hàn Quốc, Indonesia, Thụy sĩ, Na Uy, Liechtenstein, Israel, Brazil và Mexico. Hầu hết các quốc gia này trước đây đã từng làm việc với các học viên Pháp Luân Công về vấn đề này, còn Indonesia và Brazil là lần đầu tiên tham gia nỗ lực này.

Toàn bộ thông tin về tội ác của các thủ phạm đối với các học viên Pháp Luân Công được tổng hợp dựa trên các báo cáo đăng trên trang web Minh Huệ (Minghui.org). Cách đây

hai năm, một quan chức tại Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ đã khẳng định độ tin cậy của các tài liệu do các học viên Pháp Luân Công cung cấp. Hai báo cáo thường niên của Bộ Ngoại giao là “Báo cáo về Hoạt động Nhân quyền của các Quốc gia” và “Báo cáo về Tự do Tôn giáo Quốc tế” đã trích dẫn các trường hợp bị bức hại và số liệu thống kê của Minh Huệ, như số học viên bị bức hại đến chết, bị kết án, bị bắt, và bị sách nhiễu.

Danh sách thủ phạm bao gồm các quan chức ĐCSTQ trên khắp Trung Quốc công tác trong các lĩnh vực khác nhau ở các vai trò khác nhau trong việc bức hại các học viên Pháp Luân Công, như:

- ▶ Triệu Khắc Chí (赵克志), Phó Bí thư Ủy Ban Chính trị và Pháp luật Trung ương ĐCSTQ, Ủy viên Quốc vụ, Bí thư Đảng ủy kiêm Bộ trưởng Bộ Công an;
- ▶ Đỗ Hàng Vĩ (杜航伟), Thứ trưởng Bộ Công an;
- ▶ Ngô Ái Anh (吴爱英), cựu Bộ trưởng Bộ Tư pháp, bị ĐCSTQ khai trừ đảng vì vi phạm kỷ luật đảng;
- ▶ và các bí thư của Ủy ban Chính trị và Pháp luật cấp tỉnh và các chánh án tòa án cấp tỉnh.

Nhân Ngày Nhân quyền tháng 12 năm 2021, các học viên ở 36 quốc gia đã trình một danh sách thủ phạm nữa lên chính phủ nước sở tại, trong đó có những thủ phạm như:

- ▶ Trương Quân (张军), Viện trưởng Viện Kiểm sát Nhân dân Tối cao;
- ▶ Trần Tử Nguyên (陈思源), Thứ trưởng Bộ Công an;
- ▶ Kha Lương Đồng (柯良栋), nguyên Phó Giám đốc Phòng 610 Trung ương;
- ▶ Và các bí thư Đảng ủy của các Ủy ban Chính trị và Pháp luật cấp tỉnh, và các cán bộ cấp dưới.

Sau khi các biện pháp trừng phạt này được ban hành, một số đồn cảnh sát ở Trung Quốc đã gỡ bỏ ảnh của các cảnh sát trên tường, một số cơ quan gỡ ảnh của các quan chức khỏi trang web của mình để tránh bị lộ ảnh ra nước ngoài. Khi

các quan chức ĐCSTQ nhận được cuộc gọi của các học viên Pháp Luân Công từ nước ngoài thông báo về các lệnh trừng phạt này, một số người đã có thái độ mềm mỏng hơn, một số cố gắng phủ nhận mối liên hệ với Phòng 610, một số lập tức thanh minh họ chưa từng tham gia vào cuộc bức hại Pháp Luân Công.

Chương 15:

Đảo ngược những nỗ lực mở rộng cuộc bức hại của ĐCSTQ ra nước ngoài

Hơn hai thập kỷ qua, ĐCSTQ đã mở rộng cuộc bức hại Pháp Luân Công ra nước ngoài bằng gián điệp, tuyên truyền, đe dọa, thậm chí tổ chức tấn công. Ngày 20 tháng 9 năm 2021, Viện Nghiên cứu Chiến lược Trường Quân sự Pháp (IRSEM), trực thuộc Bộ Lực lượng Vũ trang Pháp, đã công bố báo cáo có tiêu đề “Hoạt động gây ảnh hưởng của Trung Quốc” (Les Operations d’influence chinoises). Báo cáo chỉ ra rằng ĐCSTQ đã trả tiền cho các hãng truyền thông ở các quốc gia khác để đăng các bài viết phỉ báng Pháp Luân Công. Bằng cách đó, nó đã dẫn hướng dư luận hiểu sai rằng những quan điểm tiêu cực như vậy về Pháp Luân Công là từ “bên thứ ba”, cho nên “đáng tin cậy” hơn.

Chẳng hạn, tháng 4 năm 2020, một người đại diện đã trả 20.000 peso (khoảng 200 Euro) cho các tổng biên tập của nhiều kênh truyền thông ở Argentina để đăng một bài báo tiêu cực về Pháp Luân Công viết bằng “tiếng Tây Ban Nha với văn phong tệ hại”. Những kênh truyền thông được nhắm đến là El Cronista Comercial, Diario Popular và nền tảng trực tuyến Infobae. Bài báo mang rất nhiều thông tin sai lệch nhằm hủy hoại danh tiếng của Pháp Luân Công ở nước ngoài. Nó cũng có những từ ngữ mà ĐCSTQ thường dùng để

phỉ báng và bôi nhọ Pháp Luân Công. Nói cách khác, bài báo đã lan truyền thông điệp của ĐCSTQ qua các kênh truyền thông của nước ngoài. Vụ việc này được đưa ra ánh sáng sau khi một biên tập viên mà người đại diện liên hệ cảm thấy anh cần phải trao đổi với một đồng nghiệp là học viên Pháp Luân Công về việc này. Người đại diện đã thừa nhận anh ta làm việc cho “người Trung Quốc” trong vấn đề này.

Không chỉ tác động đến các phương tiện truyền thông nước ngoài, ĐCSTQ còn lợi dụng các Viện Khổng Tử trong khuôn viên các trường đại học ở các nước phương Tây để truyền bá hệ tư tưởng của ĐCSTQ dưới chiêu bài đào tạo tiếng Trung và trao đổi văn hóa. Tuy nhiên, các chính phủ trên khắp thế giới đang ngày càng chuyển sang hướng chống lại ảnh hưởng của các hoạt động tuyên truyền của ĐCSTQ tại nước mình..

1. Hoa Kỳ xác định các cơ quan truyền thông của ĐCSTQ là “phái đoàn nước ngoài”

Ngày 18 tháng 2 năm 2020, Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ tuyên bố năm cơ quan truyền thông chính thức của ĐCSTQ là “phái đoàn nước ngoài” (Foreign Missions), bao gồm Tàn Hoa Xã, Mạng lưới Truyền hình Hoàn cầu Trung Quốc (*China Global Television Network – CGTN*), Đài Phát thanh Quốc tế Trung Quốc (*China Radio International – CRI*), Công ty Phát hành Trung Hoa Nhật báo (*China Daily*), và Công ty Phát triển Hải Thiên Hoa Kỳ – nhà phát hành Nhân dân Nhật báo (*People Daily*) tại Hoa Kỳ. Với danh nghĩa này, năm tổ chức này phải cung cấp cho Bộ Ngoại giao tên, thông tin cá nhân và số lượng nhân viên được tuyển dụng ở Hoa Kỳ; báo cáo họ có sở hữu hay thuê tài sản ở Hoa Kỳ hay không; và phải xin giấy phép trước nếu họ dự định mua bất động sản tại Hoa Kỳ.

Một quan chức Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ cho biết: “Không có gì phải bàn cãi rằng cả năm cơ quan này đều là những bộ phận của bộ máy tuyên truyền của đảng và nhà nước Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa. Ý tôi là, họ nhận mệnh lệnh trực tiếp từ cấp tối cao, còn chúng tôi chỉ ghi nhận điều đó bằng cách đưa họ vào danh sách các phái đoàn nước ngoài của chúng tôi thôi.”

Nhân dân Nhật báo, Tân Hoa Xã và Tập đoàn Truyền thông Trung Quốc – cơ quan điều hành CGTN và CRI – là ba tổ chức tuyên truyền lớn của ĐCSTQ. *Trung Hoa Nhật báo*, với sản phẩm chính là tờ báo tiếng Anh, từ lâu cũng đã trở thành cơ quan ngôn luận quan trọng cho hoạt động tuyên truyền của ĐCSTQ ở các quốc gia khác.

Nhân dân Nhật báo nằm dưới sự kiểm soát của Ban Trung ương ĐCSTQ. Tân Hoa Xã là đơn vị nghiệp vụ cấp bộ trực thuộc Quốc vụ viện Trung Quốc. *Trung Hoa Nhật báo* ở Mỹ có trụ sở chính tại New York, thuộc Ban Tuyên giáo của Ban Trung ương ĐCSTQ, và nằm dưới sự điều hành của Phòng Thông tin của Hội đồng Nhà nước. CGTN ban đầu là kênh tiếng nước ngoài của Đài Truyền hình Trung ương Trung Quốc (CCTV), có đài Bắc Mỹ đặt tại Washington, DC. CRI có studio sản xuất tại Los Angeles.

Ngoại trưởng Mike Pompeo phát biểu trong một tuyên bố: “Ở Trung Quốc, tất cả các hãng truyền thông đều làm việc cho Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ), theo như Tổng Bí thư Tập Cận Bình đã tuyên bố rõ. Vì các tổ chức này làm việc cho ĐCSTQ, nên chúng tôi coi họ là phái đoàn nước ngoài, nghĩa là họ phải tuân theo quy định của Bộ Ngoại giao.”

Đây không phải là lần đầu tiên Hoa Kỳ có hành động chống lại các hãng truyền thông của ĐCSTQ. Tháng 9 năm 2018, Bộ Tư pháp Hoa Kỳ đã yêu cầu Tân Hoa Xã và CGTN đăng ký thân phận “cơ quan đại diện nước ngoài”. Năm 2019,

đơn xin gia hạn giấy phép phóng viên truyền thông của CGTN để được vào Quốc hội Hoa Kỳ đã bị từ chối. Hiệp hội Phóng viên Phát thanh và Truyền hình (RTCA) chỉ ra rằng theo quy định, các cơ quan đại diện nước ngoài không được cấp giấy phép truyền thông để vào Quốc hội.¹¹³

2. Thêm nhiều Viện Khổng Tử bị đóng cửa

Khi Lớp học Khổng Tử cuối cùng ở Thụy Điển bị đóng cửa ở thị trấn Falkenberg, miền Nam Thụy Điển vào tháng 4 năm 2020, Thụy Điển đã trở thành quốc gia châu Âu đầu tiên đóng cửa xong tất cả các Viện và Lớp học Khổng Tử của mình. Vì Viện Khổng Tử đầu tiên được thành lập ở Châu Âu là tại Đại học Stockholm vào năm 2005, nên diễn biến mới đây của Thụy Điển khi rời xa ĐCSTQ là một bước đi đáng chú ý.¹¹⁴

Chỉ vài năm trước đây, Hoa Kỳ vẫn có khoảng 110 Viện Khổng Tử, nhưng một số trường đại học đang hành động để đóng cửa các viện này, đặc biệt là sau khi Đạo luật Ủy quyền cho Quốc phòng mới cấm Bộ Quốc phòng tài trợ cho các trường đại học mở Viện Khổng Tử. Ngày 17 tháng 1 năm 2020, Đại học Maryland thông báo họ sẽ đóng cửa Viện Khổng Tử; đây là Viện Khổng Tử đầu tiên ở Hoa Kỳ được thành lập vào năm 2004. Đại học Missouri cũng đã thông báo dự kiến sẽ đóng cửa Viện Khổng Tử vào tháng 8 năm 2020. Gần 20 Viện Khổng Tử ở Hoa Kỳ đã bị đóng cửa trong hai năm qua.

Lý Trường Xuân, nguyên Trưởng Ban Tuyên giáo, Thường ủy Trung ương ĐCSTQ từng phát ngôn công khai rằng mặc dù hầu hết người dân Trung Quốc chưa từng nghe nói đến Viện Khổng Tử, nhưng các viện này là “một bộ phận trọng yếu trong cơ cấu tuyên truyền của Trung Quốc ở nước ngoài”. Các Viện Khổng Tử nằm dưới sự điều hành

của Hội đồng Tiếng Trung Quốc tế, còn gọi là “Hán Ban”, một chi cục trực thuộc Bộ Giáo dục Trung Quốc. Theo trang web chính thức của tổ chức này, kể từ năm 2004, Hán Ban đã thành lập được tổng cộng 541 Học viện Khổng Tử và 1.170 Lớp học Khổng Tử tại 158 quốc gia và khu vực, đóng vai trò là nền tảng chính để chính quyền cộng sản Trung Quốc phát huy “quyền lực mềm” và ảnh hưởng của mình trên toàn thế giới.

Các viện và lớp học này hoạt động trong các trường phổ thông hoặc trường đại học danh tiếng, còn Hán Ban cung cấp giáo viên, tài liệu đào tạo và quan trọng nhất là kinh phí cho hoạt động. Nhìn bề ngoài, mục tiêu là quảng bá tiếng Trung và tăng cường trao đổi văn hóa. Song, trên thực tế, mục đích thực sự của nó là tạo cơ hội để Bắc Kinh xuất khẩu tư tưởng cộng sản và tẩy não sinh viên địa phương.

Theo một bài báo của Đài Á Châu Tự Do (RFA), chính phủ Trung Quốc kiểm soát gần như mọi phương diện của các Viện Khổng Tử. Hợp đồng mà trường chủ nhà ký kết có quy định họ phải tuân theo luật của cả Trung Quốc và nước sở tại; không được tiết lộ hợp đồng ra công chúng; và hợp đồng sẽ bị chấm dứt nếu trường chủ nhà làm điều không được chính phủ Trung Quốc chấp thuận. Tất cả các giáo viên do Hán Ban thuê đều phải ký hợp đồng đồng ý không tham gia vào các hoạt động của Pháp Luân Công. Hán Ban cũng quy định các trường chủ nhà phải tránh các chủ đề liên quan đến Tây Tạng, Đài Loan, vụ thảm sát trên Quảng trường Thiên An Môn, và Pháp Luân Công trong lớp học của họ.

Trong những năm gần đây, các Viện Khổng Tử đã liên kết với các cơ quan tình báo Trung Quốc trong việc tuyển dụng gián điệp và theo dõi học sinh, sinh viên Trung Quốc ở nước ngoài. Theo một bài báo của Reuters, Bỉ đã từ chối gia hạn thị thực cho Tổng Tần Ninh, người đứng đầu Viện

Khổng Tử ở Brussels vào tháng 10 năm 2019. Tổng bị buộc tội làm gián điệp cho các cơ quan tình báo Trung Quốc và bị cấm nhập cảnh vào Bỉ cũng như 25 quốc gia khác thuộc khối Schengen ở châu Âu.

Chương 16: Các quan chức và người dân trên thế giới lên tiếng ủng hộ Pháp Luân Công

Ngày 13 tháng 5 năm 2022 kỷ niệm tròn 30 năm ngày Pháp Luân Đại Pháp được truyền xuất ra công chúng, cũng là ngày Pháp Luân Đại Pháp Thế giới thường niên lần thứ 23. Hơn 1.000 quan chức dân cử trên khắp thế giới đã ban hành thông cáo, bằng khen, và gửi thư chúc mừng để tôn vinh ngày lễ này. Họ ca ngợi môn tu luyện này đã mang lại những tác động tích cực đối với cộng đồng, cũng như các hoạt động của các học viên nhằm giúp đỡ và chia sẻ lợi ích của môn tu luyện này với cộng đồng trong suốt thời gian đại dịch

Tại Canada, 23 thành phố đã cử hành lễ thượng cờ và thả đèn rực rỡ ở các công trình mang tính biểu tượng để tôn vinh giá trị Chân-Thiện-Nhẫn của Pháp Luân Công. Tại bang Pennsylvania của Hoa Kỳ, lá cờ Mỹ đã tung bay trên Điện Capitol ở Harrisburg vào ngày 13 tháng 5 để vinh danh Pháp Luân Đại Pháp, và Thống đốc Tom Wolf đã trao cờ và chứng nhận vinh danh Đại sứ Lý Hồng Chí, nhà sáng lập Pháp Luân Đại Pháp. Thị trưởng Brian Ostrander của thành phố Brighton, bang Ontario, Canada, phát biểu: “Chúng tôi rất tự hào được cử hành lễ thượng cờ này. Chân-Thiện-Nhẫn là triết lý của Pháp Luân Đại Pháp, cũng là ước nguyện của các công dân Brighton chúng tôi.”¹¹⁵

Những hành động ghi nhận công khai này có ý nghĩa quan trọng trong việc phản đối ĐCSTQ bức hại Pháp Luân Công. Chính quyền Trung Quốc luôn tìm cách bịt miệng các nhà lãnh đạo thế giới về chủ đề nhạy cảm này bằng cưỡng ép và lợi ích kinh tế, đồng thời gửi thư tới các chính trị gia để gây áp lực buộc họ không ban hành thông cáo hay tuyên bố công khai ủng hộ Pháp Luân Công. Do vậy, ngay cả việc lên tiếng bảo vệ các quyền con người cơ bản của các học viên Pháp Luân Công cũng có tác động nhất định..

1. Các quan chức chính phủ lên án cuộc bức hại và ghi nhận tinh thần của các học viên¹¹⁶

Ngày 18 tháng 7 năm 2020, 606 nhà lập pháp từ 30 quốc gia đã ký một tuyên bố chung nhằm lên án cuộc bức hại “có hệ thống và tàn bạo” của ĐCSTQ đối với Pháp Luân Công. Tuyên bố chung này do hai nghị sỹ cấp cao của Canada là Peter Kent và Judy Sgro, cùng nghị sỹ Thụy Điển Ann-Sofie Alm khởi xướng. Những người đồng ký tên khác có các quan chức đương nhiệm và bãi nhiệm của Vương quốc Anh, Đức, Pháp, Ý, Đan Mạch, Ireland, Hà Lan, Thụy Sĩ, Bỉ, Romania, Áo, Ba Lan, Cộng hòa Séc, Slovakia, Israel, Úc, New Zealand, Latvia, Na Uy, Argentina, Nhật Bản, Đài Loan, Venezuela, Chile, Estonia, Hungary, Hoa Kỳ và Indonesia.

“Tôi muốn nâng cao nhận thức về tình trạng nhiều học viên Pháp Luân Công bị giam giữ tại các trại “lao động cải tạo”, nhà tù, và các cơ sở giam giữ khác dưới diện tù nhân lương tâm. Đã có các báo cáo về hành vi tra tấn, thậm chí là cưỡng bức thu hoạch nội tạng. Đó là lý do vì sao tuyên bố chung này được khởi xướng”, Nghị sỹ Thụy Điển Ann-Sofie Alm viết. “Trên thực tế, cuộc bức hại những người thiểu số ở Trung Quốc là một trong những tội ác nhân quyền nghiêm trọng nhất mà thế giới từng chứng kiến. Một số nhà quan sát

quốc tế và cơ quan tư pháp gọi đây là cuộc diệt chủng.”

Nghị sỹ Canada Peter Kent cũng đồng quan điểm. Ông viết: “Tôi kêu gọi cộng đồng quốc tế lên tiếng mạnh mẽ hơn và công khai hơn nữa trong việc lên án chính quyền Trung Quốc tiếp tục tước đoạt các nhân quyền cơ bản với sự hậu thuẫn của nhà nước. Chúng ta phải tiếp tục nỗ lực, và hy vọng một ngày nào đó, Trung Quốc sẽ tôn trọng luật pháp, tự do ngôn luận, tự do hội họp, và tự do tôn giáo; một ngày mà các giáo lý của Pháp Luân Công có thể được hô vang trên Quảng trường Thiên An Môn: Chân-Thiện-Nhẫn.”

Một năm sau, vào ngày 19 tháng 7 năm 2021, Liên minh Nghị viện các nước về vấn đề Trung Quốc (IPAC), một nhóm gồm hàng trăm nghị sỹ quốc hội từ 20 quốc gia dân chủ, đã ban hành một tuyên bố lên án cuộc bức hại Pháp Luân Công diễn ra 22 năm qua. Tuyên bố có đoạn: “Chúng tôi một lần nữa kêu gọi các chính phủ đứng lên và lên tiếng để chấm dứt cuộc đàn áp này. Các quốc gia dân chủ phải hành động để chấm dứt nạn buôn bán và sử dụng nội tạng bị cưỡng bức thu hoạch trên toàn cầu. Chính quyền Trung Quốc phải bị truy cứu trách nhiệm về vấn đề bảo vệ nhân quyền của mọi người dân Trung Quốc.”

Cùng ngày, ông Ned Price, người phát ngôn Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ đã ban hành một tuyên bố: “Mỗi năm có hàng nghìn học viên Pháp Luân Công bị giam giữ, sách nhiễu, tra tấn và ngược đãi chỉ vì muốn thực hành tín ngưỡng của họ một cách ôn hòa. Chúng tôi kêu gọi nước Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa lập tức chấm dứt chiến dịch đàn áp các học viên Pháp Luân Công và trả tự do cho những người đang bị cầm tù vì tín ngưỡng của họ.”

Cùng thời gian này, 35 nhà lập pháp Canada đã gửi một bức thư chung tới Thủ tướng Justin Trudeau để đề nghị chính phủ Canada lên án những vi phạm nhân quyền tàn bạo của ĐCSTQ đối với các học viên Pháp Luân Công và áp

dụng chế tài xử phạt những quan chức Trung Quốc vi phạm nhân quyền nghiêm trọng đối với các học viên Pháp Luân Công theo Đạo luật Bảo vệ Nạn nhân của các Quan chức Hủ bại ở Nước ngoài (Đạo luật Sergei Magnitsky). Trong thư có đoạn: “Xét về tính nghiêm trọng và quy mô của các vi phạm nhân quyền đối với Pháp Luân Công, chúng tôi tin rằng các biện pháp trừng phạt thủ phạm sẽ có tác dụng thúc đẩy sự quan tâm đến luật pháp quốc tế và nhân quyền.”

Trong các chính khách Châu Âu vận động chấm dứt cuộc bức hại, bà Bettina M. Wiesmann, Nghị sỹ Quốc hội Đức (Bundestag) viết trong một bức thư: “Cuộc bức hại của Đảng Cộng sản Trung Quốc đối với các học viên Pháp Luân Công là không thể dung thứ. Việc chấm dứt cuộc bức hại này nên được đưa vào chương trình nghị sự của chính sách đối ngoại của Đức.” Ông Peter Osuský, Ủy viên Hội đồng Quốc gia Slovakia, cũng nhấn mạnh trong một bài phát biểu rằng các quốc gia dân chủ không nên nhượng bộ những chính quyền tàn ác như ĐCSTQ vì lợi ích thương mại hay kinh tế, bởi sự nhượng bộ đó là điều ô nhục.

Các quan chức dân cử ở Úc và New Zealand cũng đã lên tiếng ủng hộ Pháp Luân Công. Thượng nghị sỹ Úc Eric Abetz tuyên bố trong một video: “Chúng ta hãy kể vai sát cánh với những con người can đảm như các học viên Pháp Luân Công để đấu tranh cho tự do.” Nghị sỹ Quốc hội Louisa Wall của New Zealand đã tán thành luật mới, trong một chương trình phát thanh, nhằm ngăn chặn công dân New Zealand trở thành đồng lõa trong nạn cưỡng bức thu hoạch nội tạng của ĐCSTQ dưới hình thức du lịch ghép tạng. Ông Yoshitaka Sakurada, Hạ nghị sỹ Nhật Bản, cho biết: “Cuộc bức hại nhân quyền của ĐCSTQ đã bị Hoa Kỳ coi là cuộc diệt chủng. Trung Quốc là quốc gia độc đảng. Nếu nước này không giải quyết các vi phạm nhân quyền và không được cộng đồng quốc tế công nhận thì sẽ không thể trở

thành cường quốc hàng đầu thế giới.”

Sau khi ĐCSTQ thi hành Luật An ninh Quốc gia ở Hồng Kông, các ủy viên hội đồng Hồng Kông đã tuyên dương các học viên Pháp Luân Công vì kiên định bảo vệ tín ngưỡng của mình bất chấp cuộc bức hại tàn khốc. Ủy viên Hội đồng Hồ Chí Vỹ cho biết, ban đầu, nhiều người ở Hồng Kông còn nghi ngờ về tính xác thực của các báo cáo về cuộc bức hại Pháp Luân Công vì họ bị lừa mị bởi những dối trá của ĐCSTQ. Trước sự xâm phạm liên tục và tiệm tiến của ĐCSTQ vào các quyền tự do đáng quý của Hồng Kông, người dân bắt đầu phản đối dự luật dẫn độ. Ông cho biết người Hồng Kông qua đó đã bắt đầu nhận ra tính nghiêm trọng của các chiến dịch tuyên truyền và tẩy não của ĐCSTQ, và giờ đây, thông qua cuộc bức hại Pháp Luân Công, họ đã hiểu rõ hơn bản chất của ĐCSTQ.

2. Người dân trên khắp thế giới khích lệ các học viên tiếp tục nỗ lực¹¹⁷

Để truyền rộng nhận thức về cuộc bức hại, các học viên Pháp Luân Công thường xuyên tổ chức mít-tinh, diễu hành, dựng quầy thông tin, tổ chức triển lãm nghệ thuật và trình chiếu phim. Trong thời gian đại dịch, vì bị hạn chế tụ họp nơi công cộng, các học viên ở một số khu vực đã tổ chức diễu hành bằng xe hơi để phản đối tội ác của ĐCSTQ. Họ cũng tổ chức các sự kiện trực tuyến, như diễn đàn và hội thảo qua mạng.

Tại một cuộc mít-tinh gần Toronto, Canada, một nghệ sỹ đến từ Thượng Hải đã dùng chân trò chuyện với các học viên. Ông cho biết, khi còn là nghệ sỹ ở Trung Quốc, ông không có tự do và phải xin cấp phép cho các tác phẩm nghệ thuật. Ông cũng than phiền về tình trạng thiếu tự do ngôn luận. “Tôi đã biết đến cuộc bức hại Pháp Luân Công từ lâu,

nên tôi thực sự ủng hộ sự kiện này”, ông nói. “Càng nhiều người chối bỏ ĐCSTQ thì chế độ này càng sụp đổ nhanh hơn. Những gì các bạn đang làm là chân chính nhất. Chính nghĩa rồi sẽ chiến thắng!”¹¹⁸

Tại Kiev, Ukraina, các học viên Pháp Luân Công đã tổ chức buổi thắp nến tưởng niệm vào ngày 22 tháng 8 năm 2021 để tưởng nhớ những học viên ở Trung Quốc đã bị tra tấn đến chết trong cuộc bức hại. Ông Nikolai đến từ Toronto, Canada, phát biểu tại sự kiện: “ĐCSTQ là một tổ chức tội phạm. Những người kiếm tiền từ việc giao thương với Trung Quốc có thể nghĩ: ‘Tôi muốn tăng trưởng kinh tế. Ai quan tâm đến nhân quyền chứ?’ Nhưng một quốc gia thờ ơ với nhân quyền thì mọi thứ khác đều là giả dối, bởi sớm muộn gì hệ tư tưởng cộng sản cũng sẽ lộ diện dưới nhiều hình thức.

“Đường như mọi người đã quên rằng Trung Quốc là chế độ cộng sản, nó đang đàn áp người dân [của chính nó]”, ông Nikolai tiếp tục. “Tăng trưởng kinh tế của nó và mọi phương diện khác đều được xây dựng trên cát. Cho dù [ĐCSTQ] lớn mạnh hay ghê gớm đến đâu, nếu tồn tại tình trạng đàn áp, ngược đãi và bức hại thì chế độ này thế nào cũng bị ảnh hưởng. Chúng ta biết chế độ Liên Xô rất thối nát, và giờ nó không còn tồn tại nữa. Tôi nghĩ điều tương tự cũng sẽ xảy ra với chế độ ĐCSTQ. Cuối cùng, Trung Quốc sẽ loại bỏ hệ tư tưởng cộng sản này.”¹¹⁹

Từ ngày 6-8 tháng 3 năm 2022, các học viên tại Nga đã tổ chức Triển lãm Quốc tế Nghệ thuật Zhen Shan Ren (Chân-Thiện-Nhẫn) tại Mát-xcơ-va. Một số tác phẩm khắc họa những thống khổ mà các học viên Pháp Luân Công phải chịu đựng vì kiên định với tín ngưỡng của mình, một số thể hiện vẻ đẹp tu luyện Pháp Luân Đại Pháp. Nhiều khách tham dự triển lãm chia sẻ rằng triển lãm đã mang đến sự ấm áp và thiện lương cho một xã hội hỗn loạn và bất

ổn. Một số người cho hay họ cảm nhận được sức mạnh đạo đức to lớn toát ra từ các tác phẩm của triền lãm.

Bà Veronica, nhà tâm lý học và trị liệu bằng thôi miên, cho biết khi đi ngang qua triền lãm, bà đã bị lôi cuốn bởi trường năng lượng không thể cưỡng lại từ các bức tranh. Bà nhận xét, “Những bức chân dung này lột tả sức mạnh tinh thần của con người. Bởi vì các họa sỹ đã đích thân trải qua cuộc bức hại, nên có thể thấy họ hiểu rất rõ điều họ muốn vẽ và có khả năng truyền tải cảm xúc nội tại.” Bà Veronica còn cho biết các tác phẩm nghệ thuật khiến bà nghĩ đến sức mạnh của tín ngưỡng và đạo đức mà mỗi người cần có. Một vị khách khác, sinh viên Andre, nói, “Những bức tranh này nhắc nhở chúng ta hãy sống thiện và lắng nghe lương tâm của mình.”¹²⁰

Chương 17: Ngày càng nhiều người Trung Quốc thức tỉnh

Dù phải sống trong cảnh bị sách nhiễu và bạo lực, các học viên Pháp Luân Công ở Trung Quốc vẫn không từ bỏ tu luyện, nhiều người đã đáp lại sự tàn bạo bằng sự thiện lương khi kiên nhẫn giảng chân tướng cho các viên chức và cố gắng thuyết phục họ không tham gia vào cuộc bức hại. Một số học viên đã tự biện hộ thành công trước tòa khi các cơ quan an sinh xã hội địa phương yêu cầu họ hoàn trả khoản lương hưu đã nhận trong thời gian bị cầm tù vì tu luyện. Đồng thời, ngày càng có nhiều người Trung Quốc chọn thoái xuất khỏi ĐCSTQ và các tổ chức thanh thiếu niên của nó, có những người thậm chí còn bảo vệ các học viên Pháp Luân Công.

1. Các viên chức của chiến dịch “xóa sổ” rời đi sau khi học viên nói rõ tính phi pháp trong hành động của họ

Một học viên Pháp Luân Công ở tỉnh Thiểm Tây kể lại cuộc gặp với các cán bộ ép cô phải từ bỏ tín ngưỡng của mình trong chiến dịch “xóa sổ” của ĐCSTQ.¹²¹

Ngày 7 tháng 9 năm 2021, ba người bất ngờ xuất hiện ở nhà tôi. Một người là đội trưởng lực lượng vũ trang ở

đơn vị cũ của tôi đã về hưu, một người nữa là cán bộ trị an địa phương, người thứ ba là bí thư Đảng ủy xã. Tôi hỏi họ đến có chuyện gì, tên là gì. Họ giới thiệu tên, một người trong họ đang ghi hình. Tôi bèn yêu cầu họ tắt máy quay, họ liền tắt đi. Khi tôi định ghi hình họ thì ai nấy đều che mặt.

Đội trưởng lực lượng vũ trang hỏi: “Đạo này, chị vẫn ra ngoài làm các việc chứ? Chị có còn luyện Pháp Luân Công không?” Tôi đáp: “Đó là quyền cơ bản hợp pháp của công dân mà. Thiên tượng có biến đổi, nhưng Chân-Thiện-Nhẫn vĩnh viễn bất biến. Pháp Luân Công có thể khiến kẻ xấu quay đầu làm lại. Sinh viên, tiến sỹ học vấn cao đều đang tu luyện, tôi hỏi các anh, có ai luyện Pháp Luân Công mà đi trộm cắp, cướp của, giết người không? Các anh có thấy văn kiện nào như thế chưa?” Họ nói chưa. Tôi bảo họ: “Pháp Luân Công ở đâu thì ở đó bình an, là điều thế giới cần, sinh mệnh đều cần. Dịch bệnh tới là do đạo đức con người đã bại hoại rồi.”

Đội trưởng vũ trang nói: “Chị không cần nói nữa. Pháp Luân Công là phản Đảng, phản xã hội. Chị cứ nói như vậy nữa, thì chúng tôi sẽ bắt chị ký [biên bản tuyên bố từ bỏ Pháp Luân Công].” Cán bộ phụ trách an ninh địa phương nói thêm: “Chị ký một chữ là có thể ở nhà luyện Pháp Luân Công, mà lại không ảnh hưởng đến con chị.” Tôi quả quyết nói với họ: “Người có tín ngưỡng thì sẽ đối xử tốt với người khác, vô tư vô ngã, con cái thế nào cũng được thụ ích. Trên đầu ba thước có Thần linh, lời nói và hành động của tôi đều phù hợp với Hiến pháp Trung Quốc. Chỉ vì mấy người kia biên tạo dối trá suốt 22 năm nay, giờ sợ phải trả giá, mới đem các anh làm con dê thế tội. Các anh nhất định phải liễu giải chân tướng đây.”

“Các anh làm cái gọi là chiến dịch ‘xóa sổ’, các anh có hiểu xóa sổ là gì không? Xóa đi sự phân biệt đối xử mà tôi phải chịu đựng bao năm qua, bồi thường những tổn thất do hạ bậc lương của tôi, khôi phục danh dự cho tôi, như thế mới có thể xóa sạch chứ. Làm hại tôi bao nhiêu năm nay, còn bảo tôi phải ký, một chữ là xóa sạch, sao có thể được?” Họ á khẩu không nói được lời nào

2. Bí thư thôn bị thuyết phục không tham gia bức hại nữa

Một học viên khác kể lại trong bài viết gửi Minh Huệ:¹²²

Một các cán bộ hữu quan địa phương đã mấy lần đến nhà tôi theo chiến dịch “xóa sổ” rồi. Một hôm vào tháng 8, bí thư thôn và nữ chủ tịch thôn lại tới, nói là họ phụ trách cuộc bức hại Pháp Luân Công.

Họ vừa vào nhà, liền hỏi: “Chị tên là thế này phải không?” Tôi nói, “Đúng vậy, tôi là đệ tử Pháp Luân Công, và là người tu luyện vô cùng thành kính. Các vị có việc gì vậy?” Họ toan lấy những thứ đã chuẩn bị sẵn ra. Tôi nói, “Các vị không cần nói, cũng không cần lấy ra, tôi biết các vị muốn nói gì, làm gì, không ích gì đâu. Đã xử oan tôi tám tháng rồi đấy thôi, nào có tác dụng gì?” Họ nói, “Nhà này của chị chẳng phải do Đảng Cộng sản cấp cho sao?” Tôi nói, “Nhà của tôi đâu phải do Đảng Cộng sản cấp? Đây là tôi tự lao động mà mua được chứ. Đảng không tới cướp đi là còn may.”

Đến đây, tôi nói, “Các vị ngồi xuống đi, chúng ta từ từ nói chuyện. Lời tôi nói hôm nay có chút kích động, nhưng không phải nhắm vào các vị đâu, chúng ta xưa

nay không oán không hận. Tôi bị bức hại 22 năm nay rồi, nên ai động đến vấn đề này là tôi không giữ vững được tâm tính. Chân-Thiện-Nhẫn thì sai ở đâu chứ? Chân thành, thiện lương, nhẫn nhịn, chẳng phải là tốt sao?”

“Pháp Luân Công đã hồng truyền tới hơn 100 quốc gia và khu vực rồi. Ở Trung Quốc mình cũng là hợp pháp, các vị có tìm đâu được điều luật nào nói Pháp Luân Công là phạm pháp không? Sở hữu sách Pháp Luân Công cũng là hợp pháp. Các vị tra Lệnh Xuất bản Sách và Báo chí Số 50 năm 2011 mà xem. Cựu lãnh đạo ĐCSTQ Giang Trạch Dân bức hại Pháp Luân Công mới là phạm pháp, vi phạm hiến pháp; dàn dựng vụ tự thiêu giả trên Quảng trường Thiên An Môn để vu oan, hãm hại Pháp Luân Công; cái gọi là tấn công Trung Nam Hải, lấy mấy vụ người tâm thần gây án giết người nói thành Pháp Luân Công, đó chẳng phải là vu oan, hãm hại sao? Lại còn không cho học viên Pháp Luân Công nói lên sự thật nữa. Như vậy còn có đạo lý nữa không?”

Lúc này, bầu không khí cũng hòa hoãn hơn, bí thư thôn nói, “Chị nói nữa là tôi bị chị chuyển hóa rồi.” Tôi quay sang nói với chủ tịch thôn, “Các vị bức hại Pháp Luân Công, cấp trên có gửi các vị văn kiện có dấu đỏ không?” Bà ấy ngập ngừng một lát, rồi nói, “Cái đó tôi có.” Tôi nói, “Có cũng vẫn phạm pháp.” Bà ấy nói, “Không thể nào.” Tôi nói, “ Là phạm pháp đó. Điều 35 của Hiến Pháp có quy định rõ về tự do ngôn luận, tự do tín ngưỡng, tự do xuất bản, cho nên tài liệu về Pháp Luân Công đều là hợp pháp.” Không chờ tôi nói tiếp, bí thư thôn ánh mắt sáng lên, đứng dậy nói, “Chúng ta đi thôi.” Tôi lịch sự tiễn họ ra ngoài. Bí thư thôn ngồi ở vị trí lái xe, quay lại vẫy tay chào tôi. Tôi cũng đáp lễ. Ông ấy lại xuống xe, vẫy tay

chào, rồi lại lên xe, bấm còi, rồi mới đi. Xem ra bí thư thôn đã minh bạch chân tướng rồi.

3. Bà lão ở Thanh Hải tự biện hộ trước tòa, sở an sinh xã hội chủ động rút đơn

Tháng 3 năm 2019, bà Cang Kim Anh, một học viên Pháp Luân Công hơn 60 tuổi ở tỉnh Thanh Hải, bị đội an ninh nội địa bắt giữ phi pháp, sau đó bị kết án 2,5 năm tù oan. Tháng 9 năm 2019, bà mãn hạn tù. Tháng 12 năm 2020, bà nhận được thông báo của Sở An sinh Xã hội Thành phố Cách Nhĩ Mộc (Sở ASXH), yêu cầu bà hoàn trả lại tiền bảo hiểm dưỡng lão trong thời gian ngồi tù. Bà Cang tới gặp Sở ASXH để trao đổi, nhắc họ rằng yêu cầu hoàn lại tiền dưỡng lão trong thời gian bà bị tù oan là vi phạm pháp luật.

Ngày 20 tháng 4 năm 2021, bà lại nhận được giấy gọi của tòa án và được biết Sở ASXH kiện bà vì vụ lợi bất chính, yêu cầu tòa án phán quyết bà Cang phải hoàn trả lại khoản tiền bảo hiểm dưỡng lão là 127.999 nhân dân tệ.

Tại phiên tòa ngày 14 tháng 5, bà Cang đã tự biện hộ cho mình, yêu cầu tòa án bác bỏ vụ kiện vì thiếu chứng cứ pháp lý. Thẩm phán không tuyên bố phán quyết trong ngày xét xử. Ngày 31 tháng 5, bà Cang nhận được thông báo của tòa án, báo tin Sở ASXH đã chủ động rút đơn.

Trong phần biện hộ, bà Cang đã lập luận rằng: Trước hết, vụ kiện này không thuộc phạm trù tố tụng dân sự; Thứ hai, tiền bảo hiểm dưỡng lão không phải là tài sản quốc gia, mà là tài sản tư nhân hợp pháp, do vậy không tổ chức hay cá nhân nào được quyền chiếm đoạt hay yêu cầu hoàn trả; Thứ ba, khấu trừ tiền bảo hiểm dưỡng lão của người bị tù giam là hành vi vi phạm Hiến pháp và luật pháp, vi phạm Luật Lao động Xã hội, do vậy vụ kiện này không có hiệu lực.

Theo thông tin của người trong cuộc, thẩm phán đã

dành rất nhiều thời gian để thẩm định vụ án này, thậm chí còn lên họp với tòa án trên thủ phủ của tỉnh. Họ đã đi đến kết luận rằng Tòa án Thành phố Cách Nhĩ Mộc không nên thụ lý vụ kiện này.¹²³

4. Hơn 400 triệu người Trung Quốc đã thoát xuất khỏi ĐCSTQ

Năm 2004, sau khi Cửu Bình (Chín bài bình luận về Đảng Cộng sản) được phát hành, nhiều người Trung Quốc đã bắt đầu muốn ly khai ĐCSTQ. Vì chính quyền này vẫn tiếp tục phạm các tội ác chống lại nhân loại trong cuộc bức hại Pháp Luân Công, nên các học viên đã thiết lập đường dây nóng và gọi điện về Trung Quốc, giúp mọi người thoát xuất khỏi ĐCSTQ để sau này họ không bị truy cứu trách nhiệm vì là thành viên của một tổ chức tội phạm. Trường hợp sau đây cho thấy phong trào “Thoái Đảng” đã lan rộng như thế nào tới cấp cơ sở ở Trung Quốc.

Cô Lý Tĩnh, một tình nguyện viên của đường dây nóng thoát ĐCSTQ tại Toronto, nhớ lại ngày một người tên Trương gọi đến đường dây nóng: “Tôi vừa bắt máy, cậu ấy liền nói cậu ấy là sinh viên đại học, muốn thoái Đảng. Tôi bèn nói với cậu ấy ý nghĩa của việc tam thoái (thoái xuất khỏi Đảng, Đoàn, Đội của ĐCSTQ), cậu ấy liền bắt đầu chửi bới tôi, mạt ly Pháp Luân Công, không để tôi nói chen vào câu nào. Tôi biết ngay cậu ấy được thuê đảng 5 hào thuê để chuyên gây rối.”

Cô Lý bình tĩnh đáp lại: “Cậu Trương, chửi người khác không có gì tốt cho cậu đâu. Để tôi kể cậu nghe câu chuyện cổ ‘Giàu mà có đức’ nhé? Cậu ấy bắt đầu ngừng nói. Nghe xong mấy câu chuyện cổ, cậu ấy không làm loạn lên nữa. Sau nửa giờ đồng hồ trò chuyện, cô Lý Tĩnh lại giảng ý nghĩa của việc tam thoái và giải đáp một số thắc mắc của cậu ấy, cậu ấy liền hết sức minh bạch, rồi tự nguyện thoái đảng với hóa danh

Trương Thiên Hữu.”

Cô Lý nói, “Giờ cậu thoát Đảng rồi, cậu được bình an rồi, cậu hãy nhớ chín chữ chân ngôn ‘Pháp Luân Đại Pháp hảo, Chân-Thiện-Nhẫn hảo’ thì nhất định sẽ có tương lai tốt đẹp. Ngoài ra, giờ cậu còn có một cơ hội tốt nữa để đắc phúc báo.”

Trương hỏi, “Cơ hội gì ạ?” Cô Lý nói, “Cậu nói lại những gì tôi đã nói với cậu cho bạn bè biết, giúp họ tam thoát để bảo đảm được bình an. Cậu làm được vậy thì công đức vô lượng. Vì như vậy cũng bằng như cậu đang cứu người. Làm quan lớn, phát đại tài đều là chuyển hóa từ đức, mà cứu người lại càng tích được nhiều uy đức, phải không?” Cậu ấy nói, “Được, vậy cháu sẽ thử xem sao.”

Khoảng hai tháng sau, khi cô Lý trả lời đường dây nóng, người gọi điện đến nói: “Cô là cô Lý Tĩnh phải không? Cô có còn nhớ sinh viên Trương Thiên Hữu ở Đại học Hà Bắc từng được cô làm tam thoát cho không? Cậu ấy là bạn học của cháu. Hiện giờ cả lớp chúng cháu muốn làm tam thoát, nhờ cô chuẩn bị ghi lại nhé.” Cậu sinh viên này đã làm tam thoát với hóa danh Vương Hậu Đạo, gần đây đã gửi tên của 11 sinh viên khác cho tình nguyện viên Lý Tĩnh của đường dây nóng thoát đảng Toronto.

Khi Vương hỏi cậu có thể tìm đâu để đọc những câu chuyện mà cô Lý đã kể cho sinh viên Trương, cô khuyên cậu vượt tường lửa internet để tiếp cận với thông tin tự do ở các trang web bên ngoài Trung Quốc. Sau đó, cô Lý nhận được mấy cuộc gọi tương tự nữa, đều là sinh viên đại học và đều cho biết họ có được số của đường dây nóng từ Vương Hậu Đạo. Cuối cùng, cô Lý đã nhận được tổng cộng 59 cái tên.¹²⁴

Câu chuyện của cô Lý cũng tương tự như câu chuyện của nhiều học viên Pháp Luân Công khác ở Trung Quốc khi thu thập danh sách người muốn thoát xuất khỏi ĐCSTQ. Còn có trường hợp cả nhà, thậm chí cả làng tam thoát sau khi minh bạch chân tướng cuộc bức hại Pháp Luân Công. Khi

mỗi người chọn nghe theo tiếng nói của lương tâm, thì rồi sẽ có nhiều người hơn nữa cũng làm vậy. Tính đến tháng 8 năm 2022, đã có hơn 400 triệu người Trung Quốc tuyên bố thoái xuất khỏi ĐCSTQ, Đoàn Thanh niên và Đội Thiếu niên Tiền phong mà họ đang hoặc từng gia nhập.

5. Người dân Trung Quốc đứng lên bênh vực các học viên

Trong cuộc bức hại ở Trung Quốc, có những người muốn tố giác các học viên Pháp Luân Công với chính quyền để kiếm tiền thưởng, nhưng cũng có những người đứng lên bênh vực, đòi trả tự do cho các học viên sau khi họ bị giam giữ, và bảo vệ các học viên khỏi bị bắt khi cảnh sát tới tìm họ.

Diễn hình là trường hợp vợ chồng học viên ông Trương Đức Thiên và bà Đường Ngọc Nga ở thôn Vương Trạch, thị trấn Thương Châu, tỉnh Hà Bắc. Mọi người trong thôn đều biết vợ chồng họ là người chân thành, thiện lương. Nhưng trưởng thôn Lương Chấn Trung đã đến cửa hàng kim khí của vợ chồng họ ba lần trong vòng năm ngày để yêu cầu họ ký biên bản cam kết không tu luyện Pháp Luân Công nữa. Ngày 12 tháng 11 năm 2020, Lương Chấn Trung gọi ông Trương Đức Thiên vào xe và nói, “Sở cảnh sát đã họp và yêu cầu các vị (học viên Pháp Luân Công trong danh sách) phải ký giấy cam kết (từ bỏ tu luyện). Họ bảo chúng tôi đi lấy chữ ký của các vị. Anh ký rồi tự luyện ở nhà cũng không ai biết mà. Nếu anh không ký, sở cảnh sát sẽ cho người đến bắt. Lần này là gắt lắm đấy, không giống như mọi khi đâu.”

Ông Trương Đức Thiên nói: “Tu Chân-Thiện-Nhẫn làm người tốt không có gì sai, tôi nhất định không ký. Làm người tốt thì phải ký giấy cam kết, lẽ nào họ muốn chúng tôi làm kẻ xấu sao?”

Trưởng thôn Lương nói, “Chúng ta là người cùng thôn,

tôi là vì muốn tốt cho các vị thôi. Nếu tôi bắt anh đi thì chúng ta sao tránh khỏi oán trách nhau chứ?”

Ông Trương nói, “Không vấn đề gì, anh yên tâm đi, chúng tôi không cũng không thể đổi lòng mình được.”

Con gái ông Trương đang ở cửa hàng để giúp bán hàng, đúng lúc gặp hàng xóm vào mua hàng hỏi, “Trưởng thôn tới tìm bố cháu làm gì thế?” Con gái ông Trương trả lời, “Trưởng thôn đến để bảo bố cháu từ bỏ tu luyện Pháp Luân Công đó.”

Người hàng xóm nghe xong, phần nộ lớn tiếng nói với trưởng thôn, “Luyện Pháp Luân Công là tín ngưỡng cá nhân của người ta, các ông quản làm gì? Rảnh à?....”¹²⁵

Không chỉ công khai bảo vệ các học viên Pháp Luân Công, mà ngày càng có nhiều người Trung Quốc đứng lên bênh vực họ tại tòa. Tháng 5 năm 2022, một luật sư nhân quyền ở Trung Quốc đã viết cho Minh Huệ như sau:¹²⁶

Quần thể Pháp Luân Công, dưới sự trấn áp toàn lực trên phạm vi toàn quốc của tà đảng ĐCSTQ hòng “xóa sổ” môn tu luyện này trong vòng ba tháng, mà vẫn có thể tồn tại đến ngày hôm nay, thật là xuất sắc. Họ tuân theo nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn, không những không gục ngã trong cuộc bức hại mà còn lan tỏa tới khắp nơi trên thế giới. Điều đó càng chứng minh sức sống mãnh liệt của Pháp Luân Công, đồng thời cũng chứng minh rằng thế giới cần Chân-Thiện-Nhẫn.

Là một nhóm luật sư, đặc biệt là luật sư nhân quyền, chúng tôi có nhiệm vụ bảo vệ nhân quyền, có trách nhiệm lên tiếng biện hộ và bảo vệ nhóm người bị bức hại thảm khốc nhất này. Tôi đã nhận rất nhiều vụ án Pháp Luân Công, đã tiếp xúc với rất nhiều học viên Pháp Luân Công và người thân, bạn bè của họ trên khắp Trung Quốc, duy trì liên lạc và tình bạn lâu dài với nhiều người trong số

họ; bản thân tôi thấy họ đều thiện lương, ngay cả khi bị những cảnh sát đã bán linh hồn cho tà đảng bức hại đến mất hết lý trí, họ không những vẫn vô oán vô hận, mà còn ôm giữ tâm muốn cứu những cảnh sát đó; thực sự khiến tôi phải cảm thán. Là luật sư nhân quyền, tôi thấy biện hộ và bảo vệ quyền lợi cho họ là chức trách nghề nghiệp, là tiếng nói lương tâm của mình.

Tôi thấy xã hội ngày nay đã bị chính quyền tà ác này làm cho bại hoại đến mức người không ra người, quỷ chẳng ra quỷ. Phải sinh tồn trong một hoàn cảnh xã hội như vậy, chẳng những chúng ta không có hy vọng, mà thế hệ con cháu chúng ta lại càng không có lối thoát. Điều cấp bách và khuyết thiếu nhất trong xã hội của chúng ta là những người có tín ngưỡng và kiên trì trụ vững. Mà nhóm Pháp Luân Công lại là những người như vậy. Bởi vậy, hôm nay, chúng ta nói rằng chúng ta lên tiếng cho Pháp Luân Công, nhưng thực ra chúng ta đang lên tiếng cho chính chúng ta và thế hệ tương lai của chúng ta. Chẳng phải trên mạng đã có người nói thế này sao: “Tà ác điên cuồng cũng không đáng sợ, điều đáng sợ là thế nhân im lặng, dung túng cho tà ác hung hăng càn quấy.”

Trong những năm qua, khi các luật sư nhân quyền chúng tôi lên tiếng đòi công lý, chúng tôi cũng cảm nhận được sự tà ác của chính quyền bạo chính của ĐCSTQ. ĐCSTQ tà ác vì muốn bảo vệ quyền lực chính trị và lợi ích của nó, mà không từ thủ đoạn nào, dám chà đạp lên cả luật pháp mà nó tự đặt ra, đã hoàn toàn tẩy bỏ lớp ngụy trang, lột bỏ cái lột kia, đã lộ rõ ra bộ mặt lưu manh rồi. Tôi tin rằng điều này cũng khiến càng nhiều người Trung Quốc, thậm chí là mọi người trên khắp thế giới, thấy rõ bản chất của ĐCSTQ tà ác.

Trước lúc bình minh là đêm đen tăm tối, nhưng sẽ ngăn thôi, mùa đông lạnh giá nhất định sẽ qua, mùa xuân rực rỡ nhất định sẽ đến. Khi quảng đại quần chúng không ngừng thức tỉnh, một xã hội không có Đảng Cộng sản tà ác sẽ sớm đến. Ngày mà Pháp Luân Công được mọi người trên khắp thế giới công nhận sẽ sớm đến!

Cảm tạ Đại sư Lý đã hồng truyền Pháp Luân Công ra thế giới. Cảm tạ các đệ tử Đại Pháp đã truyền chân tướng khắp Trung Quốc đại lục. Là một luật sư nhân quyền, tôi vĩnh viễn đứng về phía công lý, cho đến thời điểm mà các bạn gọi là Pháp Chính Nhân Gian!

Tài liệu tham chiếu

- 1 Minghui.org. “Thành phố Quý Dương, tỉnh Quý Châu: Học viên Pháp Luân bị bức hại trong chiến dịch “Xóa sổ” trong nửa đầu năm 2020 vì tu luyện Pháp Luân Công.” 02/08/2020. <https://en.minghui.org/html/articles/2020/8/2/186158.html>
- 2 Minghui.org. “Các viên chức Đảng Cộng sản Trung Quốc sách nhiễu các học viên Pháp Luân Công trong chiến dịch “xóa sổ”.” 29/12/2020. <https://vn.minghui.org/news/206397-cac-vien-chuc-dang-cong-san-trung-quoc-sach-nhieu-cac-hoc-vien-phap-luan-cong-trong-chien-dich-xoa-so.html>
- 3 Như trên.
- 4 Như trên.
- 5 Như trên.
- 6 Minghui.org. “Hà Nam: Bà Diêm Vệ Tân được biết là học viên Pháp Luân Công đầu tiên bị kết án tù trong chiến dịch ‘Xóa sổ’” 27/12/2021. <https://vn.minghui.org/news/205963-ha-nam-ba-diem-ve-tan-duoc-biet-la-hoc-vien-phap-luan-cong-dau-tien-bi-ket-an-tu-trong-chien-dich-xoa-so.html>.
- 7 Minghui.org. “Một người phụ nữ ốm yếu đã bị kết án tù vì gửi thư có nội dung về Pháp Luân Công”. 24/10/2021. <https://vn.minghui.org/news/221741-mot-nguoi-phu-nu-om-yeu-da-bi-ket-an-tu-vi-gui-thu-co-noi-dung-ve-phap-luan-cong.html>
- 8 Minghui.org. “Báo cáo năm 2021: 1.187 học viên Pháp Luân Công bị kết án vì đức tin của họ”. 03/01/2022. <https://vn.minghui.org/>

news/224922-bao-cau-nam-2021-1187-hoc-vien-phap-luan-cong-bi-ket-an-vi-duc-tin-cua-ho.html

- 9 Minghui.org. “Báo cáo năm 2021: 16.431 học viên Pháp Luân Công bị bắt và sách nhiễu vì đức tin của họ”. 08/01/2022. <https://vn.minghui.org/news/227646-bao-cau-nam-2021-16431-hoc-vien-phap-luan-cong-bi-bat-va-sach-nhieu-vi-duc-tin-cua-ho.html>
- 10 Minghui.org. “Thành phố Vũ Hán, tỉnh Hà Bắc: Các trung tâm tẩy não được thành lập để bức hại học viên Pháp Luân Công.” 06/11/2021. <https://en.minghui.org/html/articles/2021/11/23/196699.html>.
- 11 Minghui.org. “Quảng Đông: Thị trấn Ma Dũng tổ chức triển lãm tuyên truyền phỉ báng Pháp Luân Công ở các khu vực công cộng”. 27/06/2021. <https://vn.minghui.org/news/216908-quang-dong-thi-tran-ma-dung-to-chuc-trien-lam-tuyen-truyen-phi-bang-phap-luan-cong-o-cac-khu-vuc-cong-cong.html>
- 12 Minghui.org. “Bắc Kinh: 11 học viên Pháp Luân Công bị kết án tù trước thẩm Thế vận hội Mùa Đông”. 24/01/2022. <https://vn.minghui.org/news/227407-bac-kinh-11-hoc-vien-phap-luan-cong-bi-ket-an-tu-truoc-them-the-van-hoi-mua-dong.html>
- 13 Minghui.org. “15.235 học viên Pháp Luân Công bị chính quyền cộng sản Trung Quốc bắt giữ và sách nhiễu trong năm 2020”. 12/01/2021. <https://vn.minghui.org/news/208085-15235-hoc-vien-phap-luan-cong-bi-chinh-quyen-cong-san-trung-quoc-bat-giu-va-sach-nhieu-trong-nam-2020.html>
- 14 Minghui.org. “Cuộc bức hại Pháp Luân Công vẫn tiếp diễn bất chấp đại dịch virus corona”. 14/03/2020. <https://vn.minghui.org/news/167830-cuoc-buc-hai-phap-luan-cong-van-tiep-dien-bat-chap-dai-dich-virus-corona.html>
- 15 Minghui.org. “667 học viên Pháp Luân Công bị kết án vì đức tin của họ trong nửa đầu năm 2021”. 05/07/2021. <https://vn.minghui.org/news/216906-667-hoc-vien-phap-luan-cong-bi-ket-an-vi-duc-tin-cua-ho-trong-nua-dau-nam-2021.html>

ho-trong-nua-dau-nam-2021.html

- 16 Minghui.org. “Tin vắn về cuộc bức hại ở Trung Quốc Đại lục ngày 2 tháng 3 năm 2020”. 02/03/2020. <https://vn.minghui.org/news/168871-tin-tuc-bo-sung-ve-cuoc-buc-hai-tu-trung-quoc-ngay-2-thang-3-nam-2020.html>.
- 17 Minghui.org. “747 học viên Pháp Luân Công bị nhắm đến vì đức tin của họ trong tháng 3 năm 2020”. 12/04/2020. <https://vn.minghui.org/news/171403-747-hoc-vien-phap-luan-cong-bi-nham-den-vi-duc-tin-cua-ho-trong-thang-3-nam/2020.html>
- 18 Minghui.org. “Sinh viên trường điều dưỡng 19 tuổi bị kết án tù”. 30/08/2021. <https://vn.minghui.org/news/218628-sinh-vien-truong-dieu-duong-19-tuoi-bi-ket-an-tu.html>
- 19 Minghui.org. “Người đàn ông 74 tuổi qua đời trong khi bị giam vì tu luyện Pháp Luân Công”. 04/05/2022. <https://vn.minghui.org/news/232365-nguoi-dan-ong-74-tuoi-qua-doi-trong-khi-bi-giam-vi-tu-luyen-phap-luan-cong.html>
- 20 Minghui.org. “Thành phố Đại Khánh, tỉnh Hắc Long Giang: Ít nhất 25 học viên Pháp Luân Công bị bắt trong một ngày”. 26/04/2022. <https://vn.minghui.org/news/229463-thanh-pho-dai-khanh-tinh-hac-long-giang-it-nhat-25-hoc-vien-phap-luan-cong-bi-bat-trong-mot-ngay.html>
- 21 Minghui.org. “Học viên Pháp Luân Công bị đưa đến trung tâm cách ly virus Corona vì đức tin của mình”. 03/02/2020. <https://vn.minghui.org/news/163684-hoc-vien-phap-luan-cong-bi-dua-den-trung-tam-cach-ly-virus-corona-vi-duc-tin-cua-minh.html>
- 22 Minghui.org. “Bị bắt lúc nửa đêm, hai vợ chồng ở Quảng Tây bị kết án và người chồng bị phát bệnh trong trại tạm giam”. 23/12/2020. <https://vn.minghui.org/news/205527-bi-bat-luc-nua-dem-hai-vo-chong-o-quang-tay-bi-ket-an-va-nguoi-chong-bi-phat-benh-trong-trai-tam-giam.html>

- 23 Minghui.org. “Bắc Kinh: Một người đàn ông bị cảnh sát sách nhiễu trong khi đang để tang vợ và cha của mình”. 07/05/2020. <https://vn.minghui.org/news/177811-bac-kinh-mot-nguoi-dan-ong-bi-canhsat-sach-nhieu-trong-khi-dang-de-tang-vo-va-cha-cua-minh.html>
- 24 Minghui.org. “2.857 học viên Pháp Luân Công bị bắt và quấy rối vào tháng 3 và tháng 4 năm 2021”. 05/05/2021. <https://vn.minghui.org/news/215839-khoang-2857-hoc-vien-phap-luan-cong-bi-bat-va-quay-roi-vao-thang-3-va-thang-4-nam-2021.html>
- 25 Minghui.org. “Kỹ sư hàng không cao cấp qua đời ở tuổi 46 vì bị tra tấn trong tù và bị sách nhiễu liên tục sau khi ra tù”. 22/11/2021. <https://vn.minghui.org/news/222306-ky-su-hang-khong-cao-cap-qua-doi-o-tuoi-46-vi-bi-tra-tan-trong-tu-va-bi-sach-nhieu-lien-tuc-sau-khi-ra-tu.html>
- 26 Minghui.org. “Cựu kỹ sư cao cấp bị bắt trước thềm Lễ kỷ niệm 100 năm của ĐCSTQ”. 26/04/2021. <https://vn.minghui.org/news/212404-cuu-ky-su-cao-cap-bi-bat-truoc-them-le-ky-niem-100-nam-cua-dcstq.html>
- 27 Minghui.org. “Thành phố Mẫu Đơn Giang, tỉnh Hắc Long Giang: 28 học viên Pháp Luân Công bị bắt giữ trong một ngày”. 30/03/2021. <https://vn.minghui.org/news/216151-thanh-pho-mau-dan-giang-tinh-hac-long-giang-28-hoc-vien-phap-luan-cong-bi-bat-giu-trong-mot-ngay.html>
- 28 Minghui.org. “Thành phố Triều Dương, tỉnh Liêu Ninh: 26 học viên Pháp Luân Công bị bắt giữ trong một ngày trước lễ kỷ niệm 100 năm của Đảng Cộng sản Trung Quốc”. 24/08/2021. <https://vn.minghui.org/news/218596-thanh-pho-trieu-duong-tinh-lieu-ninh-26-hoc-vien-phap-luan-cong-bi-bat-giu-trong-mot-ngay-truoc-le-ky-niem-100-nam-cua-dang-cong-san-trung-quoc.html>
- 29 Minghui.org. “Người phụ nữ ngoài 70 tuổi bị bỏ đói trong trại tạm giam quá tải trước lễ kỷ niệm 100 năm của ĐCSTQ”. 28/06/2021. <https://vn.minghui.org/news/216525-nguoi-phu-nu-ngoai-70-tuoi-bi-bo-doi-trong-trai-tam-giam-qua-tai-truoc-le-ky-niem-100-nam-cua-dcstq.html>

- 30 Minghui.org. “Người phụ nữ 76 tuổi ở tỉnh Cát Lâm đã qua đời sau khi liên tục bị sách nhiễu”. 16/11/2021. <https://vn.minghui.org/news/221912-nguoi-phu-nu-76-tuoi-o-tinh-cat-lam-da-qua-doi-sau-khi-lien-tuc-bi-sach-nhieu.html>
- 31 Minghui.org. “Bắc Kinh: Học viên Pháp Luân Công đệ đơn khiếu nại quan chức nhà tù vì sự ngược đãi tại Nhà tù Tiễn Tiến”. 29/06/2021. <https://vn.minghui.org/news/217897-bac-kinh-hoc-vien-phap-luan-cong-de-don-khieu-nai-quan-chuc-nha-tu-vi-su-nguoc-dai-tai-nha-tu-tien-tien.html>
- 32 Minghui.org. “ĐCSTQ tăng cường bức hại Pháp Luân Công trước thềm Thế vận hội Mùa đông”. 02/01/2022. <https://vn.minghui.org/news/224654-dcstq-tang-cuong-buc-hai-phap-luan-cong-truoc-them-the-van-hoi-mua-dong.html>
- 33 Minghui.org. “Một phụ nữ Bắc Kinh bị bắt trước Thế vận hội Mùa Đông và bị buộc tội phát tài liệu Pháp Luân Công cách đây một năm”. 07/02/2022. <https://en.minghui.org/html/articles/2022/2/9/199124.html>
- 34 Minghui.org. “Báo cáo tháng 1 và tháng 2 năm 2022: 782 học viên Pháp Luân Công bị bắt giữ hoặc bị sách nhiễu vì đức tin của họ”. 10/03/2022. <https://vn.minghui.org/news/231680-bao-cao-thang-1-va-thang-2-nam/2022-782-hoc-vien-phap-luan-cong-bi-bat-giu-hoac-bi-sach-nhieu-vi-duc-tin-cua-ho.html>
- 35 Minghui.org. “ĐCSTQ tăng cường bức hại Pháp Luân Công trước thềm Thế vận hội Mùa đông”. 02/01/2022. <https://vn.minghui.org/news/224654-dcstq-tang-cuong-buc-hai-phap-luan-cong-truoc-them-the-van-hoi-mua-dong.html>
- 36 Minghui.org. “Tỉnh Hà Bắc: Các học viên Pháp Luân Công bị bắt tại thành phố Trương Gia Khẩu trước thềm Thế vận hội Mùa đông”. 01/02/2022. <https://vn.minghui.org/news/227424-tinh-ha-bac-cac-hoc-vien-phap-luan-cong-bi-bat-tai-thanh-pho-truong-gia-khau-truoc-them-the-van-hoi-mua-dong.html>

- 37 Minghui.org. “Báo cáo tháng 7 và tháng 8 năm 2022: 1.850 học viên Pháp Luân Công bị bắt hoặc bị sách nhiễu vì kiên định đức tin”. 13/09/2022. <https://vn.minghui.org/news/237852-bao-cao-thang-7-va-thang-8-nam/2022-1850-hoc-vien-phap-luan-cong-bi-bat-hoac-bi-sach-nhieu-vi-kien-dinh-duc-tin.html>
- 38 Minghui.org. “Báo cáo tháng 7 và tháng 8 năm 2022: 1.850 học viên Pháp Luân Công bị bắt hoặc bị sách nhiễu vì kiên định đức tin”. 13/09/2022. <https://vn.minghui.org/news/237852-bao-cao-thang-7-va-thang-8-nam/2022-1850-hoc-vien-phap-luan-cong-bi-bat-hoac-bi-sach-nhieu-vi-kien-dinh-duc-tin.html>
- 39 Như trên.
- 40 Minghui.org. “Học viên Pháp Luân Công qua đời vì bị từ chối điều trị y tế, nhà tù cưỡng chế hỏa táng thi thể”. 24/12/2020. <https://vn.minghui.org/news/205477-hoc-vien-phap-luan-cong-qua-doi-vi-bi-tu-choi-dieu-tri-y-te-nha-tu-cuong-che-hoa-tang-thi-the.html>
- 41 Minghui.org. “83 học viên Pháp Luân Công qua đời bởi cuộc bức hại trong năm 2020”. 25/12/2020. <https://vn.minghui.org/news/205355-83-hoc-vien-phap-luan-cong-qua-doi-boi-cuoc-buc-hai-trong-nam-2020.html>
- 42 Minghui.org. “Bé trai 13 tuổi trở thành trẻ mồ côi bởi cuộc bức hại Pháp Luân Công” 13/12/2020. <https://vn.minghui.org/news/202405-be-trai-13-tuoi-tro-thanh-tre-mo-coi-boi-cuoc-buc-hai-phap-luan-cong.html>
- 43 Minghui.org. “Một phụ nữ tỉnh Cát Lâm bị cầm tù chết đột ngột, gia đình bị ngược đãi”. 03/04/2020. <https://vn.minghui.org/news/169309-mot-nguoi-phu-nu-o-tinh-cat-lam-bi-cam-tu-da-chet-dot-ngot-gia-dinh-nghi-bi-nguoc-dai.html>
- 44 Minghui.org. “Một phụ nữ bị đánh đập đến chết sau 16 ngày bị bắt giữ vì tu luyện Pháp Luân Công”. 09/09/2020. <https://vn.minghui.org/news/190711-mot-phu-nu-bi-danh-dap-den-chet-sau-16-ngay-bi-bat-giu-vi-tu-luyen-phap-luan-cong.html>

- 45 Minghui.org. “Người phụ nữ qua đời sau tám ngày bị bắt giữ và bị từ chối điều trị y tế”. 26/02/2022. <https://vn.minghui.org/news/228368-nguoi-phu-nu-qua-doi-sau-tam-ngay-bi-bat-giu-va-bi-tu-choi-dieu-tri-y-te.html>
- 46 Minghui.org. “Một kỹ sư đã nghỉ hưu chết trong đau khổ sau khi bị mù vì bị đầu độc và bị gãy hai chân”. 12/04/2022. <https://vn.minghui.org/news/231921-mot-ky-su-da-nghi-huu-chet-trong-dau-kho-sau-khi-bi-mu-vi-bi-dau-doc-va-bi-gay-hai-chan.html>
- 47 Minghui.org. “Bị kết án bốn năm khi vừa mãn hạn ba năm, ông lão 80 tuổi chết trong tù”. 02/01/2022. <https://vn.minghui.org/news/224857-bi-ket-an-bon-nam-khi-vua-man-han-ba-nam-ong-lao-80-tuoi-chet-trong-tu.html>
- 48 Minghui.org. “Một người đàn ông 77 tuổi đang nguy kịch trong khi thụ án 8,5 năm tù vì tu luyện Pháp Luân Công”. 13/04/2022. <https://vn.minghui.org/news/228866-mot-nguoi-dan-ong-77-tuoi-dang-nguy-kich-trong-khi-thu-an-85-nam-tu-vi-tu-luyen-phap-luan-cong.html>
- 49 Minghui.org. “Cha và ba con trai qua đời trong cuộc bức hại Pháp Luân Công”. 22/03/2020. <https://vn.minghui.org/news/168118-nguoi-cha-va-ba-con-trai-qua-doi-trong-cuoc-buc-hai-phap-luan-cong.html>
- 50 Minghui.org. “Con trai đang bị cầm tù vì đức tin, bà mẹ 84 tuổi đã qua đời sau khi bị cảnh sát sách nhiễu hai tháng”. 13/06/2020. Người cha và ba con trai qua đời trong cuộc bức hại Pháp Luân Công <https://vn.minghui.org/news/182116-con-trai-dang-bi-cam-tu-vi-duc-tin-nguoi-me-84-tuoi-da-qua-doi-sau-khi-bi-can-sat-sach-nhiieu-hai-thang.html>
- 51 Minghui.org. “Hai vợ chồng qua đời cách nhau một năm trong cuộc bức hại Pháp Luân Công”. 17/03/2022. <https://vn.minghui.org/news/231682-hai-vo-chong-qua-doi-cach-nhau-mot-nam-trong-cuoc-buc-hai-phap-luan-cong.html>

- 52 Minghui.org. “Người mẹ chết trong hoàn cảnh đáng ngờ trong khi bị giam giữ, con gái bị ngược đãi trong tù”. 31/07/2021. <https://vn.minghui.org/news/218389-nguoi-me-chet-trong-hoan-canh-dang-ngo-trong-khi-bi-giam-giu-con-gai-bi-nguoc-dai-trong-tu.html>
- 53 Minghui.org. “Cha mẹ qua đời từ sáu năm trước trong cuộc bức hại, cô gái trẻ bị kết án bảy năm tù vì kiên định đức tin vào Pháp Luân Công”. 11/03/2022. <https://vn.minghui.org/news/228236-cha-me-qua-doi-tu-sau-nam-truoc-trong-cuoc-buc-hai-co-gai-tre-bi-ket-an-bay-nam-tu-vi-kien-dinh-duc-tin-vao-phap-luan-cong.html>
- 54 Minghui.org. “Cha mẹ và con gái bị kết án từ 7 đến 12 năm tù vì kiên định đức tin”. 04/09/2021. <https://vn.minghui.org/news/220249-cha-me-va-con-gai-bi-ket-an-tu-7-den-12-nam-tu-vi-kien-dinh-duc-tin.html>
- 55 Minghui.org. “Một cựu kỹ sư bị liệt từ lần bị cầm tù trước đó, nay lại bị kết án tù vì tu luyện Pháp Luân Công”. 10/01/2022. <https://vn.minghui.org/news/227105-mot-cuu-ky-su-bi-liet-tu-lan-bi-cam-tu-truoc-do-nay-lai-bi-ket-an-tu-vi-tu-luyen-phap-luan-cong.html>
- 56 Minghui.org. “Sau 12 năm giam giữ, người đàn ông Ninh Hạ bị kết án thêm 14 năm tù vì đức tin vào Pháp Luân Công”. 02/02/2021. <https://vn.minghui.org/news/206271-sau-12-nam-giam-giu-nguoi-dan-ong-ninh-ha-bi-ket-an-them-14-nam-tu-vi-duc-tin-vao-phap-luan-cong.html>
- 57 Minghui.org. “Quảng Đông: Học viên cuối cùng trong số 9 người bị bắt giữ theo nhóm bị kết án vì kiên định đức tin vào Pháp Luân Công”. 23/12/2021. <https://vn.minghui.org/news/224397-quang-dong-hoc-vien-cuoi-cung-trong-so-9-nguoi-bi-bat-giu-theo-nhom-bi-ket-an-vi-kien-dinh-duc-tin-vao-phap-luan-cong.html>
- 58 Minghui.org. “Bảy cư dân Hắc Long Giang bị kết án lên tới gần 11 năm vì đã gọi điện giáng chân tướng Pháp Luân Công”. 16/12/2021. <https://vn.minghui.org/news/224534-bay-cu-dan-hac-long-giang-bi-ket-an-len-toi-gan-11-nam-vi-da-goi-dien-giang-chan-tuong-phap-luan-cong.html>

- 59 Minghui.org. “Thành phố Trường Xuân, tỉnh Cát Lâm: 14 học viên Pháp Luân Công, trong đó 7 người của một gia đình bị kết án tù 7 đến 9 năm”. 06/03/2021. <https://vn.minghui.org/news/211525-thanh-pho-truong-xuan-tinh-cat-lam-14-hoc-vien-phap-luan-cong-trong-do-7-nguoi-cua-mot-gia-dinh-bi-ket-an-tu-7-den-9-nam.html>
- 60 Minghui.org. “Cát Lâm: Kháng cáo bản án oan sai của 13 cư dân bị bác bỏ, một người đang hôn mê trong tình trạng nguy kịch”. 09/12/2021. <https://vn.minghui.org/news/224723-cat-lam-khang-cao-ban-an-oan-sai-cua-13-cu-dan-bi-bac-bo-mot-nguoi-dang-hon-me-trong-tinh-trang-nguy-kich.html>
- 61 Minghui.org. “Thẩm phán yêu cầu luật sư phải đưa ra bằng chứng chứng minh bản thân không tu luyện Pháp Luân Công”. <https://vn.minghui.org/news/227593-tham-phan-yeu-cau-luat-su-phai-dua-ra-bang-chung-chung-minh-ban-than-khong-tu-luyen-phap-luan-cong.html>
- 62 Minghui.org. “Sau 19 năm ở trong tù, một người đàn ông ở tỉnh Hồ Bắc lại bị án 3 năm nữa vì tín ngưỡng của mình”. 09/04/2022. <https://vn.minghui.org/news/231923-sau-19-nam-o-trong-tu-mot-nguoi-dan-ong-o-tinh-ho-bac-lai-bi-an-3-nam-nua-vi-tin-nguong-cua-minh.html>
- 63 Minghui.org. “Đôi vợ chồng bị kết án vì tu luyện Pháp Luân Công và bị tước quyền gặp luật sư”. 13/10/2019. <https://en.minghui.org/html/articles/2019/10/15/180342.html>
- 64 Minghui.org. “Một người phụ nữ bị cầm tù vì nói với người khác việc bà đã khôi ung thư rằng di căn nhờ tu luyện Pháp Luân Công”. 26/02/2022. <https://vn.minghui.org/news/229000-mot-nguoi-phu-nu-bi-cam-tu-vi-noi-voi-nguoi-khac-viec-ba-da-khoi-ung-thu-rang-di-can-nho-tu-luyen-phap-luan-cong.html>
- 65 Minghui.org. “Báo cáo năm 2021: 16.431 học viên Pháp Luân Công bị bắt và sách nhiễu vì đức tin của họ”. 08/01/2022. <https://vn.minghui.org/news/227646-bao-cao-nam/2021/16431-hoc-vien-phap-luan-cong-bi-bat-va-sach-nhieu-vi-duc-tin-cua-ho.html>

- 66 Minghui.org. “Cảnh sát đe dọa cắt ngón tay của học viên Pháp Luân Công trong khi thu thập dấu vân tay của họ”. 01/02/2021. <https://vn.minghui.org/news/210031-canh-sat-de-doa-cat-ngon-tay-cua-hoc-vien-phap-luan-cong-trong-khi-thu-thap-dau-van-tay-cua-ho.html>
- 67 Minghui.org. “Cảnh sát thành phố Thư Lan, tỉnh Cát Lâm bức thực học viên Pháp Luân Công bằng dầu mù tạc”. 30/09/2021. <https://vn.minghui.org/news/220770-canh-sat-thanh-pho-thu-lan-tinh-cat-lam-buc-thuc-hoc-vien-phap-luan-cong-bang-dau-mu-tac.html>
- 68 Minghui.org. “Cụ bà 90 tuổi bị xét xử vì kiện định đức tin”. 13/11/2021. <https://vn.minghui.org/news/222119-cu-ba-90-tuoi-bi-xet-xu-vi-kien-dinh-duc-tin.html>
- 69 Minghui.org. “Một phụ nữ Thiểm Tây bị cảnh sát đánh gãy bảy xương sườn”. 20/10/2021. <https://vn.minghui.org/news/221460-mot-phu-nu-thiem-tay-bi-canh-sat-danh-gay-bay-xuong-suon.html>
- 70 Minghui.org. “Người đàn ông bị đánh đập nhiều lần và bị chính quyền đe dọa vì kiện định tu luyện Pháp Luân Công”. 29/10/2021. <https://vn.minghui.org/news/222860-nguoi-dan-ong-bi-danh-dap-nhieu-lan-va-bi-chinh-quyen-de-doa-vi-kien-dinh-tu-luyen-phap-luan-cong.html>
- 71 Minghui.org. “Người phụ nữ Nghi Xương bị đưa tới trung tâm tẩy não, người cha già 96 tuổi thiếu người chăm sóc”. 02/01/2021. <https://vn.minghui.org/news/221941-nguoi-phu-nu-nghi-xuong-bi-dua-toi-trung-tam-tay-nao-nguoi-cha-gia-96-tuoi-thieu-nguoi-cham-soc.html>
- 72 Minghui.org. “Cặp vợ chồng ở Bắc Kinh bị kết án vì tu luyện Pháp Luân Công, con gái 12 tuổi mắc bệnh động kinh phải nhờ bà nội chăm sóc”. 17/10/2021. <https://vn.minghui.org/news/222070-cap-vo-chong-o-bac-kinh-bi-ket-an-vi-tu-luyen-phap-luan-cong-con-gai-12-tuoi-mac-benh-dong-kinh-phai-nho-ba-noi-cham-soc.html>
- 73 Minghui.org. ““Chúng tôi sẽ khiến mẹ cô phải đau khổ mỗi ngày””. 04/09/2021. <https://vn.minghui.org/news/221572-chung-toi-se-khien-mo-me-co-phai-dau-ko-moi-ngay.html>

me-co-phai-dau-kho-moi-ngay.html

- 74 Minghui.org. “Hai chị em bị bức hại vì tu luyện Pháp Luân Công – Một người đã chết, người còn lại tiếp tục bị bắt giữ sau nhiều năm trong tù”. 03/04/2020. <https://vn.minghui.org/news/170494-hai-chi-em-bi-buc-hai-vi-tu-luyen-phap-luan-cong-mot-nguoi-da-chet-nguoi-con-lai-tiep-tuc-bi-bat-giu-sau-nhieu-nam-trong-tu.html>
- 75 Minghui.org. “Ba bà lão bị nhăm đến vì gửi đi nhiều bức thư về Pháp Luân Công”. 04/01/2022. <https://vn.minghui.org/news/227480-ba-ba-lao-bi-nham-den-vi-gui-di-nhieu-buc-thu-ve-phap-luan-cong.html>
- 76 Minghui.org. “Một giáo viên về hưu 74 tuổi bị công an đánh đập tàn bạo”. 10/10/2020. <https://vn.minghui.org/news/197227-mot-giao-vien-ve-huu-74-tuoi-bi-cong-an-danh-dap-tan-bao.html>
- 77 Minghui.org. “Cụ bà 82 tuổi bị cưỡng chế tới đồn công an thẩm vấn, hiện đang đối mặt với phiên tòa vì kiên định đức tin”. 17/09/2020. <https://vn.minghui.org/news/191299-cu-ba-82-tuoi-bi-cuong-che-toi-don-cong-an-tham-van-hien-dang-doi-mat-voi-phiên-toa-vi-kien-dinh-duc-tin.html>
- 78 Minghui.org. “Bà cụ gần 90 tuổi bị biệt giam vì tín ngưỡng”. 30/06/2020. <https://en.minghui.org/html/articles/2020/7/5/185748.html>
- 79 Minghui.org. “Giáo sư về hưu 82 tuổi bị bắt và thẩm vấn vì kiên định đức tin”. 17/11/2021. <https://vn.minghui.org/news/222470-giao-su-ve-huu-82-tuoi-bi-bat-va-tham-van-vi-kien-dinh-duc-tin.html>
- 80 Minghui.org. “Cụ ông 82 tuổi bị kết án 10 năm tù vì tu luyện Pháp Luân Công”. 04/02/2021. <https://vn.minghui.org/news/210179-cu-ong-82-tuoi-bi-ket-an/10-nam-tu-vi-tu-luyen-phap-luan-cong.html>
- 81 Minghui.org. “Vài ngày sau khi được đưa về nhà bằng xe cứu thương, người phụ nữ Bắc Kinh bị kết án tù”. 02/05/2021. <https://vn.minghui.org/news/214623-vai-ngay-sau-khi-duoc-dua-ve-nha-bang-xe-cuu-thuong-nguoi-phu-nu-bac-kinh-bi-ket-an-tu.html>

- 82 Minghui.org. “Cư dân Trùng Khánh bị quấy nhiễu vì tu luyện Pháp Luân Công, một bà lão ngoài 80 bị con trai dọn ra khỏi nhà”. 6/03/2021. <https://en.minghui.org/html/articles/2021/3/25/191564.html>
- 83 Minghui.org. “Thẩm phán sửa tuổi của một cụ bà từ 84 xuống 75 tuổi trước khi kết án bà vì tu luyện Pháp Luân Công”. 03/06/2022. <https://vn.minghui.org/news/233037-tham-phan-sua-tuoi-cua-mot-cu-ba-tu-84-xuong-75-tuoi-truoc-khi-ket-an-ba-vi-tu-luyen-phap-luan-cong.html>
- 84 Minghui.org. “Ông lão 73 tuổi bị đưa tới nhà tù để thụ án 4,5 năm vì tu luyện Pháp Luân Công”. 03/06/2022. <https://vn.minghui.org/news/232953-cu-ong-73-tuoi-bi-dua-toi-nha-tu-de-thu-an-45-nam-vi-tu-luyen-phap-luan-cong.html>
- 85 Minghui.org. “Cư dân Quý Dương 80 tuổi Tưởng Triều Lâm bị bắt giữ, lục soát nhà, và bức hại dưới những hình thức khác”. 03/06/2022. <https://www.minghui.org/mh/articles/2022/6/3/444425.html>
- 86 Minghui.org. “Thành phố Cẩm Châu, tỉnh Liêu Ninh: Hơn 30 học viên Pháp Luân Công đã bị ngừng phát lương hưu sau khi bị kết án vì kiên định đức tin”. 12/10/2020. <https://vn.minghui.org/news/200637-thanh-pho-cam-chau-tinh-lieu-ninh-hon-30-hoc-vien-phap-luan-cong-da-bi-ngung-phat-luong-huu-sau-khi-bi-ket-an-vi-kien-dinh-duc-tin.html>
- 87 Minghui.org. “Cuộc chiến pháp lý của được sĩ đã nghỉ hưu để khôi phục lương hưu bị đình chỉ của mình”. 09/03/2022. <https://vn.minghui.org/news/231692-cuoc-chien-phap-ly-cua-duoc-si-da-nghi-huu-de-khoi-phuc-luong-huu-bi-dinh-chi-cua-minh.html>
- 88 Minghui.org. “Giáo viên đại học hưu trí buộc phải trả lại gần nửa triệu Nhân dân tệ tiền hưu trí sau khi bị kết án oan sai”. 27/07/2021. <https://vn.minghui.org/news/218033-giao-vien-dai-hoc-huu-tri-buoc-phai-tra-lai-gan-nua-trieu-nhan-dan-te-tien-huu-tri-sau-khi-bi-ket-an-oan-sai.html>
- 89 Minghui.org. “Bà lão 76 tuổi bị kết án tù và bị đình chỉ lương hưu

- vi tu luyện Pháp Luân Công”. 30/11/2020. <https://vn.minghui.org/news/201545-nguoi-phu-nu-76-tuoi-bi-ket-an-tu-va-bi-dinh-chi-lu-ong-huu-vi-tu-luyen-phap-luan-cong.html>
- 90 Minghui.org. “Bắc Kinh: Mẹ của một công dân Anh quốc hiện đang đối mặt với sự sách nhiễu và giám sát vì tu luyện Pháp Luân Công”. 26/04/2022. <https://vn.minghui.org/news/231965-bac-kinh-me-cua-mot-cong-dan-anh-quoc-hien-dang-doi-mat-voi-su-sach-nhieu-va-giam-sat-vi-tu-luyen-phap-luan-cong.html>
- 91 Minghui.org. “Một kỹ sư cấp cao lại bị kết án 4 năm sau khi bị bỏ tù 11 năm vì tín ngưỡng của mình”. 05/09/2021. <https://vn.minghui.org/news/215558-mot-ky-su-cap-cao-lai-bi-ket-an-4-nam-sau-khi-bi-bo-tu-11-nam-vi-tin-nguong-cua-minh.html>
- 92 Minghui.org. “Hai cư dân tỉnh Liêu Ninh, một người là chồng của một cư dân có quốc tịch Mỹ, bị kết án nặng cùng khoản tiền phạt lớn”. 28/10/2021. <https://vn.minghui.org/news/221697-hai-cu-dan-tinh-lieu-ninh-mot-nguoi-la-chong-cua-mot-cu-dan-co-quoc-tich-my-bi-ket-an-nang-cung-khoan-tien-phat-lon.html>
- 93 Minghui.org. “Mẹ của một cư dân Canada bị kết án tù 3,5 năm tù”. 22/04/2022. <https://vn.minghui.org/news/229111-me-cua-mot-cu-dan-canada-bi-ket-an-tu-35-nam-tu.html>
- 94 Minghui.org. “Nếu tôi chết thì đó là do bị bức hại mà chết”. 24/03/2022. <https://vn.minghui.org/news/228707-neu-toi-chet-do-la-vi-toi-bi-tra-tan-den-chet.html>
- 95 Minghui.org. “Một đại tá về hưu qua đời trong tù, gia đình nghi ngờ ông bị ám hại”. 18/04/2021. <https://vn.minghui.org/news/215030-mot-dai-ta-ve-huu-qua-doi-trong-tu-gia-dinh-nghi-ngorong-bi-am-hai.html>
- 96 Minghui.org. “Hội Thanh niên Quan ái thân cộng bị giải thể ở Hồng Kông”. 02/01/2020. <https://vn.minghui.org/news/205395-hoi-thanh-nien-quan-ai-than-cong-bi-giai-the-o-hong-kong.html>

- 97 Minghui.org. “Cảnh sát Hồng Kông bắt giữ tám kẻ tình nghi phá hoại quấy thông tin Pháp Luân Đại Pháp”. 24/04/2021. <https://vn.minghui.org/news/212445-canh-sat-hong-kong-bat-giu-tam-ke-tinh-nghi-pha-hoai-quay-thong-tin-phap-luan-dai-phap.html>
- 98 Minghui.org. “Hồng Kông: Tổng phạm bị kết án vì tham gia tấn công học viên Pháp Luân Công”. 30/01/2022. <https://vn.minghui.org/news/227073-hong-kong-tong-pham-bi-ket-an-vi-tham-gia-tan-cong-hoc-vien-phap-luan-cong.html>
- 99 The Independent Tribunal into Forced Organ Harvesting from Prisoners of Conscience in China. “JUDGMENT” (Phán quyết của Tòa án Độc lập về nạn cưỡng bức thu hoạch nội tạng từ tù nhân lương tâm ở Trung Quốc). 01/03/2020. https://chinatribunal.com/wp-content/uploads/2020/03/ChinaTribunal_JUDGMENT_1stMarch_2020.pdf
- 100 Minghui.org. “Viện Hudson: Diễn đàn trực tuyến về nạn thu hoạch nội tạng của ĐCSTQ”. 20/01/2021. <https://vn.minghui.org/news/221121-vien-hudson-dien-dan-truc-tuyen-ve-nan-thu-hoach-noi-tang-cua-dcstq.html>
- 101 “Viện Hudson: Diễn đàn trực tuyến về nạn thu hoạch nội tạng của ĐCSTQ”. 20/01/2021. <https://vn.minghui.org/news/221121-vien-hudson-dien-dan-truc-tuyen-ve-nan-thu-hoach-noi-tang-cua-dcstq.html>
- 102 “Phiên điều trần của Quốc hội Hoa Kỳ kêu gọi chấm dứt nạn thu hoạch nội tạng ở Trung Quốc”. 14/05/2022. <https://vn.minghui.org/news/231744-phien-dieu-tran-cua-quoc-hoi-hoa-ky-keu-goi-cham-dut-nan-thu-hoach-noi-tang-o-trung-quoc.html>
- 103 Minghui.org. “Bệnh viện Đài Loan ngừng gia hạn hợp đồng với hai bác sỹ phẫu thuật có dính líu tới thu hoạch nội tạng ở Trung Quốc”. 19/06/2022. <https://vn.minghui.org/news/232782-benh-vien-dai-loan-ngung-gia-han-hop-dong-voi-hai-bac-sy-phau-thuat-co-dinh-liu-toi-thu-hoach-noi-tang-o-trung-quoc.html>
- 104 Minghui.org. “Nhà bình luận Nhật Bản chứng kiến hiện trường thu

- hoạch nội tạng sống của ĐCSTQ”. 27/06/2022. <https://vn.minghui.org/news/232915-nha-binh-luan-nhat-ban-chung-kien-hien-truong-thu-hoach-noi-tang-song-cua-dcstq.html>
- 105 Minghui.org. “Washington, D.C.: Nạn cưỡng bức thu hoạch nội tạng của ĐCSTQ được quan tâm tại Hội nghị thượng đỉnh về tự do tôn giáo quốc tế”. 02/07/2022. <https://vn.minghui.org/news/233091-washington-dc-nan-cuong-buc-thu-hoach-noi-tang-cua-dcstq-duoc-quan-tam-tai-hoi-nghi-thuong-dinh-ve-tu-do-ton-giao-quoc-te.html>
- 106 Minghui.org. ““Chính quyền địa phương ở Virginia thông qua các nghị quyết lên án nạn cưỡng bức thu hoạch nội tạng ở Trung Quốc”. 12/11/2021. <https://vn.minghui.org/news/221867-chinh-quyen-dia-phuong-o-virginia-thong-qua-cac-nghi-quet-len-an-nan-cuong-buc-thu-hoach-noi-tang-o-trung-quoc.html>
- 107 Minghui.org. “Các nhà lãnh đạo cộng đồng chúc mừng dự luật nhân quyền của Úc được thông qua và tuyên dương Pháp Luân Công”. 28/12/2021. <https://vn.minghui.org/news/224516-cac-nha-lanh-dao-cong-dong-chuc-mung-du-luat-nhan-quyen-cua-uc-duoc-thong-qua-va-tuyen-duong-phap-luan-cong.html>
- 108 Minghui.org. “EU thông qua nghị quyết lên án việc Đảng Cộng sản Trung Quốc cưỡng bức thu hoạch nội tạng của các học viên Pháp Luân Công”. 06/05/2022. <https://vn.minghui.org/news/231031-eu-thong-qua-nghi-quet-len-an-viec-dang-cong-san-trung-quoc-cuong-buc-thu-hoach-noi-tang-cua-cac-hoc-vien-phap-luan-cong.html>
- 109 Minghui.org. “Vương quốc Anh thông qua luật chống tội ác thu hoạch nội tạng do nhà nước Trung Quốc bảo trợ”. 19/02/2021. <https://vn.minghui.org/news/210393-vuong-quoc-anh-thong-qua-luat-chong-toi-ac-thu-hoach-noi-tang-do-nha-nuoc-trung-quoc-bao-tro.html>
- 110 Minghui.org. “Canada: Nghị viện nhất trí thông qua dự luật chống thu hoạch nội tạng sống”. 17/12/2022. <https://vn.minghui.org/news/239188-canada-nghi-vien-nhat-tri-thong-qua-du-luat-chong>

thu-hoach-noi-tang-song.html

- 111 Minghui.org. “Hoa Kỳ trừng phạt các quan chức hàng đầu của Trung Quốc tham gia vào cuộc bức hại Pháp Luân Công”. 19/12/2020. <https://vn.minghui.org/news/205699-hoa-ky-trung-phat-cac-quan-chuc-hang-dau-cua-trung-quoc-tham-gia-vao-cuoc-buc-hai-phap-luan-cong.html>
- 112 Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ. “Combating Global Corruption and Human Rights Abuses” (Đấu tranh chống tham nhũng và vi phạm nhân quyền toàn cầu). 09/12/2022. <https://www.state.gov/combating-global-corruption-and-human-rights-abuses/>
- 113 Minghui.org. “Các học viên Pháp Luân Công trình danh sách mới nhất về thủ phạm bức hại lên chính phủ của 37 quốc gia”. 19/07/2021. <https://vn.minghui.org/news/217204-cac-hoc-vien-phap-luan-cong-trinh-danh-sach-moi-nhat-ve-thu-pham-buc-hai-len-chinh-phu-cua-37-quoc-gia.html>
- 114 Minghui.org. “Hoa Kỳ đang thắt chặt kiểm soát các cơ quan tuyên truyền của Cộng sản Trung Quốc”. 03/03/2020. <https://vn.minghui.org/news/1-66129-hoa-ky-dang-that-chat-kiem-soat-cac-co-quan-tuyen-truyen-cua-cong-san-trung-quoc.html>
- 115 Minghui.org. “Thụy Điển đã đóng cửa lớp học Khổng Tử cuối cùng”. 08/05/2020. <https://vn.minghui.org/news/180064-thuy-dien-da-dong-cua-lop-hoc-khong-tu-cuoi-cung.html>
- 116 Minghui.org. “Canada: Thêm bốn thành phố tổ chức lễ thượng cờ và thắp sáng các công trình biểu tượng để kỷ niệm Ngày Pháp Luân Đại Pháp”. 19/05/2020. <https://vn.minghui.org/news/232024-canada-them-bon-thanh-pho-to-chuc-le-thuong-co-va-thap-sang-cac-cong-trinh-bieu-tuong-de-ky-niem-ngay-phap-luan-dai-phap.html>
- 117 Minghui.org. “Quan chức đặc cử khắp toàn cầu lên án cuộc bức hại Pháp Luân Công”. 30/07/2020. <https://vn.minghui.org/news/187378-quan-chuc-dac-cu-khaph-toan-cau-len-an-cuoc-buc-hai-phap-luan-cong.html>

- 118 Minghui.org. “Toronto, Canada: Cuộc mít-tinh và diễu hành bằng xe hơi kêu gọi người Trung Quốc thoái Đảng để được bình an và khỏe mạnh”. 28/06/2021. <https://vn.minghui.org/news/216283-toronto-canada-cuoc-mit-tinh-va-dieu-hanh-bang-xe-hoi-keu-goi-nguoi-trung-quoc-thoai-dang-de-duoc-binh-an-va-khoe-manh.html>
- 119 Minghui.org. “Ukraina: Các hoạt động của Pháp Luân Đại Pháp thu hút được sự ủng hộ để chấm dứt cuộc bức hại của chính quyền Trung Quốc”. 03/09/2021. <https://vn.minghui.org/news/218401-ukraina-cac-hoat-dong-cua-phap-luan-dai-phap-thu-hut-duoc-su-ung-ho-de-cham-dut-cuoc-buc-hai-cua-chinh-quyen-trung-quoc.html>
- 120 Minghui.org. “Moscow: Nghệ thuật Chân-Thiện-Nhẫn lan tỏa sự ấm áp và thiện lương trong một xã hội hỗn loạn”. 12/03/2022. <https://vn.minghui.org/news/228077-moscow-nghe-thuat-chan-thien-nhan-lan-toa-su-am-ap-va-thien-luong-trong-mot-xa-hoi-hon-loan.html>
- 121 Minghui.org. “Sau khi nghe chân tướng, những nhân viên của chiến dịch “Xóa sổ” vội rời đi”. 16/09/2021. <https://vn.minghui.org/news/221716-sau-khi-nghe-chan-tuong-nhung-nhan-vien-cua-chien-dich-xoa-so-voi-roi-di.html>
- 122 Như trên.
- 123 Minghui.org. “Thanh Hải: Người phụ nữ tự bào chữa cho mình tại tòa án, Cục An sinh Xã hội đã phải hủy bỏ vụ kiện chống lại bà”. 09/06/2021. <https://vn.minghui.org/news/216046-thanh-hai-nguoi-phu-nu-tu-bao-chua-cho-minh-tai-toa-an-cuc-an-sinh-xa-hoi-da-phai-huy-bo-vu-kien-chong-lai-ba.html>
- 124 Minghui.org. “Thanh Hải: Người phụ nữ tự bào chữa cho mình tại tòa án, Cục An sinh Xã hội đã phải hủy bỏ vụ kiện chống lại bà”. 09/06/2021. <https://vn.minghui.org/news/216046-thanh-hai-nguoi-phu-nu-tu-bao-chua-cho-minh-tai-toa-an-cuc-an-sinh-xa-hoi-da-phai-huy-bo-vu-kien-chong-lai-ba.html>
- 125 Minghui.org. “Dân làng ủng hộ đức tin của vợ chồng Trương Đức

Thiên và phản đối sự sách nhiễu của chính quyền”. 23/11/2020. <https://vn.minghui.org/news/206931-dan-lang-ung-ho-duc-tin-cua-vo-chong-truong-duc-thien-va-phan-doi-su-sach-nhieu-cua-chinh-quyen.html>

- 126 Minghui.org. “Đảng Cộng sản Trung Quốc đã mất chỗ đứng từ bên trong nội bộ”. 06/07/2022. <https://vn.minghui.org/news/236594-dang-cong-san-trung-quoc-da-mat-cho-dung-tu-ben-trong-noi-bo.html>

